AESCHYLUS

The Parnassus Library
of Greek and Latin Texts

AESCHYLI TRAGOEDIAE
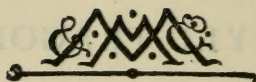
AESCHYLUS

AESCHYLI

TRAGOEDIAE

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.
Emeritus Professor of Greek in the University of St. Andrews
Honorary Fellow of Balliol College, Oxford

London
MACMILLAN AND CO., Limited
NEW YORK: THE MACMILLAN COMPANY
1898

CONTENTS

INTRODUCTION

Πῶς φής; ἦ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῆι καὶ συγκρατέον;

Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἑκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε. PLATO, *Philebus* 62 B.

THE late Professor Jowett, whose authority in matters of criticism was greater than is sometimes admitted, was wont to say that the next edition of Aeschylus ought to be 'monumental,' or in other words that it should follow the MSS. very closely; conjectural readings, of which only the chief should be recorded, being relegated to the critical notes. That task, however, has been rendered needless through the work of Kirchhoff (Berlin, 1880) and the truly monumental industry of Wecklein and Vitelli.

In this little volume, which has no pretence to similar completeness, I have aimed, in accordance with what I understand to be the purpose of the Parnassus series, at the convenience, not of future editors, but of the general reader. I have recorded the Medicean readings (M), but not with extreme minuteness, except where an early variant

seemed to be indicated by some divergence between scribe and diorthotes. In such cases I have had recourse to the admirable facsimile of the Laurentian Aeschylus, published at Florence in 1896. And I have admitted conjectures in many passages where it seemed to me that, after all efforts to defend it, the MS. text remained unintelligible. The ingenuity of Dr. Verrall has thrown light on some places which were dark heretofore. I feel the more bound to acknowledge this, as I dissent from his more general views concerning Greek tragedy. But he has failed to convince me either of the extent of possible irregularity in choric metres, or of the correctness of certain novelties of interpretation. In Aeschylus the probability of corruption is greater than in Plato or Sophocles. It does not follow that the learning of Hermann, the imagination of Hartung, the good sense of Paley, the adroitness of Tucker, or the keen intellect of Henri Weil have succeeded in restoring the original text. But the special case of Aeschylus has made it requisite that, in attempting to make him readable without misleading the student, a small *apparatus criticus* should be appended to each page. In so far this work inevitably differs from the preceding volumes of the series.

For 'monumental' purposes the looped and windowed raggedness of tattered raiment and the dinginess of bruised armour is more suitable; but for actual wear a patched coat and a darned doublet may prove more acceptable. To that extent and no further I trust that the present text is serviceable. From another, and more fashionable point of view, I expect to be told that it is

'hopelessly behind the age.' Of many ingenious suggestions recently made, I fear that some may have escaped my observation, but amongst those which came under my notice I have tried to make use of those which seemed most plausible. The most intractable places are still left, marked with *obeli*, in the text.

I have now to speak briefly of the most important MSS.

1. The Codex Mediceus, as it has been called, although in the time of the Medici it seems to have belonged to the Florentine monastery of St. Mark, contains seven plays of Aeschylus, seven of Sophocles, and the *Argonautica* of Apollonius Rhodius. Before the volume was bound into its present shape, but probably after the copy known as f had been made, several leaves had unfortunately dropped out containing two long portions of the *Agamemnon* and the opening of the *Choephori*. That the text is in three several hands is fairly certain—the copyist of the Sophocles, the scribe of the Aeschylus excepting *Persae* 1–705 of this edition, and the writer of the Apollonius Rhodius, who has also supplied the opening passage of the *Persae*, and has written the Scholia throughout. (See Enrico Rostagno's Preface to the Florentine facsimile.)

This hand (of the eleventh century) is thus proved to be the latest; but a doubt remains whether the Sophocles or the Aeschylus is the earlier. Merkel, who copied and reprinted the whole of the Aeschylus, believed that at the time when the Codex was put together the Aeschylus (wanting *Persae* 1–705) was found somewhere thrown aside and neglected, and that it had

been written before anything else in the volume (παρὰ τοσοῦτον ἦλθεν Αἰσχύλος κινδύνου). But Professor Rostagno, supported I believe by the high authority of Girolamo Vitelli, concludes on palaeographical grounds that the Aeschylus is somewhat later than the Sophocles, and not earlier than the first part of the eleventh century.

2. a. Ven. 468: *Prom.*, *S. c. T.*, *Agam.* 1–348.

3. f. Laur. 31, 8: a fourteenth century MS. containing *Prom.*, *S. c. T.*, *Persae*, *Agam.*, *Eum.* (this last with two considerable lacunae).

3. g. Ven. 616: fifteenth century, containing the same portions with f, excepting *Agam.* 46–1094.

4. b. Farnesianus, 1 E 5, at Naples: contents the same with f, but in the Triclinian recension.

5 etc. Other MSS., containing one or more of the short sylloge, *Prom.*, *Persae*, *S. c. T.*, are of the fifteenth and sixteenth centuries, and contain some readings which have generally been preferred to those of M. Whence the best of these readings are derived must be left uncertain. Those who know most of the habits of mediaeval scribes will be the last to attribute them to Byzantine conjecture. The line in *S. c. T.* 178 τοιαῦτα τᾶν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις, although less significant than l. 800 of Soph. *Oed. Tyr.*, which Dindorf and others in the interests of their theory of the unique authority of L so tastelessly rejected, yet has not the air of a mediaeval interpolation: and some readings, especially in the *Prometheus*, entirely absent from M, have a strong flavour of the original text. For myself I cannot be sure that the special readings even of the Triclinian copies are in every case conjectural.

In the critical notes to *Persae*, *S. c. T.*, and

Prometheus, I have followed Wecklein in lumping together all MSS. excepting M as 'recc.,' the evidence of one or two among them being marked by 'rec.'

In point of orthography I have followed, I fear not quite consistently, what appears to be the prevailing fashion. The numbering of the lines in Aeschylus is still unfixed: I hope I may be pardoned for having been unable to obviate this disadvantage.

It remains, in speaking of the text, to explain in detail my reasons for the readings which I have adopted in some of the more disputable passages:—

Supplices.

64. νεοίκων οἶκτον. 'She mourns the misery of changed abodes.' This comes near to Klausen's conjecture **νέοικον οἶκτον**, which preserved the pure iambic rhythm. But the 'hypallage' seems forced, and the irrational time at the end of the penthemimer ⏑ – ⏑ – ⏓ is permissible. Either reading is preferable to Hermann's **νέοικτον οἶτον.**

162, 163. ἰὼ μῆνιν μάϲτιν τ' ἐκ θεῶν, 'Ah Zeus, heal Io's ban and bane.' 'The wrath and scourge from Heaven' which fell upon Io is imagined as still following her descendants. The genitive of the object, and the Epic **μάϲτιν = μάϲτιγα**, seem within the limits of Aeschylean language.

212. Ζηνὸϲ ὄρνιν. Mr. Tucker writes on the following line: 'The mention of the sun's rays here is probably prompted by some conventional representation of solar rays.' This seems more probable than that the image of a cock was there to indicate the sun. And if the con-

ventional symbol was that of outstretched wings, as e.g. over the lintel of a temple of Thothmes III at Gurob, the expression **Ζηνὸς ὄρνιν** becomes at once intelligible. It will be well to wait for further light before adopting the conjecture **Ζηνὸς Ἶνιν** here.

336. ὄνοιτο. 'If those possessing one were friends indeed, who would find fault?'

364. Critical note. The lines are divided in M between **λη** and **μαт'**: the critical note merely suggests that the lacuna may have arisen from similarity of syllables. I expect to be reminded of **ληκύθιον ἀπώλεσεν**, but the *cheville* is to be taken as merely thrown out, not seriously suggested.

595, 596. θοάζων. 'He hasteneth not beneath another's bidding, nor wields a power belittled through superior might.'

828. Critical note. καββᾶσα. My conjecture means 'And with mine eye-glance descending yonder now.'

853. ἀτιέτ' ἀνὰ πόλιν. I have suggested in the critical note 'I am scatheless in carrying off my own, while paying due reverence to the city.'

859, 860. ἄγειος . . . γέμων. 'I have authority to lead you, abounding as I do in unfathomable antiquity of descent.' If **γέμων** is retained, the words must be given to the herald. He is not a mere commissioner, but a sacred person, tracing the inheritance of his office from immemorial time.

863–865. Critical note. The conjectural readings mean 'you must come off the steps, ruined with utter wretchedness, at my hands.'

875. Critical note. πικρότερον οἰζύος νόμον χέον. 'At this send forth your strain of woe more bitterly.'

878. περί, χάμψα, βρυάζεις. I have adopted the

fine conjecture of Professor Robinson Ellis, 'Crocodile that you are, you brag too loudly.' See Herod. ii. 69.

989. Perhaps **τοιῶνδε δεῖ τυχόντας**—masculine, because he includes himself—'Meeting with such success, one should respect more than ever the good guidance of my judgement.'

1002. Critical note. I suggest, 'Forbidding Love to wait longer for what is already ripe.'

Persae.

93 ff. The transposition proposed by Müller, although bold, is extremely probable. I adopted it in my translation (Kegan Paul 1890).

277. διπλάκεσσιν. The reading in the text may possibly mean, 'In the floating folds of their mantles'; but some corruption is probable.

347. θεοὶ πόλιν σῴζουσι. Perhaps this line should be given to the Chorus and only the next to Atossa.

545. ἀκορεστοτάτοις. The superlative has been questioned, but without sufficient reason.

568, 569. Blomfield's conjecture, which I have adopted, means 'caught by the first stroke of doom,' but the reading is uncertain.

632. θρήνων πέρας. The correction of Gomperz here seems very probable.

675–677. Critical note. δυνατά . . . διαγοᾶν; I suggest. 'Why is it possible to mourn for this disastrous error, affecting all thy power?'

815. ἐκπιδύεται. Schütz's correction here is all but certain.

1016. Critical note. μεγάλατε. The manuscript reading here (i. e. **μέγ' ἀλατέ**) may possibly mean 'deeply infatuate one' from **ἀλάομαι**.

Septem contra Thebas.

10–13. These lines have been needlessly suspected. 'It behoves you now, both him who still falls short of the full age, and him who is past it in years, but still nourishes a large growth of body, as well as each man in his prime as is befitting, to aid your city.'

25. πυρὸς δίχα distinguishes augury, which is here used by the prophet, from the inspection of burnt sacrifice.

103. δέδορκα. The text is sound. If Sophocles can say 'the paean gleams,' surely Aeschylus in a passage of such vividness may make sound visible. The conjecture **δέδοικα** is therefore unnecessary.

315. κάρτα ῥίψοπλον. The force of **κάρτα** is 'not merely casting away the shield, but losing panoply and life together.' Those who die in flight are stripped of their arms and then mocked as cowards who have thrown them away.

363–367. I have restored a possible sense, metre and connexion, by supposing **τλήμονες εὐνάν** (i. e. **ἐς εὐνήν**) to have grown by transposition, &c., out of **λέκτρον**
εὐνὰν
ἤλεον (**ἤλεον λέκτρον**), (the gloss indicating the *special* force of **λέκτρον**) and **ἐλπίς ἐστι** to be a corruption of **ἤλπισαν τε.**

394. ὁρμαίνει μένων. The conjectural emendation, **κλύων** for **μένων**, is unnecessary, and rather weakens the sense. The charger is impatient, *waiting for* the trumpet call. **μένει** in 393 is dat. of **μένος**. For the accidental echo see below, 463, 465.

473. Critical note. The negative is due to some scribe who did not understand the oxymoron.

785, 786. ἀγρίας . . . ἐπίκοτος τροφᾶς. This correction was communicated to me many years ago by

my friend and former teacher, Professor Edmund Law Lushington.

857–860. πίτυλον, κ.τ.λ. 'The plashing sound that ever convoys across Acheron the unadorned black-sailed solemn craft, on the sunless path untravelled by the God, to the all-receiving shore whence none return.' I have suggested **ἄστροφον** for **ἀφανῆ** *metri gratia*, and the passive sense here given to it is hardly beyond the range of Aeschylean licence—**τὰν ἀστιβῆ**, sc. **ὁδόν**.

874 foll. The arrangement of parts in the *Commos* is difficult. It seems to be best on the whole that Antigone and Ismene should remain silent until 961.

1007. εὐναίαι, the reading of the MSS. ('in a resting-place of earth') has been defended, but the slight correction is more probable.

AGAMEMNON.

Dramatis Personae. The names Κλυταιμήστρα and Κασάνδρα are retained as in M. Professor Vitelli has shown from the examination of various MSS. that **Κλυταιμήστρα**, not **Κλυταιμνήστρα**, was the spelling in Greek tragedy. The derivation from **μήδομαι**, not **μνάομαι**, adds a touch of grandeur to the **ἀνδρόβουλος γυνή**.

2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος. I take this accusative in a loose construction with the preceding clause, as if **λέγω** were supplied from **αἰτῶ κ.τ.λ.**; 'I speak of the yearlong watch.'

14. ἐμήν has been suspected as arising out of an erroneous repetition of **εὐνήν** supra: but an unexpected emphasis on pronominal words, especially in such a person as the **φύλαξ**, is not to be rashly condemned.

69, 70. ἀπύρων ἱερῶν. The difficulty of this passage is well known. The 'fireless sacrifice' cannot,

as the Scholiast suggests, be offered to the Furies, since Clytemnestra speaks in another part of this same trilogy (*Eum.* 108) of her nightly offerings to them **ἐπ' ἐσχάραι πυρός**. 'Anger on account of sacrifice not offered' seems inadequate, even if the meaning is extended to include the sin of Paris or all sin. An allusion to the sacrifice of Iphigeneia is too obscure, and the transition to this from the state of Troy, which is not yet taken, is too abrupt. By reading **ἐπιλείβων** with Schütz as well as **ὑποκαίων** with Casaubon, and transposing **οὔτε δακρύων** Mr. Farnell tries to explain the words as follows: 'Neither by tears, nor putting fire under (sacrifices), nor by pouring libation on sacrifices without fire, shall he soothe and avert impending wrath.' Many offerings, and not the least sacred, were of course made without fire; but the antithesis is frigid, and there is no climax to justify it.

Another view is that the fireless sacrifices are those that will not burn, and thus indicate divine wrath as in the *Antigone*. 'The wrath accompanying a fireless sacrifice' is then the divine wrath so indicated. But the words thus construed admit of another meaning. They have been connected by Conington and others with *Eum.* 305, where the Fury threatens Orestes that he shall feed her as a living victim not slain at the altar. The wrath accompanying the fireless sacrifice may be the wrath of the Erinnys wearing out her victim.

79. τό θ' ὑπέργηρων. The reading of the Triclinian MS. seems to give a sufficient sense.

97. Join **λέξασα γενοῦ**: 'vouchsafe to tell.'

103. Critical note. τὴν . . . φρένα. The restoration of this line is very uncertain.

105–107. ἔτι γὰρ . . . αἰών, 'Persuasion still breathes her strain derived from Heaven; the life born with me still affords me strength for this.'

121. τὸ δ' εὖ νικάτω, 'Let the good prevail,'

namely, 'in our song.' The elders thus try to hearten one another.

128, 129. For the public cattle *before* the towers compare 1168, Priam's sacrifices *in front of* the wall.

144. αἰνεῖ. Some correction is necessary. Artemis, although so kind to the helpless young ones, 'assents to' not 'demands' the glad fulfilment of the omen, viz., the taking of Troy.

164. Dr. Verrall's conjecture is very attractive. But **ἐπι-** may well mean 'for the purpose in hand.'

182, 183. 'This is due to the higher powers who sit resistless on their awful seat,' viz., at the helm of the world.

223. πρωτοπήμων, 'The infatuation of a first calamity,' that is, the effect of calamity on an untried soul. Compare *S. c. T.* 363 **καινοπήμονες.**

250. The addition in M, though not by the scribe or diorthotes, is in an early hand. It is not like an interpolation.

275. **δόξα** seems here to be used in the special meaning of opinion or judgement.

287. ἰσχὺν κ.τ.λ. The corruption here underlies **πρὸς ἡδονήν.** The beacon of pinewood, poetically called 'the Pine,' is specially adapted for transmitting the light over the immense expanse of sea. The words quoted by Hesychius may have followed **πεύκη**, viz. **προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα** | (**πρόσω**).

314. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος, 'The first and last runner' is the Fire, Hephaestus himself, see 281. He is victorious throughout, as telling of victory. If the running were in sets, as in Plato, *Rep.* i. *sub init.* the first and last runners of one set would always share the victory; but it is more in the manner of Aeschylus to suppose Clytem-

nestra to distinguish between her torch-race and those ordinarily run.

374 ff. πέφανται δ' ἐκγόνοις, 'This truth has been brought home to the descendants of men who breathed to unjust excess a spirit of warlike daring in forbidden purposes.'

405. Critical note. διλόγχους. The conjecture of Schmidt plausibly restores the metre without materially altering the sense.

422, 423. εὖτ' ἂν κ.τ.λ. The change of subject and of mood (in place of **ἀπολέσῃ τὴν ὄψιν**, or the like) is very abrupt, but not impossible. See below, 1009 ff.

444. Critical note. The MS. reading **εὐθέτου** attaching the epithet to **σποδοῦ** is after all perhaps more pathetic than **εὐθέτους**, the correction of Auratus.

454, 455. ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν, 'The hostile land they hold (by right of war) has covered them.'

468. ὄσσοις is obscure. But the attempts at emendation (such as **γὰρ Ὄσσαι** Lobeck, **γὰρ ὅρκοις** Hartung, **γ' ὀρόγκοις** H. Ahrens) are all unsatisfying. Divine envy strikes from the eye (infr. 947) and 'lightning is darted from the eye of Zeus,' though bold, is not an impossible expression. The dative would then be instrumental.

520. φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν, 'With bright welcome from your eyes to-day': **ὄμμα** is verbal = 'an eye-glance,' and the pronoun has an adverbial force = **τανῦν**.

547. στύγος στρατῶι, 'These gloomy thoughts, an abhorrence to the army.' The returning army feel with a shock of disappointment the uneasy bearing of their countrymen.

556. παρήξεις are the gangways, which afforded narrow and ill-furnished sleeping-room.

556. τί δ' οὐ. 'What was there whereof we did not lament that we lacked our daily portion?'

572. καὶ πολλὰ χαίρειν, 'A long farewell I think it meet to bid to my misfortunes.'

612. μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς, 'More than the dipping of metal,' i.e. 'than the thing I know not'—such vulgar mysteries being far from a princess's knowledge. Whatever may be true of Homer, it seems clear that in the poets of the succeeding age the meaning of **χαλκός** is extended to other metals, including tempered steel. See esp. Pind. *Pyth.* 3, 85, **πολιῶι χαλκῶι μέλη τετρωμένοι**, quoted by L. & S. s. v. **χαλκός.**

637. Throughout the Oresteia, except in the courteous address of Athena (*Eum.* 883), a sharp distinction is drawn between **θεοί** and **'Ερινύες.** See especially *Eum.* 109, 191, 197.

665. ἐν ὅρμωι κύματος ζάλην ἔχειν, 'In a roadstead of breakers to be lashed with spray.' **ἐν ὅρμωι κύματος** is an oxymoron; cp. Soph. *O. T.* 196:

> **τὸν ἀπόξενον ὅρμον**
> **θρήικιον κλύδωνα.**

To join **κύματος ζάλην** is tautological and weak.

675. Mr. Walter Headlam very ingeniously conjectures **προσδοκᾶν ὀλεῖν**, 'you are to expect to lose' Menelaus. The connexion in the text with **δ' οὖν** seems to him illogical. But if the words are taken **κατὰ σύνεσιν** with the main context, this is not so clear. 'The situation is grave, Menelaus was parted from us by the storm, howbeit, if,' &c.

714, 715. Critical note. αἰῶ δι' ἑῶν πολιτᾶν μέλεον αἷμ'. I suggest 'Longwhile having endured a truly lamentable age of time because of the wretched bloodshed of her own citizens.' The force of **διά** passes on to **αἷμα.**

766, 767. φάος τόκου. The 'palmary' conjecture

of Ahrens turns on the probable supposition that **νεαρά** in the manuscript reading is a corruption of **ἡμέρα**, which had been written between the lines in explanation of **φάος**.

788. τὸ δοκεῖν εἶναι. Weil's conjecture, **τὸ δοκεῖν εὔνοι**, is ingenious, but appears to me unnecessary.

825. ἀσπιδηστρόφος. Blomfield's conjecture, **ἀσπιδηφόρος**, is just worth mentioning.

864, 865. τὸν δ' ἐπεισφέρειν, 'Another telling "He brings home upon you another trouble worse than his absence was."' In saying this Clytemnestra looks askance at Cassandra.

930. οὐ θαρσῶ μέγα. I suggest 'That all my future fortune will be like to-day's, I am not too confident.'

931–936. καὶ μὴν κ.τ.λ. CL. 'Come, tell me this, not gainsaying your conviction.' AG. 'You may be sure that my conviction I will in no way surrender.' CL. 'Might you have vowed this action' (this progress over purple trappings) 'in some hour of fear?' AG. 'I might, if any man might have done so: with clear knowledge I make that prompt reply' (**ἐξεῖπον τάχος**, cp. 945). CL. 'And what think you Priam would have done, if he had been the victor?' AG. 'Methinks he surely would have trodden an embroidered pathway.' For the proud emphasis on **ἐμοί** in 931, see note on 14 supra.

976. δεῖγμα προστατήριον, 'This unremoved presage that haunts my prophetic heart.' For the image suggested rather than expressed by **δεῖγμα πρ.**, compare the expression in Shakesp. *Oth.* iv. 2. 54, 'a figure for the time of scorn | To point his slow unmoving finger at.'

983. χρόνος δ' ἐπεὶ κ.τ.λ., 'Time (has elapsed) since the naval armament, when it had started for the siege of Troy, passed from its prime, while the stern-cables were moored together on the sandy beach.' See 187 ff., and cp. Thuc. vii. 14 **βραχεῖα ἀκμὴ πληρώ-**

ματος. The elders try to console themselves by reflecting that the evil prophecy of Calchas was long ago.

1001. ὑγιείας should perhaps have been spelt **ὑγιέας.**

1009 ff. For the nominative absolute, or change of subject, see above, note on 422.

1025–1029. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα, 'And were it not that a heaven-appointed fate (**μοῖρα τεταγμένα ἐκ θεῶν**) hemmed in our human lot (**μοῖραν**) with bounds it may not pass, the heart, outgoing the tongue, had of itself poured forth this grief.' Compare with the whole passage, Shakespeare *Macbeth*, 'the grief that does not speak | Whispers the o'er-fraught heart, and bids it break.'

1111. The manuscript reading **ὀρεγομένα** (reading χεῖρ' in 1110) is not impossible.

1116. ἀλλ' ἄρκυς, 'Nay, 'tis the net that shares his couch, that is the accomplice in his murder.' Cassandra sees in vision the **ἄπειρον ἀμφίβληστρον**, the **πλοῦτον εἵματος κακόν** of 1382, 1383. The passage has been often misinterpreted.

1126–1128. μελαγκέρωι . . . μηχανήματι, 'Having caught him in the robes she smites him with a dark-horned instrument': the bronze sword of Aegisthus is imagined as the horn with which the cow is attacking the bull.

1138. ποῖ δή με. In this line she apostrophizes Agamemnon. Above, in 1107, she would seem to be addressing Apollo.

1148. κλαυμάτων ἄτερ. If the text is sound, Cassandra, like Socrates, refuses to treat the song of the nightingale as a cry of agony. She regards her as blissfully unconscious of her past woes.

1172. By supposing ἐν πέδωι βαλῶ to be said by tmesis for **ἐμβαλῶ πέδωι**, the harshness of an intransitive use of the verb is removed.

1228–1230. οἷα . . . τεύξεται κακῆι τύχηι, 'What things having said, what she will perpetrate,' that is, what deed she is preparing to follow her dissembling speech.

1236, 1237. ὧς δ' ἐπωλολύξατο, 'The shout of the all-daring one was even as that of those who rout their enemies' (ὧς demonstrative).

1252. ἦ κάρτ' ἄρ' ἄν, 'You must indeed have looked aside from my prophecy' (if you speak of a *man*).

1271–1272. μετὰ φίλων, 'Even in this array being mocked together with my friend by utter foes for no good.' Her 'friend' is Agamemnon, her master, whom, like Tecmessa, she loves, even while lamenting her captivity.

1278. προσσφάγματι, 'Smitten with the hot gory stroke of after-sacrifice.' **πρόσσφαγμα** I take to be an additional sacrifice; the only sense which will suit the word here.

1300. ὁ δ' ὕστατός γε, 'Ay, but the latest of the time is best,' i.e. It is better to die late than soon, because the last moments of life are precious. This is the contrary of the nobler feeling of an Ajax or a Socrates. ''Tis but the time, And drawing days out, that men stand upon.'

1322 ff. The corrections of Hermann and Butler leave much uncertainty about this speech. Something is probably lost; what remains is neither a lament nor a discourse.

1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων. Cassandra's case is more pitiable than Agamemnon's.

1343. ἔσω has been commonly explained of a deep wound; I think it means 'within the palace,' indicating the place whither rescue is to be brought. Mr. H. A. J. Munro also saw this, but changed the punctuation so as to give the word the force of an interjection = 'come in hither!' But for ἔσω, not directly implying motion, cp. *Cho.* 921; Soph. *Aj.* 105.

1359. τοῦ δρῶντος . . . πέρι, 'We have to deliberate about what is already in act.' The active neuter participle has here the meaning which is found in such passages of Thucydides as vi. 24 **τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν.** See my edition of Sophocles, vol. i. (2nd ed.) p. 51. The reality of this idiom in Sophocles has lately been questioned, but it is supported by the authority of Hermann. And the places in Thucydides, i. 36 **τὸ δεδιὸς αὐτοῦ**, 142 **ἐν τῶι μὴ μελετῶντι**; iii. 10 **ἐν τῶι διαλλάσσοντι τῆς γνώμης**; ib. 43 **ἐν τῶι τοιῶιδε ἀξιοῦντι**; v. 9 **τοῦ μένοντος**, and some others admit of no other explanation. Of course the absence of the article in *O. C.* 1604, takes from the completeness of the parallel there.

1391, 1392. Διὸς νότωι γανᾶι. Hermann's original thought is preferable to the conjecture of Porson which he finally adopted. The emphatic verb at the beginning of the line is very effective.

1434. οὔ μοι . . . ἐμπατεῖ, 'My expectation treadeth not a hall of fear.'

1447. εὐνῆς παροψώνημα, 'A side-dish of sexual delight to garnish his proud possession of me.' **εὐνῆς** is equivalent to an adjective, and the other genitive depends on the whole phrase—as in **ἡδὺ παροψώνημα δείπνου.**

1458 ff. The change of metre shows that the text is defective here. The lost lines must have compared the ruin of one great life with the myriad lives that were lost at Troy. This also was indirectly due to Helen. The **ἐφύμνιον** between the two short anapaestic systems is singular. It may possibly have been resumed with some variation after 1467. The reference in 1460, 1461, is obscure, but it may refer to the death of Iphigeneia. See above, 1377, 1378.

1474. ἀπεύχετ' εὔχεται. The correction I have ventured was suggested to me by that of Dr. Verrall. 'She

makes her abominable boast to chant discordantly her hymn (of victory).'

1496. βελέμνωι. It is to be remembered that the weapon so variously designated is not the axe as in Sophocles, but the sword of Aegisthus: *Cho.* 1011.

1504. τέλεον . . . ἐπιθύσας, 'Adding a full-grown victim.' Cp. 1458.

1511. ὅποι δίκαν. The correction of Butler supplies the noun which is imperatively required.

1521, 1522. οὔτ' ἀνελεύθερον. By reading **οὐκ ἀνελεύθερον** with Schütz a tolerable sense is restored; but the corresponding system, 1551–1559, is then defective as Hermann saw. See critical note on 1554.

1535. δίκαν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα. The reading in the text supplies an object for the verb, but the figure which represents Justice as a sword is rather bold; hence the conjectures mentioned in the note.

1569. The exact position of **Πλεισθένης** in the line of Pelops is an obscure point: here he seems to come before Atreus and Thyestes.

1575. πᾶν is adverbial: 'I am entirely satisfied.'

Choephori.

59. φοβεῖται δέ τις. The indefinite pronoun conveys a dark allusion to the usurping powers.

64. ἐν μεταιχμίωι . . . βρύει. The reading is uncertain; μένει in the text is the dative of a noun. 'The stroke of justice visits some swiftly in the light of day, other (vengeance) gathers lingering in the spirit that holds the verge of darkness, other (offenders) night possesses, with unaccomplished doom.'

71. M reads **οἴγοντι** which Conington tries to defend: but the present tense is unsuitable. The conjecture of Stephanus **θιγόντι** is by no means certain.

78. βίαι φερομένων. 'It behoves me to conform to the powers that rule my life when they violently sweep along.' The change to the genitive absolute, though harsh, may be defended.

154. κακῶν κεδνῶν τ'. 'This fortress of the evil and the good' is probably the tomb where the righteous and the wicked are alike secure. Cp. Job iii. 14–19. Such an allusion to the chequered history of Pelops' line is not out of character. Another sense is, however, also admissible: 'this secure defence against things good and evil'—impervious alike to pleasure and to pain. In what follows (160–164) the sudden change to the trochaic metre interchanged with dochmiacs is very expressive.

285. ὁρῶντα λαμπρόν. If this line is rightly placed, there seems to be an apposition of the neuter plural to the feminine. The limits of apposition in Aeschylus deserve further study.

405. ποῖ ποῖ δή. The text is sound; cp. 882. The curses in 406 are of course personified. **'Αραί** has therefore a capital **A**.

490. δὸς δέ τ'. I have left the verse as it stands, because the limits of epic usage in Aeschylus have yet to be determined.

573, 574. ἢ κἂν . . . φανῆι. My alteration here is rather bold, but seems to give the sense required. Orestes probably holds a dagger in his left hand, hidden under his cloak.

624. τεκμαίρουσα. The whole strophe is rather unmanageable, but the reading which I propose seems possible, 'since I have touched on harsh afflictions, aiming at a hateful consort,' &c.;—then in 631 after the parenthesis the apodosis is brought in with **δέ**.

649. δόμοις . . . . The missing word is perhaps **νέον** to agree with **μύσος**.

691–699. οἲ 'γὼ . . . ἐκγράφει. This speech is

undoubtedly Clytemnestra's. She had fondly hoped that Orestes might quietly succeed to the kingdom when she and Aegisthus had lived out their time. But the Curse upon the house has thwarted her intention, thus bringing Orestes home; and in doing so cancels the hope that lived in him. **'Ἀρά** is the subject of **ἐκγράφει.**

751. καὶ . . . κελευμάτων, 'And shrill commands that broke my rest at night,' not the cry of the infant, but the imperious summons of the Queen in her travail. If there is a lacuna, it must follow this line.

804 ff. By cancelling two words in 803 and 816, and supposing the loss of a dochmiac followed by an iambic here, I have doubtfully restored this place, so far as appeared possible. The meaning of 816, as I have left it, is, 'he veils his eyes with night, and in the daylight is no less invisible.' The antithesis is not accurate, but logic is not to be pressed too far.

819. πλοῦτον cannot stand, but it is uncertain what should take its place. **πάλιν** would be harmless, and is not impossible.

822. γοατάν. Is there any possible explanation of the MS. reading **γοήτων**?

860. πειραὶ κοπάνων. I accept the evidence of the scholiast that **πειρά** means a point or edge.

1041. Critical note. To my attempt to supply the lacuna here, it may be objected that Menelaus does not appear in the *Eumenides*. But neither does the Sun-god to whom Orestes appeals, supra 985–6. The mention of Menelaus here agrees with the interest about him shown in the *Agamemnon*, and with his probable appearance in the Satyric drama *Proteus*, which completed the tetralogy.

1059. εἴσω καθαρμός. The chorus imagine that sufficient purgation may be found in the palace, where Apollo was present, as we know from Sophocles, *Electra* 637.

EUMENIDES.

187, 188. Ernst Maass, in his *Orpheus*, p. 253, suggests that the horrors here accumulated belong to the Orphic Inferno, and he would correct these lines, by reading **σπερμάτων ἀποφθοραῖς | παίδων κακούσαις χλοῦνιν**, making the dative depend on **δίκαι**, so as to express the nature of the sin for which such punishment is the appropriate reward.

353. [ἄκληρος]. The second epithet can well be spared and may be due to a gloss on **ἄμοιρος**, the MS. reading.

365. [αἱματοσταγές]. The double epithet in this line also seems unnecessary, but as something has been lost from the strophe the correction is uncertain. The slight alteration in 368 supplies an apodosis to what precedes.

461. ἐξεμαρτύρει. Perhaps the meaning would be clearer if the preposition were separated from the verb.

475. ὅμως δ' ἄμομφον, 'But yet I choose that you should bring no blame upon my state,' i. e. you shall not be acquitted without a regular trial. Cp. Soph. *O. C.* 235.

506. ἄκεά τ' οὐ βέβαια. 'The unhappy victim appeals in vain to a remedy which fails him.'

521, 522. τίς δὲ κ.τ.λ., 'Who that cherishes not some awe in the deep of his heart.' Reading **βάθει** for **φάει**.

553. Meineke's **βαρίβαν**, although adopted by Wecklein, seems very unlikely here; it is not in the manner of Aeschylus so to anticipate a metaphor. I find a note on this passage in a letter from E. L. Lushington dated January 1886: 'I have long read, and no doubt given out in my private Class twenty and more years ago **φαμὶ παρβάταν | ἄγοντα πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας.** Pauw rightly introduced **ἄγοντα**, but as I feel convinced in the wrong place: **τά** before **πολλά** is the remains of it. After **ΑΤΑΝ, ΑΓΟΝ** a scribe might easily overlook.'

633. κἀπὶ τέρματι, 'When close upon the goal,' i. e. when passing from the bath to his couch of genial rest. Cp. *Agam.* 1116.

711–733. During this dialogue the Areopagites are voting: the tellers begin their work at 743.

735. Athena's vote is given openly and not by ballot, as appears from infra 753.

845. θεῶν is to be joined with δόλοι. See on *Agam.* 637. 'The crafty wiles of the Gods have parted me from my ancient honours as nothing worth.

861. μηδ' ἐξελοῦς'. The manuscript reading is hard to construe. For my conjecture (**μηδὲ πτοοῦς'**) cp. *Prom.* 856.

883. θεὸς παλαιά. For the first time, in the gracious speech of Athena, the Erinnys is allowed the status of a Goddess, to be worshipped by a civic community. Her wrath is thus appeased, and the Furies are converted into Gentle Goddesses. In the earlier portion of the play, as well as in *Agam.* 637, 645, the honours of the Erinnyes are studiously kept apart from those of the Olympian Deities. They pride themselves on this, supr. 361, 386. This change belongs to the profound conception which underlies the Oresteia:—that of the transition from a sort of devil-worship (*Agam.* 1433) to the regular cultus of the Eumenides as guardians of Order, public and domestic.

935. σιγῶν ὄλεθρος. Musgrave's addition of **δέ** seems here unnecessary. The asyndeton is expressive.

955. The scribe of M seems at first to have written **ἀμβνωπὸν** (sic).

962. ματροκασιγνῆται is commonly interpreted 'sisters by the same mother,' because the Fates in Hesiod are daughters of Night. Elsewhere they are daughters of Zeus and Themis (Hes. *Theog.* 904–6). But Aeschylus is not always orthodox in his theogony, and there seems no reason why he should not have made the Fates coeval with Night, and so more ancient even than Zeus.

988. ἆρα φρονοῦσαι. By simply reading **φρονοῦσα** (ᾱ before **γλ**) and retaining **εὑρίσκει** as 2nd sing. middle (the hiatus is perhaps defensible), we should get the meaning 'Art thou not wise, then, in finding for thyself a way of gentle speech?' Then after a pause, Athena turns to the citizens.

1006. ἴτε καὶ σφαγίων. I retain **σφαγίων** and assume a lacuna after 1020, supposing that the final procession was preceded by a sacrifice accompanied with formal prayers. To these last Athena refers in 1021. There was no need of including them in the written copy, as they would follow a prescribed form.

1028. At the conclusion of the prayers, I imagine that the Furies, as Eumenides, were solemnly invested with new robes, no longer black (supr. 370), but purple: **τιμᾶτε** sc. **αὐτάς**. **ἐνδυτὸν ἔσθημα** is a garment worn over the ordinary raiment at a religious ceremony; cp. **ἐνδυτήρ**, **ἐνδυτήριος**.

1044. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν, 'There shall be universal libations accompanied with illuminations within the homes.'

PROMETHEUS VINCTUS.

145. σὸν δέμας. It appears from the Laurentian facsimile that **εἰσιδοῦσαν** is the reading of M. The scribe wrote **εἰσίδουσᾱ** (sic) indicating the **ν** by a line, and an early hand has supplied the **ν** itself. It would therefore seem that in Wecklein's note '(**α** adpinxit m′),' and also in Kirchhoff's '(**α** addidit m. rec.),' **α** must be a misprint for **ν**.

428. Ἄτλαντος, κ.τ.λ. Hermann's correction satisfies the metre, and merely supposes a transposition and the change of **ὃς γᾶν** into **ὡς αἰέν**.

458. τάς τε δυσκρίτους δύσεις. The setting of a star at sunrise was more difficult to ascertain than its rise at sunset.

461. μνήμην (θ'). It is not easy to choose between the first and second hands of M, and whether **ἐργάνην** was written at first is not quite certain. The conjecture of Hemsterhuys approved by Hermann, **μνήμης ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην**, has much to recommend it. But the text as it stands, which Hermann himself formerly defended, is fairly satisfactory.

463, 464. σώμασίν θ' ὅπως. The conjecture **σάγμασιν θ'**, depending on **δουλεύοντα**, requires **ἅρμα τ'**, in order to connect what follows. But I prefer the text. Only the wealthy could afford to relieve themselves from extreme toil in war and travel, by being drawn in chariots.

543. Critical note. αὐτόβουλος ὤν. Other expedients for restoring the metre are Dindorf's **αὐτόνῳ γνώμᾳ** and Weil's **μουνάδι γνώμᾳ**. All three suppose **ἰδίᾳ** to be a gloss which has supplanted the original word.

603. οἷ', ἐή. The hiatus after the relative **οἷ** before the interjection is questionable, and is avoided by Madvig's reading, which is suggested by the accent in M. Perhaps, however, the twofold interjection **οἴ, ἐή** may be right after all.

711. ἐξηρτυμένοι. The reading of the MSS. **ἐξηρτημένοι**, as Paley says, is not indefensible, although it is less expressive, and would ordinarily take an accusative.

713 ff. The lacuna here supposed by Voss and others is by no means certain. There is little use in attempting to make the imaginary geography consistent. Where the point of departure is uncertain and the localities are uncertain, all is uncertain. Nor is the difficulty removed by bringing in here lines 729–31, as Jos. Meyer proposed. So much is clear, that the Chalybes and Amazones, in some early legend, were represented as neighbouring to Scythia.

735. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. Elmsley's conjecture (**'Ασίδ'**) does away with the dactyl in the 3rd place. Cp. *Pers.* 249.

770. πλὴν . . . λυθείς. It is needless to disturb the reading; but the variant **πρίν ⟨γ'⟩ ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ** is worth considering.

791. Here Brunck suggested a lacuna, and Paley has inserted in brackets four lines, which Galen quotes as from the 'Prometheus Vinctus':

> **εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε, καὶ πρώτιστα μὲν**
> **Βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ**
> **βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ**
> **δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.**

835. τῶνδε προσσαίνει σέ τι; 'Does aught of this awake a thrill in thee?' I see no harm in this appeal to Io (whose mind, it must be remembered, is distraught, 673) coming in **διὰ μέσου** and breaking the flow of the sentence.

858–861. 'Will come pursuing a marriage not to be won. A God shall grudge them the persons of the maids; whom the Pelasgian land shall shelter, when the men have been subdued with women's war in a bold onslaught of those that watched their opportunity by night.' Paley observes on **δαμέντων**: 'This use of the genitive absolute, where the participle alone is expressed, is peculiarly Aeschylean.' Cp. *Cho.* 78.

917. πύρπνουν βέλος. I see no reason for departing from the Laurentian reading here.

1050. τῶν τ' οὐρανίων. Cp. infr. 1088.

1057. ἡ τοῦδ' εὐχή. The manuscript reading is a conflation of **ἡ τοῦδ' εὐχή** and **ἡ τοῦδε τύχη.**

Like every Greek classic, but in a higher degree in proportion to his extant volume, Aeschylus affords matter for endless study—as tragic poet, as theosophist, as Athenian patriot. From the aesthetic, the ethical, the historical point of view, the interest which he awakens in the literary critic, the antiquarian, the metrician, and in the

historian of Greek religion and of Greek thought is inexhaustible. Gottfried Hermann and Otfried Müller in former years, more recently Westphal, Wilamowitz-Moellendorf, and in our own country such scholars as Dr. Verrall and Mr. Walter Headlam, have expended a wealth of ingenious thought and speculation on the various topics suggested by these 'fragments from his noble banquet.' In this place I can only offer a few scattered remarks.

That eccentric thinker Friedrich Nietzsche, in his suggestive essay on the birth of tragedy, observes that people are apt to write as if the great sixth century B.C. had never existed. The change which then began in Greek religious feeling as modified by influences from without and by the progress of reflection, is of great importance for the study of Aeschylus; but our knowledge of it is unhappily very imperfect. Professor Diels, in his edition of the philosophical poem of Parmenides, suggests with much probability that the movement, vaguely described as Orphism, of which the traces are manifest in subsequent Greek literature, may have sprung up in many centres almost simultaneously, infusing into Greek polytheism a strange colouring of Pantheism. At Athens it would appear that the Eleusinian as well as the Dionysiac worship was affected by it. In Aeschylus, at all events, a spirit of mystic exaltation, whether it is to be described as Orphic [1], Dionysiac, or Eleusinian, is combined with the clearest notes of moral elevation, of patriotism and of humanity. The darkness which he im-

[1] For 'Orphic' touches see esp. *Suppl.* 230-231, 707-709; *Eum.* 185-192, 334-340.

agines as enveloping either a distant past or, as in the *Persae*, a remote land and people, is tacitly contrasted with the God-given splendour surrounding the Athens of his day. This is especially manifest in the Oresteia, the one trilogy which remains complete; and we know that the Prometheus trilogy likewise exemplified the final reconcilement of divine sovereignty with beneficence, equity, and wisdom. It may be that at an earlier period he sometimes contented himself with illuminating by his poetic genius some gloomy tradition. In the Dionysiac fable of Lycurgus for example, and inevitably in the Theban story, it would appear that the working of a blind and cruel destiny continued to the close. But the gloom is softened by the remoteness of the event, and if the *Septem contra Thebas* is taken by itself as a tragic poem, the character of Eteocles moving onward to his predestined doom, with full consciousness of the dire conflict awaiting him, and in defiance of augury, conveys a grand impression of self-devoted patriotism; while the description of Amphiaraüs, the prophet of the invading host, has a moral sublimity of another order. The sense of a brooding horror so finely sustained is further relieved by the pious action of Antigone.

Aeschylean tragedy is in fact the meeting-point in the region of imagination, of Bacchic enthusiasm, of epic tradition and of Orphic pantheism, with the triumphant energy of Athenian civic life. The legends which supplied his fables were tinged with the gloom of a transitional period, enshrining a record of disasters real or imaginary. But the poet transfuses them with

the light of his own glowing imagination. The notion of a progressive order, from moral chaos towards a moral and religious cosmos, is clearly perceptible even in the *Supplices*, but finds its highest embodiment in the Oresteian and Promethean trilogies. The supremacy of justice, or rather of equity, is in Aeschylus the far-off divine event, towards which the whole creation moves; —not, as in Sophocles, a fixed decree, which is from everlasting, and fulfils itself, regardless of human happiness or suffering.

It is remarkable that with the single exception of the *Persae*, the fables of all the extant plays of Aeschylus turn directly or indirectly upon Argive legend. According to Aristotle (*Ath. Pol.* ch. 17, § 4), the friendship with Argos, which continued intermittently through long periods of Athenian history, dated from the time when Pisistratus married an Argive woman. The dramatic art was at that time in its infancy, and it may not be an idle conjecture to suppose that 'the tale of Pelops' line' then first came into vogue as a welcome addition to the stock of subjects outside of the Dionysiac circle that were permitted to the tragic poet. As the Dionysus of Eleutherae was a Theban god, no similar explanation is required by the popularity of the other stock subject of tragedy, the tale of Thebes; though this also may have had political support (*Ath. Pol.* ch. 15, § 2). Be that as it may, the poet's *penchant* for Argive legend appears not only in the extant plays, but in the subjects of such lost plays as the 'Αργεῖοι, 'Αμυμώνη, and Δαναΐδες, and in the reference to the children of Inachus in the Ξάντριαι quoted by Plato, *Rep.* ii. 381 D, where the Argive goddess

Hera was disguised as a begging priestess on behalf of the nymphs of Argolis. This is again one of those transformations in which the Orphic poets seem to have delighted. And the spirit of innovation in mythology encouraged by Pantheism did not rest here. Herodotus tells us (ii. 156) that Aeschylus, the son of Euphorion, represented Artemis as the daughter not of Latona, but of Demeter, so identifying her with Persephone; and that he borrowed this, or, as the historian puts it, 'robbed' it, from the Egyptian theogony. We know also that he regards it as a matter of indifference whether the mother of Prometheus is called Themis or Earth, or by some other name (*Prom.* 209, 210). Other similar indications are the identification of Zeus with Hades (*Suppl.* 158), and the bold conception of a Hades of the deep sea (*Agam.* 667). Thus not even the person of the supreme deity has a fixed shape. There is already a tendency to θεοκρασία, which may land the reader in confusion, unless he is careful to distinguish between such sublime conceptions as that in the *Agamemnon* (160–175), which are the poet's own, and the puerilities of mythology. It may be significant that Aeschylus dwells by preference on that side of Argive legend which belongs to Perseus and runs up into the association with Egypt. Io manifestly recalls the Egyptian Isis, and her son is an incarnation of Osiris. It is hard to avoid some such inference as this, and in the *Supplices* nothing is more remarkable than the existence side by side of a grand ideal of Almighty power with the *naïveté* of the miraculous birth of Epaphus. There is a great gap between this and the thought of the *Agamemnon*. And

yet a certain crudeness is noticeable in *Eum.* 649–651. Probably somewhere in the interval, we know not where, the Prometheus trilogy may have come in, or it may possibly be later still.

I have printed the *Prometheus* last, not because I conceive the date to be ascertainable—some association with Sicily seems to be required, and the metrical forms are not of the earliest type—but because it is the sole example amongst the extant plays of a kind of drama different from the rest—a religious 'mystery' as it were, allegorizing a profound speculation on the attributes of Deity. To the same class of supernatural subjects must have belonged the *Psychostasia*, the *Heliades*, and perhaps the *Niobe* and the *Pentheus*. They are survivals from an earlier phase, but we cannot assume that they are themselves earlier (however strange the Griffon and the horned maiden must have seemed), when we consider the subject of the *Phaëthon* of Euripides, or even of his *Andromeda*. It is much to be regretted that we cannot have the *Pentheus*, or the *Edones*, or some other drama belonging to the Dionysiac cycle, to compare with the *Bacchae* of Euripides. We should probably find that the earlier poet was more profoundly immersed in the Orphic legend of Dionysus Zagreus, who is mentioned more than once by him in the fragments of lost plays (see esp. Nauck's *Fragmenta Tragg. Gr. Aesch.* 224). A curious example of extraneous learning appears in *Persae* 840–842, where the ghost of Dareius advises his old comrades to preserve cheerfulness even in sorrow. This is probably a reminiscence of the well-known epitaph of Sardanapallus.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΧΟΡΟϹ ΔΑΝΑΙΔΩΝ
ΔΑΝΑΟϹ
ΒΑϹΙΛΕΥϹ ΑΡΓΕΙΩΝ
ΚΗΡΥΞ

ΧΟΡΟΣ

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
  Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι 5
χθόνα σύγχορτον Συρίαι φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
  ψήφωι πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορίαι,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ' 10
  ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν,
  κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον, 15
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
  Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον 20
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
  ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοί, καὶ βαρύτιμοι 25
 χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίωι
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ' 30

---

4. λεπτομαθῶν M : corr. Pauw : τῶν λεπτοβαθῶν cj. Victorius : τῶν λεπταμάθων cj. Tucker.

ἑϲμὸν ὑβριϲτὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρϲωι τῆιδ' ἐν ἀϲώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχωι ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπωι, βροντῆι ϲτεροπῆι τ' 35
ὀμβροφόροιϲίν τ' ἀνέμοιϲ, ἀγρίαϲ
ἁλὸϲ ἀντήϲαντεϲ ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμιϲ εἴργει,
ϲφετεριξάμενοι πατραδέλφειαν
τήνδ', ἀεκόντων ἐπιβῆναι. 40

ϲτρ. α'

Νῦν δ' ἐπικεκλομένα
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', Ἶνιν
ἀνθονομούϲαϲ προγόνου βοὸϲ ἐξ ἐπιπνοίαϲ 45
Ζηνὸϲ ἔφαψιν· ἐπωνυμίαι δ' ἐπ-
εκραίνετο μόρϲιμοϲ αἰὼν
εὐλόγωϲ, Ἔπαφόν τ' ἐγένναϲεν·

ἀντ. α'

ὅντ' ἐπιλεξαμένα,
νῦν ἐν ποιονόμοιϲ 50
ματρὸϲ ἀρχαίαϲ τόποιϲ τῶν
πρόϲθε πόνων μναϲαμένα, γονέων ἐπιδείξω
πιϲτὰ τεκμήρια· γαιονόμοιϲι δ'
ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται· 55
γνώϲεται δὲ λόγουϲ τιϲ ἐν μάκει.

ϲτρ. β'

εἰ δὲ κυρεῖ τιϲ πέλαϲ οἰωνοπόλων
ἔγγαιοϲ οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων,
δοξάϲει τιϲ ἀκούειν
ὄπα τᾶϲ Τηρεΐαϲ 60
μήτιδοϲ οἰκτρᾶϲ ἀλόχου,
κιρκηλάταϲ ἀηδόνοϲ,

ἀντ. β'

ἅτ' ἀπὸ χώρων προτέρων εἰργομένα
πενθεῖ νεοίκων οἶκτον ἠθέων·
ξυντίθηϲι δὲ παιδὸϲ

---

54. τεκμήρια τά τ' ἀνόμοιϲ οἶδ' M : corr. Herm.
64. νέον οἶκτον M : corr. L. C.

μόρον, ὡς αὐτοφόνως 65
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυσμάτορος κότου τυχών.

στρ. γ´

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρ-
τος Ἰαονίοισι νόμοισιν
δάπτω τὰν ἁπαλὰν Νειλοθερῆ παρειὰν 70
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
γοεδνὰ δ᾽ ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς
Ἀερίας ἀπὸ γᾶς 75
εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.

ἀντ. γ´

ἀλλά, θεοὶ γενέται,
κλύετ᾽ εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες·
ἥβαι μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ᾽ αἶσαν,
ὕβριν δ᾽ ἐτύμως στυγοῦντες, 80
πέλοιτ᾽ ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας,

στρ. δ´

εἰ θείη Διὸς † εὖ παναληθῶς. 85
Διὸς ἵμερος οὐκ
εὐθήρατος ἐτύχθη.
παντᾶ τοι φλεγέθει
κἀν σκότωι μελαίναι ξὺν τύχαι
μερόπεσσι λαοῖς.

ἀντ. δ´

πίπτει δ᾽ ἀσφαλὲς οὐδ᾽ ἐπὶ νώτωι, 90
κορυφᾶι Διὸς εἰ
κρανθῆι πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι
κατιδεῖν ἄφραστοι.

---

74. φόλους M pr.: ποιμαίνουσα φόβους cj. Tucker.
85. Fort. Διὸς ὅρκος ἀληθῶς.

ϲτρ. ε΄

ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύρ- 95
γων πανώλειϲ βροτούϲ·
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει
τὰν ἄπονον δαιμονίαν·
†ἥμενον ἄνω φρόνημά πωϲ 100
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπαϲ
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.

ἀντ. ε΄

ἰδέϲθω δ' εἰϲ ὕβριν βρότειον, οἵ-
αν νεάζει πυθμὴν
δι' ἁμὸν γάμον τεθαλὼϲ 105
δυϲπαραβούλοιϲι φρεϲίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, Ἄταν δ'
ἀπάται μεταγνούϲ. 110

ϲτρ. α΄

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ ἰή,
ἰηλέμοιϲιν ἐμπρεπῆ· 114
ζῶϲα γόοιϲ με τιμῶ. 115
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν—
καρβάναυδον δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖϲ—
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοιϲιν ἢ 120
Ϲιδονίαι καλύπτραι.

ἀντ. α΄

θεοῖϲ δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶϲ
ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατοϲ ἀπῆι.
ἰὼ ἰώ, 125
ἰὼ δυϲάγκριτοι πόνοι.
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν—
καρβάναυδον δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖϲ—
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι 130
λίνοιϲιν ἢ
Ϲιδονίαι καλύπτραι.

---

100. θᾶϲϲον ἄνω cj. Weil. 103 104. οἷα M. 108. διάνοιαν ἀλεὰν cj. Tucker metri gratia. 118, 129. καρβᾶνα δ' αὐδὰν M : corr. Weil. 120, 131. λινοϲινεῖ cj. Tucker. 126. πνόοι cj. Weil.

στρ. β′

πλάτα μὲν οὖν λινόρραφής τε
δόμος ἅλα στέγων δορὸς 135
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς,
οὐδὲ μέμφομαι·
τελευτὰς δ' ἐν χρόνωι
πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμενεῖς κτίσειεν, 140
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

ἀντ. β′

θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ'
ἐπιδέτω Διὸς κόρα, 145
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
παντὶ δὲ σθένει
διωγμοῖς ἀσχαλῶσ'
ἀδμῆτος ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω, 150
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

στρ. γ′

εἰ δὲ μή, μελανθὲς
ἡλιόκτυπον γένος 155
τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι, 160
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἆ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶ
μῆνιν μάστιν τ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ 165
πνεύματος εἶσι χειμών.

---

148. διωγμοῖσι δ' ἀσφαλέας M : corr. Herm. 154, 155. μέλαθρ' ἐς | ἡλίωι στυγούμεν', ὡς cj. Tucker. 162, 163. ἰὼ · μῆνις μάστειρ' M : corr. L. C. 164. ἄγαν cj. Bamberger. 165, 178. γαμετῶν τῶν οὐρανοοίκων cj. Tucker : an ἄταν γαμετᾶν οὐρανονίκων h. e. dementiam mariti qui Caelestes vicit?

ἀντ. γʹ

καὶ τότ' οὐ δικαίοις
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς 170
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνωι,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. 175
⟨ἆ Ζήν, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνιν μάστιν τ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.⟩

ΔΑΝΑΟϹ

Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε 176
πιστῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ· 180
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι. 185
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
ὠμῆι ξὺν ὀργῆι τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος. 190
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῆι δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεσωφρονισμένων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγωι 200
γένηι· τὸ τῆιδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

ΧΟ. πάτερ, φρονούντωϲ πρὸϲ φρονοῦνταϲ ἐννέπειϲ.
φυλάξομαι δὲ τάϲδε μεμνῆϲθαι ϲέθεν 205
κεδνὰϲ ἐφετμάϲ· Ζεὺϲ δὲ γεννήτωρ ἴδοι. 206
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦϲ ἀπ' ὄμματοϲ. 210
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη ϲοὶ πέλαϲ θρόνουϲ ἔχειν. 208
ΔΑ. μή νυν ϲχόλαζε, μηχανῆϲ δ' ἔϲτω κράτοϲ. 207
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλόταϲ. 209
ΔΑ. κείνου θέλοντοϲ εὖ τελευτήϲει τάδε. 211
ΧΟ. . . . .
ΔΑ. καὶ Ζηνὸϲ ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήϲκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰϲ ἡλίου ϲωτηρίουϲ.
ΔΑ. ἁγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἰδὼϲ ἂν αἶϲαν τήνδε ϲυγγνοίη βροτοῖϲ. 215
ΔΑ. ϲυγγνοῖτο δῆτα καὶ παραϲταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήϲκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε ϲημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάϲθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆϲ ὅδ' ἄλλοϲ τοῖϲιν Ἑλλήνων νόμοιϲ. 220
ΧΟ. ἐλευθέροιϲ νυν ἐϲθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
ϲέβεϲθ'· ἐν ἁγνῶι δ' ἑϲμὸϲ ὣϲ πελειάδων
ἵζεϲθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβωι,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένοϲ. 225
ὄρνιθοϲ ὄρνιϲ πῶϲ ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶϲ δ' ἂν γαμῶν ἄκουϲαν ἄκοντοϲ πάρα
ἁγνὸϲ γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγηι ματαίων αἰτίαϲ, πράξαϲ τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡϲ λόγοϲ, 230
Ζεὺϲ ἄλλοϲ ἐν καμοῦϲιν ὑϲτάταϲ δίκαϲ.
ϲκοπεῖτε κἀμείβεϲθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπωϲ ἂν ὑμῖν πρᾶγοϲ εὖ νικᾶι τόδε.

ΒΑϹΙΛΕΥϹ

Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόϲτολον
πέπλοιϲι βαρβάροιϲι καὶ πυκνώμαϲιν 235
χλίοντα προϲφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶϲ
ἐϲθὴϲ γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδοϲ τόπων.
ὅπωϲ δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόϲφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέϲτωϲ, τοῦτο θαυμαϲτὸν πέλει. 240
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμουϲ ἀφικτόρων

---

vv. 207–210. Transposuit Herm.
234. ἀνέλληνα ϲτόλον M: corr. Bothe.

κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχωι.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. 245
ΧΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσὴς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος 250
Ἶνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν ἧς δι' ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε 260
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν 265
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνίσασ' ἄχη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείαι χθονὶ
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ηὕρετ' ἐν λιταῖς. 270
ἔχουσα δ' ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός· 275
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προσφύσω λόγωι.
ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις. 280
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν

---

248. ἑρμοῦ ῥάβδον M mg. 266. μηνεῖται ἄκη M: corr. Weil.

εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα 285
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους τ' Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤικασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ⟨δ'⟩ ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. 290
ΧΟ. κληιδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονί.
ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
. . . .
μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶι; 295
ΧΟ. κἄκρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾶι βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρωι βοΐ; 300
ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρωι ταύρωι δέμας.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν. 305
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμωι βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
ΒΑ. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶι δρόμωι.
ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. 310
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΒΑ. 315
ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον γῆς ⟨πέδον⟩ καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις. 320
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνωι λόγωι.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῶια δώματα 325
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·

---

285. τοίας καμήλοις cj. Heimsoeth. 308. Ἰνάχου πέλας cj. Hermann.

πόνου δ' ἴδοιϲ ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίϲ ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιϲτον φυγὴν
κέλϲειν ἐϲ Ἄργοϲ κῆδοϲ ἐγγενὲϲ τὸ πρίν, 330
ἔχθει μεταπτοιοῦϲαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φῂϲ ἱκνεῖϲθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοϲτεφεῖϲ ἔχουϲα νεοδρέπτουϲ κλάδουϲ;
ΧΟ. ὡϲ μὴ γένωμαι δμωῒϲ Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμιϲ λέγειϲ; 335
ΧΟ. τίϲ δ' ἂν φίλουϲ ὄνοιτο τοὺϲ κεκτημένουϲ;
ΒΑ. ϲθένοϲ μὲν οὕτωϲ μεῖζον αὔξεται βροτοῖϲ.
ΧΟ. καὶ δυϲτυχούντων γ' εὐμαρὴϲ ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶϲ οὖν πρὸϲ ὑμᾶϲ εὐϲεβὴϲ ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦϲι μὴ 'κδοὺϲ παιϲὶν Αἰγύπτου πάλιν. 340
ΒΑ. βαρέα ϲύ γ' εἶπαϲ, πόλεμον ἄραϲθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερϲτατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆϲ πραγμάτων κοινωνὸϲ ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ ϲὺ πρύμναν πόλεοϲ ὧδ' ἐϲτεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύϲϲων τάϲδ' ἕδραϲ καταϲκίουϲ. 345
ΧΟ. βαρύϲ γε μέντοι Ζηνὸϲ ἱκεϲίου κότοϲ.

ϲτρ. α'

Παλαίχθονοϲ τέκοϲ, κλῦθί μου
πρόφρονι καρδίαι, Πελαϲγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡϲ δάμαλιν ἂμ πέτραιϲ 350
ἠλιβάτοιϲ, ἵν' ἀλκᾶι
πίϲυνοϲ μέμυκε φρά-
ζουϲα βοτῆρι μόχθουϲ.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοιϲι νεοδρόποιϲ κατάϲκιον
† νέονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 355
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀϲτοξένων,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκοϲ γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλιϲ.

ἀντ. α'

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
ἱκεϲία Θέμιϲ Διὸϲ κλαρίου. 360
ϲὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιὰ φρονῶν·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενοϲ οὐ πενεῖ·
ἱεροδόκα θεῶν λη-
⏑ ⏑ — ⏑ — ⏑ —

---

336. ὤνοιτο M : ὠνοῖτο edd. : corr. Dindorf.
355. ναύονθ' (= ἱκετεύοντα) cj. Wecklein (ex Hesych.).

⟨πή⟩ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι — 365
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῆι μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

στρ. β'

ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δάμιον, — 370
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμόν, ἑστίαν χθονός,
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου. — 375
ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν. — 380

ἀντ. β'

ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος — 385
δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοις.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμωι πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν, — 390
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

στρ. γ'

ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
κάρτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγᾶι· ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. — 396
ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μὴ 'μ' αἱροῦ κριτήν.

---

364. Fort. ⟨λή|κυθος ἐξέτρεψέ τοι⟩.
386. ὦ δυσπαρεέλκτοις M: corr. Schuetz.

εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καί ποτε
εἴπηι λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι, 400
"ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν".

ἀντ. γ'

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ- 405
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;
ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ᾠνωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, 410
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα, 415
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

στρ. α'

ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ
πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῶις, 420
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·

ἀντ. α'

μηδ' ἴδηις μ' ἐξ ἑδρᾶν
πολυθέων ῥυσιασ-
θεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός. 425
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον.

στρ. β'

μή τι τλῆις τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναν 430

405, 406. με ταρ|βεῖς cj. Tucker.
423. πανθέων cj. Heimsoeth.

ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ἀντ. β'

ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν 435
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.
ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος 440
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἄτην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι γόμου,
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν· 445
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη,
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. 455
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει; 460
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. 465
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ [μὴν] πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα·
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον 470

---

444. γε μείζω . . . ἐμπλήσας M : corr. Weil e scholio.
457. στρόφους cj. Spanheim.
468. καὶ μὴν πυκνῇ γε cj. L. C.

τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους, 475
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν εἵνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων, 480
κλάδους γε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῆι λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. 485
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα, 490
αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ (πολισσούχων) ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦι δι' ἄστεως 495
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχωι γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκηι φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. 500
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟ. Τούτωι μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; 505
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. 510
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένηι.

---

491. εὖ ῥέοντα M: corr. Porson: εὐθενοῦντα cj. Wecklein.

ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβωι φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ γυναικῶν ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα. 515
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πατῶ, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 520
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

στρ. α'

ΧΟ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων 525
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμναι δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν. 530

ἀντ. α'

τὸ πρὸς γυναικῶν ⟨δ'⟩ ἐπιδών,
παλαίφατον ἁμέτερον γένος
φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον.
γενοῦ πολυμνᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς· 535
Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

στρ. β'

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ 540
οἴστρωι ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα, διχῆι δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσαι διατέμνουσα πόρον 545
κυματίαν ὁρίζει.

---

514. ἀεὶ δ' ἀνάκτων M: corr. Linwood.
516. θρόνον cj. Weil. 531. δ' add. Tucker.

ἀντ. β′

ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ·
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τ' ⟨ἄγ⟩ γύαλα, 550
καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα
†τὰν ποταμοὺς δ' ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰς Ἀφροδί-
τας πολύπυρον αἶαν. 555

στρ. γ′

ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένου βέλει
βουκόλου πτερόεντος
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος 560
⟨χ⟩ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτισι θυιὰς Ἥρας.

ἀντ. γ′

βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, 565
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν. 570
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;

στρ. δ′

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου
Ζεὺς – – ◡ ◡ – – 575
βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ 580
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,

---

550. τε γύαλα M: corr. Herm.
553. πὰρ ποταμούς τ' ἀενάους cj. Robortellus.

ἀντ. δ´

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
ἔνθεν πᾶσα βοᾶι χθών,
"φυσιζόου γένος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς." 585
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.

στρ. ε´

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν 590
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς.

ἀντ. ε´

ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων 595
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. Θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων. 600
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
ΧΟ. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπηι πληθύεται.
ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως, 605
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾶι φρενί·
πανδημίαι γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίαι βροτῶν· 610
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆι τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῆι δημηλάτωι.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων 615
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον

584. γ' ἔρνος cj. Weil.
602. ἀγγέλλων (λ supra versum) M.

μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν. 620
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. Ἄγε δή, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις 625
εὐχὰς ἀγαθάς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείαι,
τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

στρ. α'

νῦν ὅπ' ἐμὰν θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας· 632
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
τὸν ἄκορον βοᾶς κτίσαι μάχλον Ἄρη, 635
τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο, 640
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

ἀντ. α'

οὐδὲ μετ' ἀρσένων
ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν, 645
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν
δυσπόλεμον, τὸν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα, βαρὺς δ' ἐφίζει. 651
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. 655

στρ. β'

τοιγὰρ ὑποσκίων
ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν

---

630. νῦν ὅτε καὶ M: Badham corr.
634. τὰν Πελασγίαν πόλιν M: corr. Klassen.
635. ἄχορον βοάν M: corr. Kruse.
647. πράκτορ' ἐπίσκοπον cj. Paley.

τάνδε πόλιν κενῶσαι· 660
μηδ' ἐπιχωρίοις ⟨στάσις⟩
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω, μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον. 665

ἀντ. β'

καὶ γεραροῖσι πρε-
σβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι πρεπόντως.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο 670
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί, 675
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.

στρ. γ'

μηδέ τις ἀνδροκμὴς
λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων, 680
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων·
νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής· 685
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσαι νεολαίαι.

ἀντ. γ'

καρποτελῆ δέ τοι
Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρωι. 690
πρόνομα δὲ βότ' ἀγροῖς πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
εὐφάμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' ἀοιδοί· 695
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φάμα φιλοφόρμιγξ.

---

669. θυμέλαι φλεγόντων M : corr. Tucker.
672. ὑπέρτατον M : corr. Ahrens.
691. δὲ βρότατος M : corr. Tucker.
693. λάθοιεν M : corr. Dind. : θάλλοιεν cj. Herm.

στρ. δ'

φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμὰς
τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινόμητις ἀρχά· 700
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

ἀντ. δ'

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις 705
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι· 710
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον. εὔσημον γάρ. οὔ με λανθάνει
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς, 715
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδόν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τοῖσιν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νάϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν, 720
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν. 725
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες·
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆι, 730
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει. χρόνωι τοι κυρίωι τ' ἐν ἡμέραι
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

---

698. ἀτιμίας τιμάς M : corr. Butler. 700. προμηθεὺς (-α-) M : corr. Herm. 718. κλύουσα τῶς ἂν M : corr. Tucker. 727. πρέσβη M : corr. Turneb.

ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἥκουσι· μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσωι χρόνου. 735

στρ. α′

περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος, ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι·
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 740
ΧΟ. ἐξώλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.

ἀντ. α′

δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νέας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότωι
πολεῖ μελαγχίμωι σὺν στρατῶι. 745
ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.

στρ. β′

οὐλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρεσίν, 750
κόρακες ὥστε, βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη 755
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.

ἀντ. β′

περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρωι μένει
μεμαργωμένοι
κυνοθρασεῖς, θεῶν ἐπαΐοντες οὐδέν.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν 760
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,

---

749. μαινολομήτιδες cj. Tucker. 751. βωμόν cj. Meineke.
755. βέλη cj. Tucker. 763. τάχος pro κράτος cj. Tucker.

οὐδ᾽ ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 765
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ᾽ ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ᾽ ἀποστείχοντος ἡλίου. φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτηι σοφῶι. 770
οὕτω γένοιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὅρμωι ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν·
. . . .
πράξας ἀρωγήν· ἄγγελον δ᾽ οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ᾽, ἡβῶντα δ᾽ εὐγλώσσωι φρενί. 775

στρ. α′

ΧΟ. Ἰὼ γᾶ βοῦνι, πάνδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός· 780
τὸ πᾶν δ᾽ ἄφαντος ἀμπετὴς ἄϊστος ὡς
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

ἀντ. α′

ἄφυκτον δ᾽ οὐκέτ᾽ ἂν πέλοι κέαρ.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία. 785
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ᾽ εἷλον· οἴχομαι φόβωι.
θέλοιμι δ᾽ ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ᾽ ἀπευκτὸν τῶιδε χριμφθῆναι χροΐ· 790
πρόπαρ θανούσας δ᾽ Ἀΐδας ἀνάσσοι.

στρ. β′

πόθεν δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς ὃν νεφῶν ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων κρεμὰς 795
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίαι
καρδίας γάμου κυρῆσαι;

---

765. πείσματ᾽ εὐναστήρια cj. Merkel. Fort. σωτήρια.
784. νόαρ pro κέαρ cj. Herm.
793. νέφη δ᾽ M : corr. Enger : νέφη μυδηλά cj. Tucker.

ἀντ. β′

κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις 800
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιάκτων κακῶν·
ἐλθέτω μόρος, πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών. 805
τίνα ⟨δ'⟩ ἔτ' ἀμφυγᾶς πόρον
τέμνω γάμου λυτῆρα;

στρ. γ′

ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐράνια,
μέλη θεοῖσι λιτανά·
τέλεα δὲ πῶς πελόμενά μοι; 810
λύσιμα μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φαιδροῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν, 815
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.

ἀντ. γ′

γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
δύσοιστον ἀρσενογενὲς
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις 820
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

Ο′ ό ό ά ά ά. 825
ὅδε μάρπτις νάϊος γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις. ἰόφ.
†ὄμ . . . αὖθι κάκκας νυ·
δυῒαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια †πράξαν πόνων 830
βιαίων ἐμῶν. ἢὲ ἤέ.

---

806. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι M : corr. Weil. 808. ὀρανίαν cj. Dind. 820. φυγάδ' ἀλαλαῖσι cj. Tucker. 828. Fort. ὄμμασιν δ' αὖθι καββᾶσα νῦν. 829. εἰδυῖα cj. Schwerdt. 830. Fort. φροίμι' ἀπάρξαντα.

βαῖνε φυγᾶι πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾶι
δύσφορα ναῒ κἀν γᾶι.
γάϊ' ἄναξ προτάσσου. 835

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.
οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοί,
πολυαίμων φόνιος 840
ἀποκοπὰ κρατός.
σοῦσθε σοῦσθ' ὀλύμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.

στρ. α´

ΧΟ. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον
ἁλμήεντα πόρον
δεσποσίωι ξὺν ὕβρει 845
γομφοδέτωι τε δόρει διώλου.
ΚΗ. αἵμονες ὡς ἐπ' ἀμίδα
†ησυδουπιατάπιτα.
ΧΟ. κελεύω †βία μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ' ἄταν. 850
ΚΗ. ἰὼ ἰώ,
λεῖφ' ἕδρανα, κί' ἐς δόρυ,
†ἀτιέτ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

ἀντ. α´

ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, 855
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ΚΗ. ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖας
βαθείας βαθείας
γέμων. σὺ δὲ ναῒ ναῒ 860
βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος.

847, 848. δίαιμόν σ' ἐς ἄμαλ' ἴζω σύδην· ἀπιτέ' ἀπιτέα cj. Weil. 853. Fort. ἄτιτα τἄμ' ἀγώ, πόλιν εὖ σέβων.
859-861. ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθρείας βαθρείας γέρον M : corr. L. C.

βίαι βίαι τε πολλᾶι φροῦδα
βάτεαι †βαθυμῖτροκακὰ παθῶν
ὀλόμεναι παλάμαις. 865

στρ. β'

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.
αἲ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον 870
χῶμα πολύψαμμον ἀλαθεὶς
ἀερίαισιν αὔραις.

ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
[ἴυζε καὶ βόα] πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ' ἔχων. 875

ἀντ. β'

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ,
λύμας εἶς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκων·
περί, χάμψα, βρυάζεις·
ὃς ἐπωπᾶι σ', ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ- 880
ψειεν ἄϊστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται.

στρ. γ'

ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄρος 885
ἄτα. μάλα δ' ἄγει,
ἄραχνος ὣς βάδην,
ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βύαν 890
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῆι.

863-865. φροῦδα βατέα βαθμίδων cj. Enger : πρόκακα πάθε' ὀλόμεναι cj. W. : παλάμαις ἐμαῖς cj. Donaldson.

864, 865. κατάβα σύ, μή τι κακὸν πάθηις ἑλκομένα παλάμαις ἐμαῖς cj. Tucker. 871. εὐρείαις εἶν αὔραις M.

875. ἴυζε καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον cj. Tucker : Fort. ⟨πρὸς ταῦτα⟩ πικρότερ' οἰζύος νόμον χέον.

878. περιχαμπτὰ βρ. M : corr. R. Ellis. 879. ὃς ἐρωτᾶς M : corr. Schwerdt. 890, 899. βοᾶν M : corr. Weil.

ἀντ. γ´

ΧΟ. μαιμᾶι πέλας δίπους ὄφις, 895
. . . .
ἔχιδνα δ' ὥς μέ τις
ποτιδακοῦσ' ἔχει.
ὀτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βύαν
φοβερὸν ἀπότρεπε, 900
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.
ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 903

στρ. δ´

ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.
ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης, 909
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. 910

ἀντ. δ´

ΧΟ. διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.
ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 905
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν. 906

ΒΑ. Οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί. 915
ΚΗ. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τἄμ' ὀλωλόθ' εὑρίσκων ἄγω.
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῆι μεγίστωι προξένωι μαστηρίωι. 920
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν. 925
ΚΗ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶι φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον — 930

909, 910; 905, 906, transposuit Herm.
918. τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ M : corr. Porson.

καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα — πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆι 935
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.

ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνωι μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν 940
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίαι
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως. 945
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗ. ἔοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον. 950
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.

Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν, 955
πύργων βαθείαι μηχανῆι κεκλῃμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾶι χερί.
ἔνθ' ὑμὶν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις, 960
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῶιστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; 965

ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ
Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.

---

937. βίων Plutarch.
950. ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη π. ἐρεισθε ν. M : corr. Cobet.
963. ἀπρατὶ λωτίσασθε cj. Tucker.

τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρὴ 970
δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὔφρων.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
σύν τ' εὐκλείαι καὶ ἀμηνίτωι 975
βάξει λαῶν ἐν χώρωι
τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἑκάστηι διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. Ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν 980
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίοις·
ἐμοὶ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους 985
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρωι θανὼν
λάθοιμι, χώραι δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
†τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ. 990
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνωι.
πᾶς δ' ἐν μετοίκωι γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακήν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως. 995
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ. 1000
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
κάλωρα κωλύουσαν †θωσμένειν ἐρῶ·
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος. 1005
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος εἵνεκ' ἠρόθη δορί,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·

976. ἐγχώρων cj. Tucker.
987. μηδ' ἐξ ἀέλπτων cj. Weil.
999. θήραις cj. Tucker: θεοί cj. Martin.
1002. Fort. κάλωρα κωλύουσα προσμένειν Ἔρων.

τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ, 1010
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ᾽ ἐπιστολὰς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
ΧΟ. τἄλλ᾽ εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ᾽ ὀπώρας εἵνεκ᾽ εὐθάρσει, πάτερ. 1015
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

στρ. α′

Ἴτε μὰν ἀστυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάοντες
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ᾽ Ἐρασίνου 1020
περιναίονται παλαιόν.
ὑποδέξασθε ⟨δ᾽⟩ ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ᾽ ἔτι Νείλου 1025
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

ἀντ. α′

ποταμοὺς δ᾽ οἳ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας. 1030
ἐπίδοι δ᾽ Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκας
τέλος ἔλθοι Κυθερείας·
στυγερῶν πέλοι τόδ᾽ ἆθλον.

στρ. β′

Κύπριδος ⟨δ᾽⟩ οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ᾽ εὔφρων. 1035
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥραι·
τίεται δ᾽ αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δὲ φίλαι ματρὶ πάρεισιν
Πόθος ⟨ἇι⟩ τ᾽ οὐδὲν ἄπαρνον 1040
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δέδοται δ᾽ Ἁρμονίαι μοῖρ᾽ Ἀφροδίτας
ψεδυραὶ τρίβοι τ᾽ ἐρώτων.

1018. ἄστυδ᾽, ἄνακτας cj. Tucker.
1033. γάμος ἔλθοι M: corr. Weil.
1035. ἀμελὴς ἑσμός cj. Weil.

ἀντ. β´

φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι. 1045
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν·
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
μεγάλα φρὴν ἀπέρατος· 1050
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

στρ. γ´

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι. —
τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη. 1055
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. —
σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ἀντ. γ´

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον; —
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. 1060
τίνα καιρόν με διδάσκεις; —
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

στρ. δ´

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
η γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ Ἰὼ 1065
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίαι κατασχεθών,
εὐμενεῖ βίαι κτίσας.

ἀντ. δ´

καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ 1070
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκαι δίκας ἕπε-
σθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυτηρίοις
μαχαναῖς θεοῦ πάρα.

1067. καταστροφάν cj. Herm.: κατάστασιν cj. Tucker.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΠΕΡϹΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΧΟΡΟϹ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΤΟϹϹΑ

ΑΓΓΕΛΟϹ

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

ΞΕΡΞΗϹ

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς 5
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστωι τῶι βασιλείωι
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται 10
θυμὸς ἔσωθεν·
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ὤιχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαΰζει,
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται· 15
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες· 20
οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης
καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, 25
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξηι·

---

17. κίσσινον M : corr. Blomfield.
28. ἐν τλ. M : εὐτλ. recc.

Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης
καὶ Μασίστης, ὅ τε τοξοδάμας 30
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
  ἵππων τ' ἐλατὴρ Σοσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής, 35
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
  δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι. 40
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογάθης
Ἀρκτεύς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους 45
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
  φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦ[ν]ται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι, 50
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμεικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῶι λήματι πιστούς· 55
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἕπεται
  δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν, 60
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιᾶτις
θρέψασα πόθωι στένεται μαλερῶι,
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
  τείνοντα χρόνον τρομέονται.

στρ. α΄

Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη 65
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίπορον γείτονα χώραν,

---

30. Μασίστρης M : corr. ex Herodoto.
49. στεῦνται M : singularem legit scholiasta.

λινοδέϲμωι ϲχεδίαι πορθμὸν ἀμείψαϲ
Ἀθαμαντίδοϲ Ἕλλαϲ, 70
πολύγομφον ὅδιϲμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

ἀντ. α′

πολυάνδρου δ' Ἀϲίαϲ θούριοϲ ἄρχων
ἐπὶ πᾶϲαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει 75
διχόθεν, πεζονόμοιϲ ἔκ τε θαλάϲϲαϲ
ἐχυροῖϲι πεποιθὼϲ
ϲτυφελοῖϲ ἐφέταιϲ, χρυ-
ϲογόνου γενεᾶϲ ἰϲόθεοϲ φώϲ. 80

ϲτρ. β′

κυανοῦν δ' ὄμμαϲι λεύϲϲων
φονίου δέργμα δράκοντοϲ,
πολύχειρ καὶ πολυναύταϲ,
Ϲύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοιϲ ἀν- 85
δράϲι τοξόδαμνον Ἄρη.

ἀντ. β′

δόκιμοϲ δ' οὔτιϲ ὑποϲτὰϲ
μεγάλωι ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖϲ ἕρκεϲιν εἴργειν 90
ἄμαχον κῦμα θαλάϲϲαϲ·
ἀπρόϲοιϲτοϲ γὰρ ὁ Περϲᾶν
ϲτρατὸϲ ἀλκίφρων τε λαόϲ.

ϲτρ. γ′

δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίϲ ἀνὴρ θνατὸϲ ἀλύξει;
τίϲ ὁ κραιπνῶι ποδὶ πηδή- 95
ματοϲ εὐπετέοϲ ἀνάϲϲων;

---

79. χρυϲονόμου M : χρυϲογόνου schol.
80. ἰϲόθεον M : ἰϲόθεοϲ recc.
83. δέρμα M : δέργμα recc.
93–101 post 113 transtulit O. Mueller.

ἀντ. γ΄

φιλόφρων γὰρ παρασαίνει
βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα- 100
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

στρ. δ΄

θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ'
ἐκράτησεν τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους 105
διέπειν ἱππιοχάρμας
τε κλόνους πόλεών τ' ἀναστάσεις.

ἀντ. δ΄

ἔμαθον δ' εὐρυπόροι-
ο θαλάσσας πολιαινομένας πνεύματι λάβρωι 110
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λεωπόροις τε μαχαναῖς.

στρ. ε΄

ταῦτά μου μελαγχίτων
φρὴν ἀμύσσεται φόβωι, 115
⟨ὀᾶ⟩ ὀᾶ,
Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος,

ἀντ. ε΄

καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ'
ἀντίδουπον ἄισεται, 120
⟨ὀᾶ⟩ ὀᾶ,
τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσηι λακίς. 125

97–100. γὰρ σαίνου|σα τὸ πρῶτον παράγει | βροτὸν εἰς ἀρκύστατα M: corr. Seidler, Hermann.

100, 101. ὑπερθέν | νιν ἄνατον ἐξαλύξαι cj. Wecklein (ὕπερθεν omisso θνατόν Robortellus).

113. λαοπόροις M: corr. Heimsoeth.

114. μοι recc. 124. πέσηι λακίς om. M^1.

στρ. ζ'

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μέλισ-
σαι σὺν ὀρχάμωι στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας 130
ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

ἀντ. ζ'

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθωι
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἁβροπεν- 135
θεῖς ἑκάστα πόθωι φιλάνορι
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140
στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
  θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής, 145
τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
  λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς 150
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνωμεν·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
  πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη, 155
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῶι.

ΑΤΟΣΣΑ

ταῦτα δὴ λιποῦς' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160
κἀμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ

---

128. μέλισσα M : corr. ex schol. : μελισσᾶν cj. Weil.
152. προσπίτνω προσκυνῶ M : corr. Porson.

μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι·
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψηι ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ, 165
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῆι σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῶι φόβος·
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. 169
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσειν
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέληι·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. 175

ΑΤ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι. 180
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμωι, καὶ κασιγνήτα γένους 185
ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρωι λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο 190
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χἠ μὲν τῆιδ' ἐπυργοῦτο στολῆι
ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίαι 195
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτίρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὁρᾶι
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω· 200
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου

---

163. δαίμων pro πλοῦτος cj. Heimsoeth : στόλος cj. Weil.
165. διπλῆ post μοι M : transposuit Porson.
168. ὀφθαλμοῖς M : corr. Heimsoeth.
173. φράσαι M : corr. Elmsley.

ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλωι χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν 205
Φοίβου· φόβωι δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμωι
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' εἰσιδεῖν, 210
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις 215
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῆι τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε 220
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φὴς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνωι τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίαι κάτοχα μαυροῦσθαι σκότωι.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρήινεσα·
εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. 225

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω.
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός. 231

ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; 235

ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει;

ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240

ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῶι;

ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

---

218. τέκνωι σέθεν cj. Heimsoeth. 220. πρευμενῆ recc.
230. κεῖνο cj. Dindorf.
239. χερὸς αὐτοῖς M : χερὸς λαοῖς cj. Weil.

ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤ. δεινά τοι λέγεις κιόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. 245
ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσίδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν, 250
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. 255

στρ. α´

ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακὰ
νεόκοτα καὶ δάϊ'· αἰαῖ,
διαίνεσθε, Πέρσαι,
τόδ' ἄχος κλύοντες.
ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ἀντ. α´

ΧΟ. ἦ μακροβίοτος
ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν
τόδε πῆμ' ἄελπτον. 265
ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

στρ. β´

ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ
τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἶας 270
δάιαν Ἑλλάδα χώραν.
ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

---

245. ἰόντων M : corr. Wecklein : συθέντων cj. Meineke.
249. ἀσιάδος M : corr. Blomfield.
270. γᾶς . . . ἐπ' αἶαν M : corr. Weil.

ἀντ. β´

ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων
ἁλίδονα μέλεα πολυβαφῆ 275
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

στρ. γ´

ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις 280
δυσαιανῆ βοάν,
Πέρσαις ὡς πάντα παγκάκως
θεοὶ θέσαν· αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.
ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. 285

ἀντ. γ´

ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι δαΐοις·
μεμνῆσθαί τοι πάρα,
πολλὰς ὡς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη 290
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως, 295
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίαι
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆι τε καὶ βλέπει φάος.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα 300
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῆι δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο· 305
Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων ἰθαγενὴς

---

275. σώματα π. M : corr. Weil. 277. σπιλάδεσσιν cj. Hartung.
280–282. βοὰν | δυσαιανῆ Πέρσαις | δαΐοις M : transposuit Herm. 283. ἔθεσαν M : θεοὶ θέσαν cj. Heimsoeth.
299. φ. β. M : tr. ex schol. Ar. Ra.
306. ἄριστος M : corr. Blomfield.

θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ᾽ ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα· 310
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ φερεσσακὴς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανών,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας, 315
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ᾽, ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾶι βαφῆι.
καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ 320
νωμῶν, ὅ τ᾽ ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
πένθος παρασχών, Σεισάμης θ᾽ ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ᾽ εὐτυχῶς· 325
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοσόνδε ταγῶν τῶνδ᾽ ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ᾽ ὀλίγ᾽ ἀπαγγέλλω κακά. 330
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ᾽ ἀναστρέψας πάλιν,
νεῶν πόσον δὴ πλῆθος ἦν Ἑλληνίδων,
ὥστ᾽ ἀξιῶσαι Περσικῶι στρατεύματι 335
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ΑΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἕκατι βάρβαρον
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ᾽ ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος· 340
Ξέρξηι δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν

---

310. δινούμενοι cj. Wecklein: κυκώμενοι Heimsoeth (e libro Vindob.).
312. φρεσεύης M: corr. Bothe: φερεσσεύης recc.
315. post 318 transposuit Weil.
318. μάγος M: μάγος Ἄραμβος cj. Wecklein.
329. τοιῶνδ᾽ ἀρχόντων νῦν M: corr. Hermann, Heimsoeth, &c.
334. πόσον δὴ πλῆθος νεῶν M: πόσον δὲ πλ. ν. recc.: corr. Weil. 337. βαρβάρων M: corr. Heath.

ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῆιδε λειφθῆναι μάχηι;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν, 345
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπωι τύχηι.
ΑΤ. θεοὶ πόλιν σώιζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;
ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον. 350
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΑΓ. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ 355
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῶι Ξέρξηι τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῶι κρυφαίωι βίοτον ἐκσωσοίατο. 360
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξηι, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβηι, 365
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλωι νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά, 370
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχωι φρενὶ
δεῖπνόν ⟨τ'⟩ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ 375
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπήιει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς· 380
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν

---

342. ὑπέρκομποι M: corr. Wakefield.
347. paragraphus praefixus in M: post 348 tr. Weil: An Choro tribuendus?
375. τ' add. Scaliger.

ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆι καθίστατο· 385
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῆι κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆι
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχωι θράσει·
σάλπιγξ δ' ἀϋτῆι πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. 395
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆι
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμωι, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 400
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν· "ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώιων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. 405
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς 410
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῶι νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγή τ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις 415
παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλωι πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. 420
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον,
φυγῆι δ' ἀκόσμωι πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον

---

388. ἀρθείς pro ἠχῆι cj. Weil.
422. ἀκόσμως M : ἀκόσμωι recc.

ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ' ἐρειπίων 425
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. 430
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέραι μιᾶι
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν· 435
τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῆι.
ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῶι
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. 440
ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῶι τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτωι μόρωι.
ΑΤ. οἲ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 445
μόρωι δὲ ποίωι τούσδε φὴς ὀλωλέναι;
ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν 450
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωιζοίατο,
κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσώιζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης, 455
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωισκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μέν νυν ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ 460
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνώιμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος· 465

---

426. εὐχωλή cj. Halm.
444. οἰκτρῶς recc.: αἰκῶς cj. Wecklein.
450. ὅτ' ἂν νεῶν M: corr. Elmsley.

ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸϲ εὐαγῆ ϲτρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίαϲ ἁλόϲ·
ῥήξαϲ δὲ πέπλουϲ κἀνακωκύϲαϲ λιγύ,
πεζῶι παραγγείλαϲ ἄφαρ ϲτρατεύματι,
ἵηϲ' ἀκόϲμωι ξὺν φυγῆι. τοιάνδε ϲοι 470
πρὸϲ τῆι πάροιθε ϲυμφορὰν ϲτένειν πάρα.
ΑΤ. ὦ ϲτυγνὲ δαῖμον, ὡϲ ἄρ' ἔψευϲαϲ φρενῶν
Πέρϲαϲ· πικρὰν δὲ παῖϲ ἐμὸϲ τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεϲαν
οὓϲ πρόϲθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεϲεν· 475
ὧν ἀντίποινα παῖϲ ἐμὸϲ πράξειν δοκῶν
τοϲόνδε πλῆθοϲ πημάτων ἐπέϲπαϲεν.
ϲὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγαϲιν μόρον,
ποῦ τάϲδ' ἔλειπεϲ· οἶϲθα ϲημῆναι τορῶϲ;
ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων ϲύδην 480
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοϲμον αἴρονται φυγήν·
ϲτρατὸϲ δ' ὁ λοιπὸϲ ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνοϲ
δίψηι πονοῦντεϲ, οἱ δ' ὑπ' ἄϲθματοϲ κενοί·
οἱ δ' ἐκπερῶμεν ἔϲ τε Φωκέων χθόνα 485
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Ϲπερχειὸϲ ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶι·
κἀντεῦθεν ἡμᾶϲ γῆϲ Ἀχαιΐδοϲ πέδον
καὶ Θεϲϲαλῶν πόλειϲ ὑπεϲπανιϲμένουϲ
βορᾶϲ ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖϲτοι θάνον 490
δίψηι τε λιμῶι τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεϲθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβηϲ θ' ἕλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄροϲ,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτηι θεὸϲ 495
χειμῶν' ἄωρον ὦρϲε, πήγνυϲιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Ϲτρυμόνοϲ. θεοὺϲ δέ τιϲ
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ηὔχετο
λιταῖϲι, γαῖαν οὐρανόν τε προϲκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύϲατο 500
ϲτρατόϲ, περᾶι κρυϲταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤϲτιϲ μὲν ἡμῶν, πρὶν ϲκεδαϲθῆναι θεοῦ
ἀκτῖναϲ, ὡρμήθη, ϲεϲωϲμένοϲ κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖϲ λαμπρὸϲ ἡλίου κύκλοϲ
μέϲον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί· 505
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοιϲιν· ηὐτύχει δέ τοι

478, 479. οἳ . . . τούϲδ' cj. Thurot. 480. δέ M : corr. Robortellus. 481. αἰροῦνται M : corr. Elmsley. 489. πόλιϲ M : πόλιϲμ' recc. : corr. L. Schiller. 506. εὐτυχεῖ M : corr. Schneider.

ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῶι πόνωι,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες, 510
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟ. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς 515
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῶι γένει.

ΑΤ. οἲ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε. 520
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇιδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα γῆι τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις, 525
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶιον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόληι,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους, 530
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

ΧΟ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ⟨τοι⟩ Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων 535
πένθει δνοφερῶι κατέκρυψας·
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι. 540
αἱ δ' ἁβρόγοοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. 545
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

---

532. νῦν δή cj. Porson. 539. διαμυδαλέους cj. Wecklein.
545. ἀκορέστοις cj. Prien.

στρ. α′

νῦν δὴ πρόπαcα μὲν cτένει
γαῖ’ ’Αcὶc ἐκκενουμένα·
Ξέρξηc μὲν ἄγαγεν, ποποῖ, 550
Ξέρξηc δ’ ἀπώλεcεν, τοτοῖ,
Ξέρξηc δὲ πάντ’ ἐπέcπε δυcφρόνωc
βαρίδεccι ποντίαιc.
τίπτε Δαρεῖοc μὲν οὕ-
τω τότ’ ἀβλαβὴc ἐπῆν 555
τόξαρχοc πολιάταιc,
Cουcίδαιc φίλοc ἄκτωρ;

ἀντ. α′

πεζούc τε καὶ θαλαccίουc
λινόπτεροι κυανώπιδεc
νᾶεc μὲν ἄγαγον, ποποῖ, 560
νᾶεc δ’ ἀπώλεcαν, τοτοῖ,
νᾶεc πανωλέθροιcιν ἐμβολαῖc,
διὰ δ’ ’Ιαόνων χέραc.
τυτθὰ δ’ ἐκφυγεῖν ἄνακτ’
αὐτὸν ὡc ἀκούομεν 565
Θρήκηc ἂμ πεδιήρειc
δυcχίμουc τε κελεύθουc.

στρ. β′

τοὶ δ’ ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ,
ληφθέντεc πρὸc ἀνάγκαc, ἠή,
ἀκτὰc ἀμφὶ Κυχρείαc, ὀᾶ, 570
⟨ἔρρανται⟩· cτένε καὶ δακνάζου,
βαρὺ δ’ ἀμβόαcον
οὐράνι’ ἄχη, ὀᾶ⟨ὀᾶ⟩,
τεῖνε δὲ δυcβάϋκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. 575

ἀντ. β′

γναπτόμενοι δ’ ἁλὶ δεινά, φεῦ,
cκύλλονται πρὸc ἀναύδων, ἠή,
παίδων τᾶc ἀμιάντου, ὀᾶ.

---

548. νῦν γὰρ δή M : corr. Porson. 550. μὲν γάρ M : corr. Arnaldus. 558. τε γὰρ καί M : τε καί rec. 559. αἱ δ’ ὁμόπτεροι M : corr. Schütz. 563. ἠδ’ . . . χέρεc : cj. Dindorf. 568, 569. πρωτόμοροι . . . λειφθέντεc . . . ἀνάγκαν M : corr. Blomfield. 571. vocem supplevit Hermann; cf. 581.

πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
τοκέες δ' ἄπαιδες 580
δαιμόνι' ἄχη, ὀᾶ⟨ὀᾶ⟩,
δυρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

στρ. γ'

τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν
οὐκέτι περσονομοῦνται, 585
οὐκέτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄζονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. 590

ἀντ. γ'

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν 595
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν.

ΑΤ. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ· 600
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα·
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος· 605
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρους', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια, 610
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε· 615
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον

581. ἐραδαι|μόνι' ἄχη M : corr. Porson : ἔρρανται δ'. rec.
586. οὐδ' ἔτι M : corr. Weil. 602. τύχην cj. Blomfield.

ξανθῆϲ ἐλάαϲ καρπὸϲ εὐώδηϲ πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίαϲ τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖϲι ταῖϲδε νερτέρων
ὕμνουϲ ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα 620
Δαρεῖον ἀνακαλεῖϲθε, γαπότουϲ δ' ἐγὼ
τιμὰϲ προπέμψω τάϲδε νερτέροιϲ θεοῖϲ.

ΧΟ. Βαϲίλεια γύναι, πρέϲβοϲ Πέρϲαιϲ,
ϲύ τε πέμπε χοὰϲ θαλάμουϲ ὑπὸ γῆϲ,
ἡμεῖϲ δ' ὕμνοιϲ αἰτηϲόμεθα 625
φθιμένων πομποὺϲ
εὔφροναϲ εἶναι κατὰ γαίαϲ.
ἀλλά, χθόνιοι δαίμονεϲ ἁγνοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βαϲιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐϲ φῶϲ· 630
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκοϲ οἶδε πλέον,
μόνοϲ ἂν θρήνων πέραϲ εἴποι.

ϲτρ. α'

ἦ ῥ' ἀΐει μοι μακαρίταϲ
ἰϲοδαίμων βαϲιλεὺϲ
βάρβαρα ϲαφηνῆ
ἱέντοϲ τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύϲθροα βάγματα; 635
παντάλαν' ἄχη διαβοάϲω;
νέρθεν ἆρα κλύει μου;

ἀντ. α'

ἀλλὰ ϲύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων ἁγεμόνεϲ 640
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέϲατ' ἐκ δόμων,
Περϲᾶν Ϲουϲιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω οἷον οὔπω 645
Περϲὶϲ αἶα κάλυψεν.

ϲτρ. β'

ἦ φίλοϲ ἀνήρ, φίλοϲ ὄχθοϲ·
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀϊδωνεὺϲ δ' ἀναπομ-
πὸϲ ἀνείηϲ, Ἀϊδωνεύϲ, 650
οἷον ἀνάκτορα Δαριᾶνα. ἠή.

---

632. θνητῶν M : corr. Gomperz.
650. ἂν εἴη M : corr. Brunck.
651. δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαρειάν M: corr. Dindorf.

ἀντ. β'

οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλή-
σκετο Πέρσαις, θεομήστωρ δ' 655
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει. ἠή.

στρ. γ'

βαλὴν ἀρχαῖος βαλήν, ἴθι, ἱκοῦ·
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων, 660
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ,

ἀντ. γ'

ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη·
δέσποτα δεσπότου φάνηθι. 665
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν. 670
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ.

ἐπ.

αἰαῖ αἰαῖ·
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών,
τί τάδε δυνάτα δυνάτα 675
† περὶ τᾶι σᾶι δίδυμα διαγόεν ἁμάρτια
πᾶσαι γᾶι τᾶιδε
ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες. 680

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

Ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην. 685
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,

---

665. ὅπως αἰανῆ κλύῃς cj. Enger. 675–677. graviter corrupti. Fort. δυνατά, δυνατὰ | περὶ πάσαι δυνάμει σοι διαγοᾶν;

ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. 690
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου·
τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

στρ.

ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι 695
σέθεν ἀρχαίωι περὶ τάρβει.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. 699

ἀντ.

ΧΟ. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι,
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι 705
λέξον. ἀνθρώπεια δή τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῆι πρόσω.
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμωι,
ὡς, ἕως τ' ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν 710
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνωι·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος. 714
ΔΑ. τίνι τρόπωι; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;
ΑΤ. οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; 721
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆισαι μέγαν;
ΑΤ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. 726
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

---

706. δ' ἄν τοι M: corr. Dindorf. 713. βραχεῖ λόγωι recc.

ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
ΑΤ. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
ΔΑ. ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ. 731
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
ΔΑ. ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία; 735
ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτό γ', οὐδ' ἔνι στάσις.
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που 740
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδηι τις αὐτός, χὼ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέωι θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν 745
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶι στρατῶι,
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ὤιετ', οὐκ εὐβουλίαι, 749
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ΑΤ. ταῦτά τοι κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῆι, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο 755
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶιον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.
ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω 760
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ· 765
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠιακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

---

736. ἐν M : γαῖν mg. Askewi. 738. οὐκ ἔνι M.
749. θεῶν δὲ θνητὸς ὢν ἁπάντων cj. Weil.

Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο, 770
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίαι·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτραι
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλωι 775
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος. ⟨. . .⟩
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶι στρατῶι· 780
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἐὼν νέα φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν, 785
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, 790
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἦι τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; τίνι τρόπωι δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῶι τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. 795
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾶι τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν 800
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς 805
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς· 810
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα

---

774. μάρδος[ις] M. 779. πάλου δ' M.
782. ὢν νέος φρονεῖ νέα cj. Monk.

πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται. 815
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῆι Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρωι γονῆι
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. 820
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶι θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα 825
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέηι μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν, 830
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπωι θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι 835
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως 840
ψυχὴν διδόντες ἡδονῆι καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγης' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακῶν 845
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παιδί μου πειράσομαι· 850
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

---

815. ἐκπαιδεύεται M : corr. Schütz. 816. αἱματοσταγὴς rec. 829. κεχρημένοι M : corr. Schütz ex schol. rec. 834. πάντα M : corr. Canter. 845. κακά M : corr. Schütz. 850. ἐμῶι παιδί M : παιδὶ ἐμῶι rec. : corr. Dindorf.

στρ. α´

ΧΟ. Ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο-
λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
εὖθ᾽ ὁ γηραιὸς
πανταρκὴς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς 855
ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.

ἀντ. α´

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπε-
φαινόμεθ᾽ ἠδὲ νομίσματα πύργινα
πάντ᾽ ἐπηύθυνον. 860
νόστοι δ᾽ ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
⟨ἀνέρας⟩ εὖ πράσσοντας ἆγον οἴκους.

στρ. β´

ὅσσας δ᾽ εἷλε πόλεις
πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο, 865
οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑστίας συθείς,
οἷαι Στρυμονίου
πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων, 870

ἀντ. β´

λίμνας τ᾽ ἔκτοθεν αἳ
κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ᾽ ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον
πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε Προποντίς, 876
καὶ στόμωμα Πόντου·

στρ. γ´

νᾶσοί θ᾽ αἳ κατὰ πρῶν᾽ ἅλιον περίκλυστοι,
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,
ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκο-
νος, Τήνῳ τε συνάπτουσ᾽ 886
Ἄνδρος ἀγχιγείτων,

ἀντ. γ´

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ᾽ ἕδος, 890

857. εὐδοκίμου M : corr. Wellauer.
865, 866. ποταμοῦ δ᾽ M : corr. Burney.

καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον
ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' 895
αἰτία στεναγμῶν.

ἐπ.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰ-
αόνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν· 900
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος
ἀνδρῶν τευχηστήρων
παμμείκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ'
αὖ φέρομεν πολέμοισι 905
δμαθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ

Ἰώ,
δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης, 910
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν 915
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν, 920
οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

προ.

γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν Ξέρξαι κταμέναν Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἀιδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος, 925

---

895. στεναγμάτων M: corr. Hermann.
898. ἰόνιον M: corr. Hermann.
900. ἔκρατυνε M: corr. Hermann.
924. ἀγδαβάται M: corr. Hermann.

τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
μυριὰς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται·
αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς·
Ἀσία δὲ χθών, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς 930
ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

στρ. α´

ΞΕ. ὅδ᾽ ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸς
μέλεος γένναι γᾶι τε πατρώιαι
κακὸν ἄρ᾽ ἐγενόμαν.
ΧΟ. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν 935
κακοφάτιδα βοάν,
κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος,
πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ἀντ. α´

ΞΕ. ἵετ᾽ αἰανῆ πάνδυρτον 940
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ
μετάτροπος ἐπ᾽ ἐμοί.
ΧΟ. ἥσω τοι τὰν πάνδυρτον,
λαοπαθῆ τε σέβων ἁλίτυπά τε βάρη, 945
πόλεως γέννας πενθητῆρος·
κλάγξω δ᾽ ἀρίδακρυν ἀϋτάν.

στρ. β´

ΞΕ. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα·
Ἰάνων ναύφαρκτος 950
Ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονά τ᾽ ἀκτάν.
ΧΟ. οἰοιοῖ· βόα καὶ πάντ᾽ ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, 955
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων καὶ Δοτάμας,
Ψαμμισκάνης τ᾽ ἠδ᾽ Ἀγβάτας 960
Ἀγβάτανα λιπών;

---

926. γὰρ φύστις M: corr. Franz. 940. καὶ πανόδυρτον M: corr. Blomfield, Schneider. 944. καὶ πανόδυρτον M: corr. Blomfield, Weil. 948. κλάγξω δ᾽ αὖ | γόον ἀρίδακρυν M: corr. Weil. 959. Δατάμας cj. Heimsoeth.
960. ἠδ᾽ Ἀγαβάτας, Ψάμμις, σουσισκάνης τ᾽ M: corr. Weil. (collatis antistrophicis).

ἀντ. β´

ΞΕ. ὀλοοὺϲ ἀπέλειπον
Τυρίαϲ ἐκ ναὸϲ
ἔρρονταϲ ἐπ' ἀκταῖϲ
Ϲαλαμινιάϲι, ϲτυφελοῦ
θείνονταϲ ἐπ' ἀκτᾶϲ. 965

ΧΟ. οἰοιοῖ, ⟨βόα·⟩ ποῦ ϲοι Φαρνοῦχοϲ
Ἀριόμαρδόϲ τ' ἀγαθόϲ,
ποῦ δὲ Ϲευάλκηϲ ἄναξ,
ἢ Λίλαιοϲ εὐπάτωρ,
Μέμφιϲ, Θάρυβιϲ· καὶ Μαϲίϲτραϲ 970
Ἀρτεμβάρηϲ τ' ἠδ' Ὑϲταίχμαϲ;
τάδε ϲ' ἐπανερόμαν.

ϲτρ. γ´

ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοι,
τὰϲ ὠγυγίουϲ ⟨δὴ⟩ κατιδόντεϲ
ϲτυγνὰϲ Ἀθάναϲ πάντεϲ ἑνὶ πιτύλῳ, 975
ἐὴ ἐή, τλάμονεϲ ἀϲπαίρουϲι χέρϲῳ.

ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περϲᾶν αὐτοῦ
τὸν ϲὸν πιϲτὸν πάντ' ὀφθαλμὸν 980
μύρια μύρια πεμπαϲτὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιϲτον
— ◡ ◡ — —
τοῦ Ϲειϲάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπεϲ ἔλιπεϲ, ὢ ὢ ⟨ὢ⟩ δάιων. 985
Πέρϲαιϲ ἀγαυοῖϲ κακὰ πρόκακα λέγειϲ.

ἀντ. γ´

ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ'
ἐϲθλῶν ἑτάρων ὑπομιμνήϲκειϲ,
ἄλαϲτ' ⟨ἄλαϲτα⟩ ϲτυγνὰ πρόκακα λέγων. 990
βοᾶι βοᾶι ⟨μοι⟩ μελέων ἔντοϲθεν ἦτορ.

ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλουϲ γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθιν ἄρειόν τ' Ἀγχάρην, 995
Διάϊξίν τ' ἠδ' Ἀρϲάμην
ἱππιάνακταϲ,

---

964. ἄκραιϲ cj. Pauw. 968. Ϲευάκηϲ ed. Aldina.
972. ἐπανέρομαι M : corr. Wellauer.
986, 990. λέγειν cj. Lachmann.
989. ὑπορίνειϲ cj. Hermann : ὑποϲαίνειϲ cj. Wecklein.
994. μυριοταγόν cj. Dindorf.
995. Ξάνθην M : corr. Hermann.

Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 1000
τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἑπόμενοι.

στρ. α΄

ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀκρῶται στρατοῦ,
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι,
ΞΕ. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ,
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, δαίμονες,
ἔθεσθ' ἄελπτον κακόν, 1005
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν Ἄτα.

ἀντ. α΄

ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι,
ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ,
ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι, 1010
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

στρ. β΄

ΞΕ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦ-
τον τάλας πέπληγμαι. 1015
ΧΟ. τί δ' οὐκ ὄλωλεν, μέγ' ἄλαστε, Περσᾶν;
ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. ὁρῶ ὁρῶ.
ΞΕ. τόνδε τ' ὀϊστοδέγμονα 1020
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν.
ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας. 1025

ἀντ. β΄

ΞΕ. ἀγανόρειος· κατεῖ-
δον δὲ πῆμ' ἄελπτον.
ΧΟ τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

1001. ὄπιθεν δ' M: corr. Blomfield.
1002. οἵπερ ἀγρόται γρ. ἀκρόται M: corr. Hermann.
1004, 1005. δαίμονες | ἔθετ' M: corr. Schneider.
1010. Dativos numeri singularis notavit Weil.
1016. μεγάλατε M: corr. Wecklein.
1020. τὰν δέ M: corr. Porson.

ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾶι κακοῦ. 1030
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1035
ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

στρ. γ'

ΞΕ. δίαινε, δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. 1040
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.
οἳ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ. 1045

ἀντ. γ'

ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.
ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις. 1050
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
μέλαινα δ' ἀμμεμίξεται,
οἵ, στονόεσσα πλαγά.

στρ. δ'

ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια. 1055
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. ἀΰτει δ' ὀξύ.
ΧΟ. καὶ τάδ' ἔρξω.

ἀντ. δ'

ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆι χερῶν. 1060
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.

1038. αἴαζ', αἴαζε cj. Weil.
1042. ἴυζ' ὁμοῦ τιθεὶς μέλος cj. Weil.
1052. αὖ μεμίξεται M[2]: corr. Dindorf: et sic fort. M[1]
1053. μοι M : corr. Lachmann. 1054. κἀπιβῶ cj. Dindorf.

ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ' ὄσσε.
ΧΟ. τέγγομαί τοι.

ἐπ.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ. 1067
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστυ. 1070
ΧΟ. ἰωὰ δῆτ' ἀν' αἶαν.
ΞΕ. γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ἰὴ ἰή, τρισκάλμοισι βάρισιν ὀλόμενοι. 1075
ΧΟ. ⟨ἰὴ ἰή,⟩ πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

1071. δῆτα, ναί, ναί M: corr. Weil.
1075. ἠή ἠή τρισκάλμοισιν ἠή ἠή βάρισιν M: corr. Weil. βάρισι φθιτοί cj. Weil.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟC ΠΡΟCΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗC

ΑΓΓΕΛΟC ΚΑΤΑCΚΟΠΟC

ΧΟΡΟC ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΙCΜΗΝΗ

ΚΗΡΥΞ

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅϲτιϲ φυλάϲϲει πρᾶγοϲ ἐν πρύμνηι πόλεωϲ,
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνωι.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, ϲυμφορὰ τύχοι, 5
Ἐτεοκλέηϲ ἂν εἷϲ πολὺϲ κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀϲτῶν φροιμίοιϲ πολυρρόθοιϲ
οἰμώγμαϲίν θ', ὧν Ζεὺϲ ἀλεξητήριοϲ
ἐπώνυμοϲ γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶϲ δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἥβηϲ ἀκμαίαϲ καὶ τὸν ἔξηβον χρόνωι,
βλαϲτημὸν ἀλδαίνοντα ϲώματοϲ πολύν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαϲτον ὥϲ τε ϲυμπρεπέϲ,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖϲι, τιμὰϲ μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε, 15
τέκνοιϲ τε, Γῆι τε μητρί, φιλτάτηι τροφῶι·
ἡ γὰρ νέουϲ ἕρπονταϲ εὐμενεῖ πέδωι,
ἅπαντα πανδοκοῦϲα παιδείαϲ ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆραϲ ἀϲπιδηφόρουϲ
πιϲτούϲ, ὅπωϲ γένοιϲθε πρὸϲ χρέοϲ τόδε. 20
καὶ νῦν μὲν ἐϲ τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεόϲ·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοιϲ
καλῶϲ τὰ πλείω πόλεμοϲ ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡϲ ὁ μάντιϲ φηϲίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠϲὶ νωμῶν καὶ φρεϲίν, πυρὸϲ δίχα, 25
χρηϲτηρίουϲ ὄρνιθαϲ ἀψευδεῖ τέχνηι, —
οὗτοϲ τοιῶνδε δεϲπότηϲ μαντευμάτων
λέγει μεγίϲτην προϲβολὴν Ἀχαιΐδα

---

13. ? ὥρα(ν γ') ἔχ(ει)ν θ' ἕκαϲτοϲ M pr. ὥϲτιϲ M : ὥϲτι M². 25. φάουϲ δίχα cj. Ritschl.

νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίαι,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός. 35
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶι·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλωι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων, 40
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτά, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ' Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον 45
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνωι·
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείαι φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνωι χρονίζεται·
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλωι λαχὼν 55
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς 60
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾶι γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ· 65
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

29. κἀπιβουλεύσειν M : corr. Weil : κἀπιβούλευσιν cj. Dindorf.
45. Ἄρη τ', Ἐνυώ, edd. pler. : corr. Verrall.
54. πύστις M : corr. ex Stobaeo.

ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείαι λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής, 70
μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηιάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν. 75
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ

Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατός, στρατόπεδον λιπών. —
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας· 80
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος. —
ἰδὲ δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὁπλόκτυπ'· ὠ-
τὶ χρίμπτει βοά· ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. — 85
ἰὼ ἰὼ θεοὶ
θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. —
βοᾶι ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς ἐπὶ πτόλιν διώκων. — 90
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν; —
πότερα δῆτ' ἐγὼ ⟨πάτρια⟩ ποτιπέσω
βρέτη δαιμόνων; — 95
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι; —
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; 100
πέπλων καὶ στεφέων,
εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν; —
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις, προδώσεις,

---

79. στρατός· στρατόπεδον λιπὼν κ.τ.λ. interpunxit Heimsoeth.

83. ἐλεδέμας πεδιοπλοκτύπος | τί χρίμπεται βοᾶ M: corr. Wecklein ex scholiis.

94. πάτρια ex schol. add. Volkmann.

102. πότ', εἰ μὴ νῦν M: corr. Lowinski. ἀντιλίταν' cj. Wecklein.

παλαίχθων Ἄρης, γᾶν τεάν; — 105
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον,
ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

στρ. α'

θεοὶ πολιάοχοι χθονός, ἴτ', ἴτε πάντες 110
ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 115
ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές, πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργέϊοι δὲ πόλισμα Κάδμου 120
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὅπλων.
διὰ δέ τοι . . γενῦν ἱππιᾶν
μινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις 125
⏑ — — ⏑ ⏑ —' ⏑ — —
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

ἀντ. α'

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ,
Παλλάς, ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ 130
ἰχθυβόλωι, Ποσειδᾶν ⟨φίλε⟩, μαχανᾶι
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, †ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν 135
φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, 140
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ 145
στρατῶι δαΐωι στόνων ἀπύτας.
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
⏑ — — τόξον εὐτυκάζου. 150

---

105. τὰν τεάν M : γᾶν τεάν vel τὰν τεὰν γᾶν recc. 113. κῦμα γάρ M : corr. Ritschl. 123. κινύρονται M : corr. ex Hesychio. 131. ἰχθυβόλωι μαχανᾶι, Ποσειδᾶν, M : corr. L. C. 135. φεῦ φεῦ, κηδείαν πόλιν cj. Wecklein. 146. ἀυτᾶς M : ἀΰτάς cj. Verrall : ἀπύαι cj. Hermann : corr. L. C. 150. ἐντυκ. corr. ex πτυκ. M : corr. L. Dindorf. Fort. ⟨πρὸς ἀλκὰν⟩ τ. εὐτ.

στρ. β′

ἐὴ ἐή,
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
ὦ πότνι' Ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
ἐή, ἐή.
Ἄρτεμι φίλα,
δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται. 155
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἀντ. β′

ἐὴ ἐή,
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων· 160
⟨ἐή, ἐή.⟩
παῖ Διός, ὅθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαι,
σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ', Ὄγκα πρὸ πτόλεως,
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου. 165

στρ. γ′

ἰὼ παναρκεῖς θεοί,
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνωι στρατῶι. 170
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς.

ἀντ. γ′

ἰὼ φίλοι δαίμονες,
λυτήριοί ⟨τ'⟩ ἀμφιβάντες πόλιν, 175
δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἐστέ μοι. 180

ΕΤ. Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἦ ταῦτ' ἄρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια,

---

155. δοριτίνακτος δ' M. 162. καὶ Διόθεν M : corr. Bücheler. 178. Fort. μελομένοις δ' ἀρκέσατε. 182. ἄριστα M : corr. Weil.

στρατῶι τε θάρϲοϲ τῶιδε πυργηρουμένωι,
βρέτη πεϲούϲαϲ πρὸϲ πολιϲϲούχων θεῶν 185
αὔειν, λακάζειν, ϲωφρόνων μιϲήματα;
μήτ' ἐν κακοῖϲι μήτ' ἐν εὐεϲτοῖ φίληι
ξύνοικοϲ εἴην τῶι γυναικείωι γένει.
κρατοῦϲα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράϲοϲ,
δείϲαϲα δ' οἴκωι καὶ πόλει πλέον κακόν. 190
καὶ νῦν πολίταιϲ τάϲδε διαδρόμουϲ φυγὰϲ
θεῖϲαι διερροθήϲατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡϲ ἄριϲτ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
[τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ ϲυνναίων ἔχοιϲ.] 195
κεἰ μή τιϲ ἀρχῆϲ τῆϲ ἐμῆϲ ἀκούϲεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφοϲ κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύϲεται,
λευϲτῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγηι μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω, 200
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖϲα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουϲαϲ ἢ οὐκ ἤκουϲαϲ, ἢ κωφῆι λέγω;

ϲτρ. α′

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκοϲ, ἔδειϲ' ἀκού-
ϲαϲα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον ⟨ὄτοβον⟩,
ὅτε τε ϲύριγγεϲ ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι, 205
ἱππικῶν τ' ἀπύαν
πηδαλίων διὰ ϲτόμα
πυριγενετᾶν χαλινῶν.
ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτηϲ ἆρα μὴ 'ϲ πρῶιραν φυγὼν
πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν ϲωτηρίαϲ,
νεὼϲ καμούϲηϲ ποντίωι πρὸϲ κύματι; 210

ἀντ. α′

ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομοϲ ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, θεοῖϲ πίϲυνοϲ· ⟨ὁ δὲ⟩ νιφάδοϲ
ὅτ' ὀλοᾶϲ νιφομέναϲ βρόμοϲ ἐν πύλαιϲ,
δὴ τότ' ἤρθην φόβωι
πρὸϲ μακάρων λιτάϲ, πόλεοϲ
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν. 215

---

195. om. M : habent recc.
198. ὀλ. διοίϲεται cj. Herwerden (ex Hesychio).
206. αὔπνων M : corr. Paley : ἄπυον πηδαλίων δία | ϲτόμια cj. Lachmann.
212. πίϲυνοϲ θεοῖϲ M : corr. Hermann. ὁ δέ add. Weil.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

στρ. β'

ΧΟ μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
ἅδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 220
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐωι.
ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ † γυνησωτηρος· ὧδ' ἔχει λόγος. 225

ἀντ. β'

ΧΟ. ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
κἀκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια 230
θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

στρ. γ'

ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ; 235
ΕΤ. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῆις,
ἔκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ἀντ. γ'

ΧΟ. ποτίφατον κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον
ταρβοσύνωι φόβωι τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, 240
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.
ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτωι γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνωι βροτῶν.

---

225. Lectio nondum expedita: **γονῆς σωτῆρος** cj. Hermann: **γυνὴ σωτῆρος** sine dubitatione accipit Verrall.
227. **τάν** M: corr. Canter ex schol.
(ων)
231. **πειρωμένοις** M: corr. Weil.
239. **ποταίνιον** M: corr. Heimsoeth. **κλύουσα πάταγον ἄμιγα** M: corr. Prien.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. 245
ΕΤ. μή νυν ἀκούουϲ' ἐμφανῶϲ ἄκου' ἄγαν.
ΧΟ. ϲτένει πόλιϲμα γῆθεν, ὡϲ κυκλουμένων.
ΕΤ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸϲ δ' ἐν πύλαιϲ ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ ϲῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖϲ κατὰ πτόλιν; 250
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷϲ πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐϲ φθόρον ϲιγῶϲ' ἀναϲχήϲει τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείαϲ τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ ϲὺ δουλοῖϲ κἀμὲ καὶ πᾶϲαν πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲϲ Ζεῦ, τρέψον εἰϲ ἐχθροὺϲ βέλοϲ. 255
ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπαϲαϲ γένοϲ.
ΧΟ. μοχθηρόν, ὥϲπερ ἄνδραϲ ὧν ἁλῶι πόλιϲ.
ΕΤ. παλινϲτομεῖϲ αὖ θιγγάνουϲ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίαι γὰρ γλῶϲϲαν ἁρπάζει φόβοϲ.
ΕΤ. αἰτουμένωι μοι κοῦφον εἰ δοίηϲ τέλοϲ. 260
ΧΟ. λέγοιϲ ἂν ὡϲ τάχιϲτα, καὶ τάχ' εἴϲομαι.
ΕΤ. ϲίγηϲον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλουϲ φόβει.
ΧΟ. ϲιγῶ· ϲὺν ἄλλοιϲ πείϲομαι τὸ μόρϲιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔποϲ αἱροῦμαι ϲέθεν.
καὶ πρόϲ γε τούτοιϲ, ἐκτὸϲ οὖϲ' ἀγαλμάτων, 265
εὔχου τὰ κρείϲϲω, ξυμμάχουϲ εἶναι θεούϲ·
κἀμῶν ἀκούϲαϲ' εὐγμάτων, ἔπειτα ϲὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνιϲον,
Ἑλληνικὸν νόμιϲμα θυϲτάδοϲ βοῆϲ,
θάρϲοϲ φίλοιϲ, λύουϲα πολέμιον φόβον. 270
ἐγὼ δὲ χώραϲ τοῖϲ πολιϲϲούχοιϲ θεοῖϲ,
πεδιονόμοιϲ τε κἀγορᾶϲ ἐπιϲκόποιϲ,
Δίρκηϲ τε πηγαῖϲ, χὔδατ' Ἰϲμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεωϲ ϲεϲωϲμένηϲ,
μήλοιϲιν αἱμάϲϲονταϲ ἑϲτίαϲ θεῶν, 275
ταυροκτονοῦνταϲ θεοῖϲιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θύϲειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐϲθήματα
ϲτέψω πρὸ ναῶν, δουρίπηχθ' ἁγνοῖϲ δόμοιϲ.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοϲτόνωϲ θεοῖϲ,
μηδ' ἐν ματαίοιϲ κἀγρίοιϲ ποιφύγμαϲιν· 280
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγηιϲ τὸ μόρϲιμον.

---

252. φόνον M^1. 254. καὶ ϲέ cj. Wunderlichs.
273. οὐδ' ἀπ' Ἰϲμινοῦ M: corr. Kirchhoff: οὔδατ' Ἰϲμηνοῦ (Boeoticè) cj. Verrall.

·τα·
277, 278. θήϲειν τροπαῖα, πολεμίων δ' ἐϲθήμαϲι | λάφυρα δάιων δουρίπληχθ' ἁγνοῖϲ δόμοιϲ | ϲτέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ' ἐϲθήματα M: corr. Dindorf, Weil, Wecklein.
281. καλλων M pr.?: κἄλλων cj. Verrall.

ἐγὼ δ' † ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμωι
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους 285
λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

στρ. α'

ΧΟ. Μέλει, φόβωι δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
γείτονες δὲ καρδίας
μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών, 290
δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
πάντρομος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 295
πανδαμὶ πανομιλὶ
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ' ὀκριόεσσαν. 300
παντὶ τρόπωι, Διογενεῖς
θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ἀντ. α'

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς 305
ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος 310
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
κάρτα ῥίψοπλον ἄταν 315
ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις,

---

282. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας cj. anon. : ἐ. δ' ἐπάρχους cj. Canter.
291. δράκοντα δ' M : corr. Burney.
293. λεχέων M : corr. Lachmann. 294. ἁ πάντρομος M. (η above ἁ, φ above μ)
315. κατερίψοπλον M[1] : καὶ τὰν ῥίψοπλον M[2] : corr. M. Schmidt : κῆρα, ῥίψοπλον cj. Lowinski.

καὶ πόλεως ῥύτορες ⟨ἔστ',⟩
εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν. 320

στρ. β'

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
Ἀΐδαι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
δουλίαν, ψαφαρᾶι σποδῶι,
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως, 325
τὰς δὲ κεχηρωμένας ἄγεσθαι,
αἰαῖ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων·
βοᾶι δ' ἐκκενουμένα πόλις, 330
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

ἀντ. β'

κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόφοις ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. 335
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμασθῆι,
αἰαῖ, δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ- 340
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
καπνῶι χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

στρ. γ'

κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ †ἄστυ, ποτὶ πτόλιν δ' 345
ὁρκάνα πυργῶτις·
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. 350
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·

---

318. ἔστ' add. L. C. 326. κεχειρωμένας M².
333. ἀρτιτρόποις M : ἀρτιδρόποις M².
342. καπνῶι δέ M : corr. Brunck.
347. κλίνεται M : καίνεται M². 348. βλαχᾶι ed. Verrall.

ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. 355
τίς ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

ἀντ. γʹ

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
ἀλγύνει κυρήσας,
πικρὸν δ' ὄμμ' ⟨ἔφυ⟩ θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος 360
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι
λέκτρον ἦλθον αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς 365
δυσμενοῦς ὑπερτέρου,
ἤλπισάν τε νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

Ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει, 370
σπουδῆι διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν. —
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ΑΓ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, 375
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾶι περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 380
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾶι·
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι.
τοιαῦτ' ἀΰτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω 385
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσωι σάκει,

---

356. τί· M²: τίν' M mg. 359. ἔφυ add. L. C.
364. τλήμονες εὐνὰν αἰχμ. M: varia tentarunt edd.
367. ἐλπίς ἐστι ν. τ. μ. M. 385. δ' ἔσω M: γρ. τῶ M².

πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει. 390
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾶι παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῶιδε; τίς Προίτου πυλῶν 395
κλήιθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνους' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 400
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῶι τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 405
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. 410
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται 415
εἴργειν τεκούσηι μητρὶ πολέμιον δόρυ.

στρ. α'

ΧΟ. τὸν ἁμὸν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι. 420

ΑΓ. τούτωι μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ, 425
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν

---

390. ἄστρον M[1] : ἄστρων M[2]. 394. ὁρμαίνει κλύων cj. Tyrwhitt. ex scholiis. 402. ἐννοίαι cj. Blomfield. 403. ἐπ' ὄμμασιν schol. 406. μαντεύσεται M[2]. 408. τόνδ' M : corr. Grotius. 418. ὡς διὰ δίκας cj. Heimsoeth. 420. στόνους ὑπὲρ φ. cj. Wecklein (ex schol.).

καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδωι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν·
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσῄκασεν.
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χεροῖν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "πρήσω πόλιν."
τοιῶιδε φωτὶ πέμπε—τίς ξυστήσεται, 435
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤ. καὶ τῶιδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος, 440
θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾶι ματαίαι θνητὸς ὢν εἰς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῶι ξὺν δίκηι τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον 445
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῶι, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. 450
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ἀντ. α'

ΧΟ. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἑδωλίων ὑπερκόπωι δορί ποτ' ἐκλαπάξαι. 455

ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτωι γὰρ Ἐτεόκλωι τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον. 460
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,

---

428. οὐδὲ τὰν cj. Meineke. 429. πέδοι cj. Dindorf.
(ζον)
436. κομπάσαντα M. 437. τῶιδε κόμπωι cj. Keck.
440, 441. Καπανεὺς δ' ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα cett. omissis, cj. Wecklein.
453. νιν cj. Brunck.
463. βρόμον cj. Schütz : κόμον cj. Prien.

μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ μικρὸν τρόπον· 465
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾶι δὲ χοὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῶιδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον 470
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε· σὺν τύχηι δέ τωι
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων 475
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλωι, μηδέ μοι φθόνει λόγων. 480

στρ. β'

ΧΟ. ἐπεύχομαι δὴ τάδε μέν σε τυχεῖν, ἰώ,
πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομέναι φρενί, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. 485

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῆι παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ. 490
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος 495
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾶι πρὸς ἀλκὴν Θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 500

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις

---

465. εἰσημάτισται M^1 : σεσημάτισται cj. Weil. 466. δ' om. Blomfield. 473. πέπεμπτ' οὐ M : πέπεμπται rec. 474. σπαρτοῦ (ῶ) M. 481. μὲν εὐτυχεῖν M. 500. φόνον cj. Canter : φοῖτος cj. Weil. 501. Παλλὰς ἥδ' cj. Weil.

πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων — 505
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείαι τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῶι ξυστήσεται,
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων — 510
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίωι δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων. — 515
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχηι.
Ὑπερβίωι τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. — 520

ἀντ. β'

ΧΟ. πέποιθα ⟨τοι⟩ τὸν Διὸς ἀντίτυπον νέμοντ'
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. — 525

ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, — 530
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι
Διός· τόδ' αὐδᾶι μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωιρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. — 535
ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται·
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτωι
σάκει, κυκλωτῶι σώματος προβλήματι, — 540

517, 518. Hunc ordinem praescripsit M^2.
521. ἔχοντ' M : corr. Weil.
523. δαίμοσιν M : corr. Brunck.
530. σέβειν ἐπαυχῶν cj. Wecklein.

Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ' ὑφ' αὑτῆι φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 545
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δέ, τοιόσδ' ἀνήρ,
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν 550
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῶιδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾶι τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 555
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
εἴσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
ἔξωθεν εἴσω τῶι φέροντι μέμψεται 560
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν
θεῶν θελόντων· ἀλλ' ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

στρ. γ'

ΧΟ. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων 565
κλύουσ' ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶι.
ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος 570
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστωι τῶνδε βουλευτήριον. 575
καὶ τὸν σὸν αὖθις προσ⟨θροῶν ὁμόσ⟩πορον,
ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῆι τοὔνομ' ἐνδατούμενος,

---

562. θελόντων δ' ἂν M : corr. Headlam.
566. κλύων M : κλύουσ' recc. εἰ θεοί M : εἴθε γάρ recc.
576. πρόσμοραν ἀδελφεόν M : corr. Blomfield, Stadtmüller : (an προσβοῶν?). 577. ὄνομα M : corr. Schütz.

καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
"ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς 580
καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς δὲ γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ 585
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον."
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων 590
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας 595
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος· 600
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν 605
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν
ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ, 610
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις, 615
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,

---

585. πατρίς τε recc. 588. ἐπί M : ὑπό recc.
590. εὔκηλον ἔχων M : εὔκυκλον νέμων (γρ.) M².
597. βροτούς M : βροτοῖς M².
598. δυ(σ)σεβεστέροις M : -τάτοις recc.
603. ἐν πανουργίᾳ recc. 607. ἐνδίκως recc.

εἰ καρπὸϲ ἔϲται θεϲφάτοιϲι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ ϲιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια·
ὅμωϲ δ' ἐπ' αὐτῶι φῶτα Λαϲθένουϲ βίαν 620
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, ϲάρκα δ' ἡβῶϲαν φύει,
ποδῶκεϲ ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀϲπίδοϲ γυμνωθὲν ἁρπάϲαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐϲτιν εὐτυχεῖν βροτούϲ. 625

ἀντ. γ'

ΧΟ. κλύοντεϲ θεοὶ δικαίαϲ λιτὰϲ
ἡμετέραϲ τελεῖθ', ὡϲ πόλιϲ εὐτυχῆι,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-
τεϲ εἰϲ ἐπιμόλουϲ· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύϲ ϲφε κάνοι κεραυνῶι. 630
ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόν θ' ἐφ' ἑβδόμαιϲ πύλαιϲ
λέξω, τὸν αὐτοῦ ϲοῦ καϲίγνητον, πόλει
οἵαϲ ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχαϲ.
πύργοιϲ ἐπεμβὰϲ κἀπικηρυχθεὶϲ χθονί,
ἁλώϲιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάϲαϲ, 635
ϲοὶ ξυμφέρεϲθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλαϲ,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαϲτῆρα τὼϲ ἀνδρηλάτην
φυγῆι τὸν αὐτὸν τόνδε τίϲαϲθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ καὶ θεοὺϲ γενεθλίουϲ
καλεῖ πατρώιαϲ γῆϲ ἐποπτῆραϲ λιτῶν 640
τῶν ὧν γενέϲθαι πάγχυ Πολυνείκουϲ βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲϲ εὔκυκλον ϲάκοϲ
διπλοῦν τε ϲῆμα προϲμεμηχανημένον.
χρυϲήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηϲτὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τιϲ ϲωφρόνωϲ ἡγουμένη. 645
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φηϲιν, ὡϲ τὰ γράμματα
λέγει· "κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἕξει πατρώιων δωμάτων τ' ἐπιϲτροφάϲ."
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐϲτὶ τἀξευρήματα.
ϲὺ δ' αὐτὸϲ ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ· 650
ὡϲ οὔποτ' ἀνδρὶ τῶιδε κηρυκευμάτων
μέμψει, ϲὺ δ' αὐτὸϲ γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ΕΤ. ὦ θεομανέϲ τε καὶ θεῶν μέγα ϲτύγοϲ,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένοϲ·

---

618. ἔϲτι recc. φέρει 619. Post 622 transponit Weil. εἰϲ M²
622. φύϲει M : corr. Wellauer. 629. γᾶϲ ἐπιμόλουϲ M.
631. τὸν δ' M. 633. οἷ γ' M : οἵαϲ γ' M² : οἵαϲ recc.
642. γρ. εὔθετον M².

ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. 655
ἀλλ' οὔτε κλάειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆι δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμωι δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα 660
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτωι φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, 665
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῆι τριχώματος,
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
οὐδ' ἐν πατρώιας μὴν χθονὸς κακουχίαι
οἶμαί νιν αὐτῶι νῦν παραστατεῖν πέλας·
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος 670
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμωι φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτωι κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῶι στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος 675
κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟ. μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένηι
ὀργὴν ὁμοῖος τῶι κάκιστ' αὐδωμένωι·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον. 680
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κἀισχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς. 685

στρ. α'

ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν 690
Φοίβωι στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

---

658. πολυνείκει M².
667. προς(εῖ)πε M : corr. ex schol. 670. ἢ M pr.
676. αἰχμήν, καὶ πτερῶν recc.
685. εὔκλειαν M : οὔτις εὔκλειαν φέρει cj. Paley.

ἀντ. α′

ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' Ἀρὰ 695
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

στρ. β′

ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σει βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
εἶσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν 700
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ἀντ. β′

ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων 705
λήματος ἐν τροπαίαι χρονίαι μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρωι
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων 710
ὄψεις, πατρώιων χρημάτων δατήριοι.
ΧΟ. πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ 'λθηις ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγωι. 715
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶι θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

---

693. πικρόκαρπος cj. Weil ex scholio. ἀνδρηλασίαν M: ἀνδροκτασίαν M².
695. αἰσχρά M: ἐχθρά recc. τελεῖ ἀρά M: corr. Wordsworth: τέλει' ἀρά cj. Verrall.
696. ἄκλαυτος Butler.
699. μελάναιγις δ' οὐκ M: μελάναιγις ἐκ δ' cj. Weil.
706. λ. ἀντροπαῖ´α χρόνία (sic) M: corr. ed. Aldin.
707. θαλεωτέρωι M pr.: θελεμωτέρωι cj. Conington.
719. ἐκφύγοι M².

ϲτρ. α′

ΧΟ. Πέφρικα τὰν ὠλεϲίοικον — 720
θεόν, οὐ θεοῖϲ ὁμοίαν,
παναλαθῆ κακόμαντιν,
πατρὸϲ εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέϲαι τὰϲ περιθύμουϲ
κατάραϲ Οἰδιπόδα βλαψίφρονοϲ· — 725
παιδολέτωρ δ' ἔριϲ ἅδ' ὀτρύνει.

ἀντ. α′

ξένοϲ δὲ κλήρουϲ ἐπινωμᾶι
Χάλυβοϲ Ϲκυθᾶν ἄποικοϲ,
κτεάνων χρηματοδαίταϲ
πικρόϲ, ὠμόφρων ϲίδαροϲ, — 730
χθόνα ναίειν διαπήλαϲ,
ὁπόϲαν καὶ φθιμένοιϲιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρουϲ.

ϲτρ. β′

ἐπειδὰν αὐτοκτόνωϲ δ'
αὐτοδάϊκτοι θάνωϲιν, — 735
καὶ χθονία κόνιϲ πίηι
μελαμπαγὲϲ αἷμα φοίνιον,
τίϲ ἂν καθαρμοὺϲ πόροι,
τίϲ ἄν ϲφε λούϲειεν; ὦ πόνοι δόμων
νέοι παλαιοῖϲι ϲυμμιγεῖϲ κακοῖϲ. — 740

ἀντ. β′

παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβαϲίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ' ἐϲ τρίτον μένει·
Ἀπόλλωνοϲ εὖτε Λάϊοϲ — 745
βίαι, τρὶϲ εἰπόντοϲ ἐν
μεϲομφάλοιϲ Πυθικοῖϲ χρηϲτηρίοιϲ
θνάιϲκοντα γένναϲ ἄτερ ϲώιζειν πόλιν,

ϲτρ. γ′

κρατηθεὶϲ (δ') ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν — 750
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῶι,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,

---

727. κλήροιϲ (ι ex υ) M.
734. αὐτοκτόνωϲιν M: corr. Triclinius, Paley.
743. παραβαϲίαν M: corr. Porson.
750. δ' ejicere jussit Porson.

ἔστε ματρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν 755
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

ἀντ. γ'

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ- 760
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ. 765

στρ. δ'

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
βαρεῖαι καταλλαγαί·
τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται·
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. 770

ἀντ. δ'

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεος ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον, 775
τὰν ἁρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

στρ. ε'

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν 780
μαινομέναι κραδίαι
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·

εις M[2]
757. φρενώλης M. 762. ἄλκαρ ὅδ' ὀλίγωι cj. Weil, M. Schmidt. 766. ἀραί M: corr. Bothe. 768. τελόμεν' M[2]. 771, 772. ἐθαύμασάν τ' | ἐν οἴκοις cj. Weil. 773. πόλεως M: corr. Dindorf. πολύβατός τ' ἀγών cj. Weil, Blomfield. 776. ἀναρπ. M: corr. Hermann.

πατροφόνωι χερὶ τῶν
κρειϲϲοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·

ἀντ. ε΄

τέκνοιϲ δ' ἀγρίαϲ 785
ἐφῆκεν, ἐπίκοτοϲ τροφᾶϲ,
αἰαῖ, πικρογλώϲϲουϲ ἀράϲ,
καί ϲφε ϲιδαρονόμωι
διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω 790
μὴ τελέϲηι καμψίπουϲ Ἐρινύϲ.

ΑΓ. Θαρϲεῖτε, παῖδεϲ μητέρων τεθραμμέναι·
πόλιϲ πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάϲματα·
πόλιϲ δ' ἐν εὐδίαι τε, καὶ κλυδωνίου 795
πολλαῖϲι πληγαῖϲ ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
ϲτέγει δὲ πύργοϲ, καὶ πύλαϲ φερεγγύοιϲ
ἐφραξάμεϲθα μονομάχοιϲι προϲτάταιϲ.
καλῶϲ ἔχει τὰ πλεῖϲτ' ἐν ἓξ πυλώμαϲιν·
τὰϲ δ' ἑβδόμαϲ ὁ ϲεμνὸϲ ἑβδομαγέτηϲ 800
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰϲ Λαΐου δυϲβουλίαϲ.
ΧΟ. τί δ' ἐϲτὶ πρᾶγοϲ νεόκοτον πόλει πλέον;
ΑΓ. [πόλιϲ ϲέϲωϲται· βαϲιλέεϲ δ' ὁμόϲποροι]
ἄνδρεϲ τεθνᾶϲιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. 805
ΧΟ. τίνεϲ; τί δ' εἶπαϲ; παραφρονῶ φόβωι λόγου.
ΑΓ. φρονοῦϲα νῦν ἄκουϲον· Οἰδίπου τόκω
ΧΟ. οἲ 'γὼ τάλαινα· μάντιϲ εἰμὶ τῶν κακῶν·
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτωϲ μὴν κατεϲποδημένω
ΧΟ. ἐκεῖθι κεῖϲθον; βαρέα δ' οὖν ὅμωϲ φράϲον. 810
οὕτωϲ ἀδελφαῖϲ χερϲὶν ἠναίροντ' ἄγαν;
ΑΓ. οὕτωϲ ὁ δαίμων κοινὸϲ ἦν ἀμφοῖν ἅμα·
αὐτὸϲ δ' ἀναλοῖ δῆτα δύϲποτμον γένοϲ.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεϲθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράϲϲουϲαν, οἱ δ' ἐπιϲτάται, 815
διϲϲὼ ϲτρατηγώ, διέλαχον ϲφυρηλάτωι
Ϲκύθηι ϲιδήρωι κτημάτων παμπηϲίαν.

---

784. δ' ἀπ' ὀμμάτων M : corr. Burton. 785. ἀραίαϲ . . . ἐπικότουϲ M : corr. E. L. Lushington. 789. διαχειρίαι (εῖϲ M²) M : corr. Porson. 804. βαϲιλέωϲ M : versum delevit Porson. 807. τόκοϲ (γένοϲ) M : corr. Dindorf. 809. κατεϲποδημένοι M : corr. Dindorf. 810. κεῖϲθον (η λ) M.

ἕξουϲι δ' ἣν λάβωϲιν ἐν ταφῆι χθόνα
πατρὸϲ κατ' εὐχὰϲ δυϲπότμουϲ φορούμενοι.
πόλιϲ ϲέϲωϲται· βαϲιλέοιν δ' ὁμοϲπόροιν 820
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνωι.

ΧΟ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονεϲ, οἳ δὴ Κάδμου πύργουϲ
τούϲδε ῥύεϲθε, . . .
πότερον χαίρω κἀπολολύξω 825
πόλεωϲ ἀϲινεῖ ϲωτῆρι ⟨τύχηι⟩,
ἢ τοὺϲ μογεροὺϲ καὶ δυϲδαίμοναϲ
ἀτέκνουϲ κλαύϲω πολεμάρχουϲ;
οἳ δῆτ' ὀρθῶϲ κατ' ἐπωνυμίαν
⟨ἐτεοκλεῖεϲ⟩ καὶ πολυνεικεῖϲ 830
ὤλοντ' ἀϲεβεῖ διανοίαι.

ϲτρ. α'

Ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεοϲ Οἰδίπου τ' ἀρά,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύοϲ.
ἔτευξα τύμβωι μέλοϲ 835
Θυιάϲ, αἱματοϲταγεῖϲ
νεκροὺϲ κλύουϲα δυϲμόρωϲ
θανόνταϲ· ἦ δύϲορνιϲ ἅδε ξυναυλία δορόϲ.

ἀντ. α'

ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν 840
πατρόθεν εὐκταία φάτιϲ·
βουλαὶ δ' ἄπιϲτοι Λαΐου διήρκεϲαν.
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
θέϲφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύϲτονοι, τόδ' εἰρ- 845
γάϲαϲθ' ἄπιϲτον· ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγωι.

ϲτρ. β'

τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτοϲ ἀγγέλου λόγοϲ·
διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ' ἀγανόρεα κακά, 850
αὐτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέϲτιοι;
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον 855

---

822. πολιϲϲοῦχοι M: corr. Pauw. 826. Supplevit Scholefield, De hiatu vid. *Ag.* 794. 837. δυϲφόρωϲ M: δυϲμόρωϲ schol. et recc. 850. δίδυμ' ἀνόρεα M: corr. Hermann. 851. δίμοιρα τέλει α τὰ πάθη M: corr. Herm. 853. πόνοι πόνων | δόμων M: corr. Weil ex schol.

ἀντ. β′

ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ 'πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον εἰς † ἀφανῆ τε χέρσον. 860

Ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον. 865
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
ἰαχεῖν Ἅιδου τ'
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
ἰώ,
δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι 870
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλάω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

στρ.

ΗΜ. α′. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες, 875
δόμους ἑλόντες πατρῴους μέλεοι σὺν αἰχμᾶι.

ΧΟ. μέλεοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους
ηὕροντο δόμων ἐπὶ λύμηι.

ἀντ.

ΗΜ. β′. ἰὼ ἰὼ δωμάτων
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας 881
ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρωι. 883

ΧΟ. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα 886
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

στρ. α′

ΗΜ. α′. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
τετυμμένοι δῆθ',

---

858. τὰν ἄστονον μ. ναύστολον θ. M : corr. Paley.
860. Fort. ἄστροφόν τε?
876. π. δ. ἑ. M : corr. Weil. ἀλκᾶι M : γρ. αἰχμᾶι M².
Post 883 interpretamentum οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίαι, ἀλλ' ἐπὶ φόνωι διεκρίθητε ejecit Triclinius.

ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων 890
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
⟨δὴ⟩ θανάτων ἀραί.

ΧΟ. διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ 895
σώμασιν πεπλαγμένους,
ἀναυδάτωι μένει ⟨τ'⟩
ἀραίωι τ' ἐκ πατρὸς
⟨οὐ⟩ διχόφρονι πότμωι.

ἀντ. α'

ΗΜ. β'. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, 900
στένουσι πύργοι,
στένει πέδον φίλανδρον· μένει
κτέανά τ' ἐπιγόνοις,
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα 905
καὶ θανάτου τέλος.

ΧΟ. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. 910

στρ. β'

ΗΜ. α'. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρώιων λαχαί.

ΧΟ. δόμων μάλ' ἀχάεσς' ἰὰ τοὺς 915
προπέμπει, δαϊκτὴρ γόος αὐ-
τόστονος, αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως
δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ 920
κλαομένας μου μινύθει
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

---

895. λέγεις πλαγάν M : corr. Elmsley. 896. π. ἐνέπω M : delevit Elmsley. 899. οὐ om. M : add. Wecklein. 915. ἀχάεσσα τοὺς M : corr. Weil.

ἀντ. β΄

ΗΜ. β΄. πάρεστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας 925
πολυφθόρους ἐν δαΐ.

ΧΟ. ἰώ· δυσαίων σφ' ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναικῶν ὁπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται·
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑτᾶι θεμένα 930
τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύ-
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

στρ. γ΄

ΗΜ. α΄. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανωλέθροι,
διατομαῖς ἀφίλοις 935
ἔριδι μαινομέναι,
νείκεος ἐν τελευτᾶι.

ΧΟ. πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίαι
ζόα φονορύτωι
μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι. 940
πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης 945
ἀρὰν πατρώιαν τιθεὶς ἀλαθῆ.

ἀντ. γ΄

ΗΜ. β΄. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι,
διοδότων ἀχέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. 950

ΧΟ. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γενεάν·
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου

---

925. τ' ἐπακτῶν cj. Meineke. 927. δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα M : corr. Weil. 935. οὐ φίλαις M : corr. Weil, Voss. 945. ἴσος δατητάς cj. Weil. 946. πατρός M : corr. Bothe. 948. διοσδότων M : corr. Bothe. 951. ἐπανθήσαντες M : corr. Bothe. 952. post γενεὰν, πόνοισί γε δόμους add. M : del. Hermann. 953. τελευτᾶι δ' αἶδ' M : corr. Hermann.

παντρόπωι φυγᾶι γένους. 955
ἕστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. 960

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

προ.

παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ

σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.
ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεόπονος. 963
ΙΣ. μελεοπαθής.
ΑΝ. ἴτω γόος.
ΙΣ. ἴτω δάκρυ.
ΑΝ. ΙΣ. προσκείσεται κατακτάς. 965

στρ.

ΑΝ. ἐή.
ΙΣ. ἐή.
ΑΝ. μαίνεται γόοισι φρήν. 966
ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλου ἔφθισο 970
ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν,
ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν
ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. πέλας δ' αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, 975
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ἀντ.

ΑΝ. ἐή.
ΙΣ. ἐή.
ΑΝ. δυσθέατα πήματα

---

965. προκείσεται M[2]: πρόκεισαι cj. Hermann: vv. 964, 965 transposuit Weil. 967. πανδάκρυτε M: corr. Ritschl. 970. φίλου γ' M: corr. Bothe. 973. ἄλγε' ὅμοια cj. Headlam. 977, 988. μέλαινά τ' Ἐ. M: corr. Porson.

ΙΣ. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝ. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν. 980
ΙΣ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. ὤλεσε δῆθ' ⟨ὅδε.⟩
ΙΣ. καὶ τὸν ἐνόσφισεν.
ΑΝ. τάλαν γένος.
ΙΣ. τάλαν πάθος·
†ΑΝ. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
ΙΣ. δίυγρα τριπάλτων πημάτων. † 985
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ἐπ.

ΑΝ. σύ τοι νιν οἶσθα διαπερῶν, 990
ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών,
ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,
ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν.
ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἰὼ πόνος,
ΙΣ. ἰὼ κακά, 995
ΑΝ. δώμασι καὶ χθονί,
ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, δυστάνων κακῶν ἄναξ.
ΙΣ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατε. 1000
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄται.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ΙΣ. ἰώ, οὗπέρ γε τιμιώτατον.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ ἰώ· πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ 1005
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίαι χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει,

---

982. ἀπώλεσεν M : corr. Hermann. ὅδε add. Weil. τὸν δ' ἐν. M. 983. τάλανα καὶ πάθον M : corr. Schütz. 984. 985. Fort. λυγρῶν κηδέων ὁμωνύμων· τριπάλτων ὁρμήματα πημάτων. 985. δίδυμα τριπλᾶ τε cj. Headlam. 999. Post ἄναξ, ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα addit M[2]. 1000. πολυπονώτατοι M : corr. Robortellus, Weil. 1002. ἰώ M : ἰώ, ἰώ M[2]. 1007. εὐναίαι M : εὐνοίαι recc.

ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ 1010
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνῄσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός, 1015
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῶι τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥιρει πόλιν.
οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ 1020
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῶιδε Καδμείων τέλει. 1025

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέληι,
ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. 1030
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα, συγγόνωι φρενί.
τούτωι δὲ σάρκας . . . .
. . . . . . οὐδὲ κοιλογάστορες 1035
λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ οὖσα, τῶιδε μηχανήσομαι,
κόλπωι φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω. μηδέ τωι δόξηι πάλιν· 1040
θάρσει· παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. τράχυν'· ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται. 1045
ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφωι;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

1010. δ' om. M pr.: add. M vel M[c]. 1011. οἷσπερ ὀρνέοις cj. Verrall, collato schol. 1035. τούτω M: τούτου recc. Lacunam indicavit Prien: Fort. οὔποτ' οἰωνοὶ βορὰν | διασπάσονταί γ'. 1036. σπάσονται M pr. 1037. αὐτῶ M: corr. Pierson. 1047. τοῦδ' οὐ M: corr. Paley, collatis scholiis.

ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνωι βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. 1050
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
ΧΟ. φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα 1055
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβωι;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι 1060
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο; 1065
ΗΜ. δράτω ⟨τι⟩ πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλάοντας Πολυνείκη·
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί.
καὶ γὰρ γενεᾶι κοινὸν τόδ' ἄχος, 1070
καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῶιδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν 1075
μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἀλλοδαπῶι
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

1058. δ' ἀρῶ M : δὲ δρῶ recc. 1059. τύμβον recc.
1065. πείθοιτο M : πίθοιτο recc.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

H 2

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ

ΧΟΡΟϹ

ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑ

ΤΑΛΘΥΒΙΟϹ ΚΗΡΥΞ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

ΚΑϹΑΝΔΡΑ

ΑΙΓΙϹΘΟϹ

ΦΥΛΑΞ

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ 10
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνωι· 15
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλάω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων 20
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. —
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ· 25
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆιδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις

---

2. ἣν f g h : δ' ἣν M. 7. omisit Achill. Tat. qui v. 4–6 attulit : damnaverunt Pauw, Valckenär. 19. δεσποτουμένου cj. Dübner.

ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆιδε βαστάσαι χερί. 35
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσηι μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην 45
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγήν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων 50
στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων 55
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων 60
ἐπ' Ἀλεξάνδρωι πέμπει ξένιος
Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπηι νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκάων οὔθ' ὑπολείβων
οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν 70

69. ὑποκλαίων M : corr. ὑποκαίων Casaubon.

ὀργὰϲ ἀτενεῖϲ παραθέλξει. —
ἡμεῖϲ δ' ἀτίται ϲαρκὶ παλαιᾶι
τῆϲ τότ' ἀρωγῆϲ ὑπολειφθέντεϲ
μίμνομεν ἰϲχὺν
ἰϲόπαιδα νέμοντεϲ ἐπὶ ϲκήπτροιϲ. 75
ὅ τε γὰρ νεαρὸϲ μυελὸϲ ϲτέρνων
ἐντὸϲ ἀνάιϲϲων
ἰϲόπρεϲβυϲ, Ἄρηϲ δ' οὐκ ἔνι χώραι·
τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδοϲ ἤδη
κατακαρφομένηϲ τρίποδαϲ μὲν ὁδοὺϲ 80
ϲτείχει, παιδὸϲ δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
ϲὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βαϲίλεια Κλυταιμήϲτρα,
τί χρέοϲ; τί νέον; τί δ' ἐπαιϲθομένη, 85
τίνοϲ ἀγγελίαϲ
πειθοῖ περίπεμπτα θυοϲκεῖϲ;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀϲτυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
βωμοὶ δώροιϲι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκηϲ
λαμπὰϲ ἀνίϲχει,
φαρμαϲϲομένη χρίματοϲ ἁγνοῦ
μαλακαῖϲ ἀδόλοιϲι παρηγορίαιϲ, 95
πελάνωι μυχόθεν βαϲιλείωι.
τούτων λέξαϲ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμιϲ αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆϲδε μερίμνηϲ,
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
τοτὲ δ' ἐκ θυϲιῶν ἀγανὴ φαίνουϲ'
ἐλπὶϲ ἀμύνει φροντίδ' ἄπληϲτον
λύπηϲ, θυμοφθόρον ἄτην.

ϲτρ.

κύριόϲ εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτοϲ αἴϲιον ἀνδρῶν
ἐκτελέων, — ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει 105
πειθὼ μολπάν,

---

75. ϲκήπτροιϲ ἰϲόπαιδα νέμοντεϲ cj. Weil, Arnold. 77. ἀνάϲϲων M: corr. Hermann. 79. τό θ' ὑπέργηρων h: τιθιπεργήρωϲ M. 87. θυοϲκινεῖϲ M: corr. Turneb. ex Hesychio. 90. τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων cj. Enger. 101. φαίνουϲ' f: φαίνειϲ M. 103. τὴν θυμοϲφθόρον λύπηϲ φρένα M: corr. H. L. Ahrens.

ἀλκὰν σύμφυτος αἰών, —
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα ταγάν, 110
πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν, ὁ κελαινός, ὁ δ' ἐξόπιν ἀργᾶς, 115
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι, γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων. 120
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἀντ.

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
Ἀτρείδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχούς·
οὕτω δ' εἶπε τεράιζων· 125
"χρόνωι μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον· 130
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σηι προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκωι γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ 135
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν."
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἐπ.

"τόσον περ εὔφρων ἁ καλὰ 140
δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
τούτων αἰνεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα [στρουθῶν]. 145
ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,

---

110. ταγάν a f h : τὰν γᾶν M. 118. ἐρικύμονα a f h : ἐρικύματα M. 140. ἁ καλά f h : καλά M. 141. δρόσοισιν ἀέλπτοις M : corr. ex scholiis : ἀέπτοις f h. 141. ὄντων M : corr. Stanley. 144. αἰτεῖ M : corr. Lachmann. 145. στρουθῶν interpolatum esse vidit Porson.

μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆιδας
ἀπλοίας τεύξηι, 150
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα . . . ,
μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία
μνάμων μῆνις τεκνόποινος." 155
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

στρ. α'

Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ- 160
τῶι φίλον κεκλημένωι,
τοῦτό νιν προσεννέπω·
οὐκ ἔχω προσεικάσαι
πάντ' ἐπισταθμώμενος
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 165
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

ἀντ. α'

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
παμμάχωι θράσει βρύων,
οὐδὲ λέξεται πρὶν ὤν· 170
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,— 175

στρ. β'

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα, τὸν πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνωι πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος, 180
καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

---

152. δαῖσαι post δεισήνορα supplet Keck.
164. πάντ' ἔπη σταθμώμενος cj. Verrall.
165. τόδε μάταν M : corr. Pauw.
170. οὐδὲν λέξαι M : corr. H. Ahrens.

ἀντ. β΄

καὶ τόθ᾽ ἡγεμὼν ὁ πρέ-
σβυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων, 185
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ᾽ ἀπλοίαι κεναγ-
γεῖ βαρύνοντ᾽ Ἀχαιϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό- 190
χθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

στρ. γ΄

πνοαὶ δ᾽ ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν ⟨τε⟩ καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς, 195
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβωι κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν 200
μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἀντ. γ΄

ἄναξ δ᾽ ὁ πρέσβυς τόδ᾽ εἶπε φωνῶν· 205
"βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ᾽, εἰ
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥείθροις πατρώιους χέρας πέλας βωμοῦ. 210
τί τῶνδ᾽ ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ᾽ αἵματος ὀργᾶι 215
περιοργῶς ἐπιθυμεῖν
θέμις. εὖ γὰρ εἴη."

190, 191. παλιρρόθοις M : corr. H. Ahrens.
195. τε add. Porson.
210. ῥείθροις h : ῥεέθροις M. βωμοῦ πέλας M : corr. Blomfield.

στρ. δʹ

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν 220
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι
θυγατρός, γυναικοποίνων 225
πολέμων ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν.

ἀντ. δʹ

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους
παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς. 230
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῶι
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην,
στόματός τε καλλιπρώιρου 235
φυλακὰν κατασχεῖν,
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

στρ. εʹ

βίαι χαλινῶν τ' ἀναύδωι μένει.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων 240
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτωι ⟨προσορωμένα,⟩
πρέπουσά θ' ὡς ⟨ἂν⟩ ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν· ἁγνᾶι δ' ἀταύρωτος αὐ-
δᾶι πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον 245
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

---

222. βροτοῖς M : corr. Spanheim.
229. αἰῶνα παρθένειον M : corr. O. Müller.
241. προσορωμένα dubitanter add. L. C.
242. ἂν add. L. C.
244. ἁγνᾶι . . . αὐδᾶι h : ἁγνὰ . . . αὐδά M.
246. παιᾶνα cj. Hartung.

ἀντ. ε΄

τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον· [τὸ δὲ προκλύειν,] 250
ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ⟨εἰ⟩ κλύοις, πρὸ χαιρέτω·
ἴσον δὲ τῶι προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔ- 255
πραξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. 260
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσηι φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. 265
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ἡιρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φής; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. 270
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. 275
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; 280
ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

---

250. τὸ δὲ προκλύειν om. M pr.
251. εἰ ins. L. C.
261. δ' εἴ τι cj. Auratus.
272. τί γὰρ τό M : corr. Karsten.

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, 285
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺν πορευτοῦ λαμπάδος προὐνήυσεν
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπάς·
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνωι 290
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί. 295
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο 300
φρουρὰ πλέον κάουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμόν μοι χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνωι μένει 305
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος 310
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾶι δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω 315
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διανεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

---

282. ἀπ' ἀγγέλου M: corr. ex *Etym. M.* Canter. 286. Hesychii glossam, προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα, huic loco pertinere cj. Weil. 287. ἰσχὺς ... πρὸς ἡδονὴν M: corr. L. C. 304. μὴ χαρίζεσθαι M: corr. Casaubon. 307. κάτοπτρον M: corr. Canter. 310-1066. Desunt in M. 312. τοιοίδε τοί μοι cj. Schütz. 319. ὡς λέγεις cj. Bothe.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέραι. 320
οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῶι κύτει
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς. 325
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 330
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων 335
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εὐδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν. 340
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῶι
πορθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός, 345
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην. 350

ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία 355
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν

---

323. οὐ φίλω cj. Auratus. 331. νῆστις f : νήστεις h. 336. ὡς δυσδαίμονες MSS. : corr. Stanley. 340. οὐκ ἄν γ' fh : corr. Hermann. 346. ἐγρήγορον MSS. : corr. Porson. 348. κλύοις fh : κλύεις a.

μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας 360
  γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρωι
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων 365
  βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

στρ. α΄

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν 370
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ' ἐκγόνοις
ἀτολμήτων Ἄρη 375
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντι. 380
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

ἀντ. α΄

βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ 385
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον 390
τρίβωι τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,

---

368. τοῦτό γ' h : τοῦτ' f.
369. ὡς ἔπραξεν MSS. : corr. Hermann.
374. ἐ^{κ}γγόνους MSS. : corr. (ἐγγόνοις) Scaliger.
379. ὥστε κἀπαρκεῖν h : ὥστ' ἀπαρκεῖν f.
380. λαχόντα MSS. : corr. Auratus.
394. πτανόν f : πτανόν τιν' h : corr. Schütz.

πόλει πρόϲτριμμ' ἄφερτον ἐνθείϲ. 395
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτιϲ θεῶν·
τὸν δ' ἐπίϲτροφον τούτων
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷοϲ καὶ Πάριϲ ἐλθὼν
ἐϲ δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν 400
ᾔϲχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖϲι γυναικόϲ.

ϲτρ. β′

λιποῦϲα δ' ἀϲτοῖϲιν ἀϲπίϲτοραϲ
κλόνουϲ λογχίμουϲ τε καὶ ναυβάταϲ ὁπλιϲμούϲ, 405
ἄγουϲά τ' ἀντίφερνον Ἰλίωι φθοράν,
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν
ἄτλατα τλᾶϲα· πολλὰ δ' ἔϲτενον
τάδ' ἐννέποντεϲ δόμων προφῆται·
"ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι, 410
ἰὼ λέχοϲ καὶ ϲτίβοι φιλάνορεϲ.
† πάρεϲτι ϲιγᾶϲ ἄτιμοϲ ἀλοίδοροϲ
ἄδιϲτοϲ ἀφεμένων ἰδεῖν. †
πόθωι δ' ὑπερποντίαϲ
φάϲμα δόξει δόμων ἀνάϲϲειν. 415
εὐμόρφων δὲ κολοϲϲῶν
ἔχθεται χάριϲ ἀνδρί·
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαιϲ
ἔρρει πᾶϲ' Ἀφροδίτα.

ἀντ. β′

ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονεϲ 420
πάρειϲι δόξαι φέρουϲαι χάριν ματαίαν.
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐϲθλά τιϲ δοκῶν ὁρᾶν,
παραλλάξαϲα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψιϲ οὐ μεθύϲτερον, 425
πτεροῖϲ ὀπαδοῖϲ ὕπνου κελεύθοιϲ."
τὰ μὲν κατ' οἴκουϲ ἐφ' ἑϲτίαϲ ἄχη
τάδ' ἐϲτὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδοϲ αἴαϲ ϲυνορμένοιϲ
πένθεια τληϲικάρδιοϲ 430
δόμων ἑκάϲτου πρέπει.

---

397. ἐπ. τῶνδε MSS. : corr. Blomfield. 405. διλέγχουϲ τε cj. Schmidt.
412–413. Fort. πάρεϲτι ϲῖγ', ἄτιμοϲ ἀλλ' ἀλοίδοροϲ, | ἄλαϲτα πημονῶν ἰδών. 421. ὁρᾶι cj. Scholefield.
428. τὰ δ' cj. Halm. 429. Fort. Ἑλλάδοϲ χθονόϲ.
430. τηξικάρδιοϲ cj. Auratus ex glossemate.

πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γάρ ⟨τις⟩ ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά- 435
στου δόμους ἀφικνεῖται.

στρ. γ΄

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχηι δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου 440
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτους.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν- 445
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.
τάδε σῖγά τις βαΰζει.
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει 450
προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν. 455

ἀντ. γ΄

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότωι·
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές. 460
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνωι
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾶι βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐ- 465
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις

---

433. τις add. Porson.
444. εὐθέτου MSS.: corr. Auratus.
457. δημοκράτου MSS.: corr. Porson.
467. ὑπερκότως MSS.: corr. Grotius.

I

Διόθεν κεραυνός. 470
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

ἐπ.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου 475
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν, ἤ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος. —
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν 480
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
ἀλλαγᾶι λόγου καμεῖν; —
γυναικὸς αἰχμᾶι πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται 485
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς, 490
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε, 495
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῶι πυρός,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. — 500
Ὅστις τάδ' ἄλλως τῆιδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ

Ἰὼ πατρῶιον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτωι σε φέγγει τῶιδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών. 505
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,

478. ἤ τοι MSS.: corr. Ahrens. 483. ἐν γυναικὸς MSS.: corr. Scaliger.

ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη· 510
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα κηρύκων σέβας, 515
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν 520
δέξασθε κόσμωι βασιλέα πολλῶι χρόνωι.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνηι φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου 525
Διὸς μακέλληι, τῆι κατείργασται πέδον·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίαι περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ 530
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον 535
αὐτόχθονον πατρῶιον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.

ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρώιας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν; 540
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρωι πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις. 545
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός ⟨μ'⟩ ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν, στύγος στρατῶι;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

---

511. ἤλθες MSS.: corr. Askew.
512. καὶ παγώνιος f: κἀπαγώνιος h: corr. Dobree.
520. ἤ που MSS.: corr. Auratus.
546. μ' add. Scaliger.

ΚΗ. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. 550
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται· ταῦτα δ' ἐν πολλῶι χρόνωι
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας, 555
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες οὐ λαχόντες ἤματος μέρος;
τὰ δ' αὖτε χέρσωι καὶ προσῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν,
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι 560
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς 565
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφωι λέγειν, 570
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾶι τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τῶιδ' εἰκὸς ἡλίου φάει 575
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
"Τροίαν ἑλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν 580
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
ἀεὶ γὰρ ἥβᾶι τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστραι μέλειν 585
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.

---

550. ὧν νῦν MSS.: corr. Scaliger.
560. οὐρανοῦ γάρ MSS.: corr. Pearson.
572. συμφοράς cj. Blomfield.

καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτωρῶν διὰ 590
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ."
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείωι νόμωι
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν 595
ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν 600
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει· 605
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνωι, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου. 610
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων,
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίαι λακεῖν.
ΧΟ. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι 615
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ 620
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω. 625
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

---

611. οὐκ οἶδα cj. Schütz.
613. ΚΗ. praepositum in MSS.
619. ἥκει cj. Karsten.
622. τύχης MSS. : corr. Porson.

ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος 630
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶι στρατῶι
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότωι; 635
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλωι
γλώσσηι μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῶι προσώπωι πτωσίμου στρατοῦ φέρηι,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν, 640
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆι μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. 645
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν, 650
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήικιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίαι 655
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάληι τ' ὀμβροκτύπωι,
ὤιχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβωι.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις. 660
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμωι κύματος ζάλην ἔχειν 665
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' Ἅιδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχηι,

---

644. σεσαγμένων MSS.: corr. Schütz.
649. Ἀχαιοῖς ... θεῶν cj. Dobree. 656. τυφῶι cj. Schütz.
660. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων MSS.: corr. Auratus.
664. ναῦν θέλουσ' MSS.: corr. Casaubon.
665. ἐν ἁρμῶι cj. Wecklein.

ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου. 670
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. 675
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων. 680

στρ. α'

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —
μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχαι νέμων; — 685
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει-
κῆ δ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἁβροπήνων 690
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
ζεφύρου γίγαντος αὔραι,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυνα-
γοὶ κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον, 695
κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
ἐπ' ἀεξιφύλλους,
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

ἀντ. α'

Ἰλίωι δὲ κῆδος ὀρ-
θώνυμον τελεσσίφρων 700
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρωι χρόνωι
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότι-
μον μέλος ἐκφάτως τίοντας, 705
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν

---

672. τί μήν; cj. Linwood.
673. ταὖτ' MSS. : corr. Stanley.
677. καὶ ζῶντα καί MSS. : corr. Toup ex Hesychio.
690. ἁβροτίμων MSS. : corr. Salmasius.

γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ 710
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλή-
σκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρόσθ' ἦ πολύθρηνον αἰῶν'
†ἀμφὶ πολίταν† 715
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

στρ. β'

ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἶ-
νιν δόμοις ἀγάλακτον οὔ-
τως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις 720
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον·
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί- 725
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

ἀντ. β'

χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦ-
θος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ⟨ἐν⟩ ἄταις 730
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ- 735
τας δόμοις προσεθρέφθη.

στρ. γ'

πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, 740
ἀκασκαῖόν ⟨τ'⟩ ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,

714, 715. Fort. αἰῶ | δι' ἑῶν πολιτᾶν. 717, 718. λέοντα σίνιν MSS.: corr. Conington. 718, 719. βούτας cj. Wecklein: οἴτας cj. Verrall. 727. ἔθος MSS.: corr. Conington. 729. τροφεῦσιν h: τροφᾶς f. 730. ἐν add. Bothe: ἄταισι h: unde ἄγαισι cj. Klausen. 736. προσετράφη MSS.: corr. Heath. 741. τ' add. Hermann.

δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς, 745
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾶι Διὸς ξενίου,
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς. 749

ἀντ. γ'

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήισκειν,
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει 755
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέραι δ' εἰκότα γένναι. 760
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος ἀεί.

στρ. δ'

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν 765
ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύριον μόληι
φάος τόκου,
δαίμονά τε τὰν ἀμάχετον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον θράσος μελαί-
νας μελάθροισιν Ἄτας, 770
εἰδομέναν τοκεῦσιν.

ἀντ. δ'

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον· 775
τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνωι χερῶν
παλιντρόποις
ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσεβάλετο
δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-
του παράσημον αἴνωι· 780
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶι.

766. ὅταν MSS. : corr. Klausen. μόληι νεαρὰ φάους κότον MSS. : corr. H. Ahrens. 768. τὸν ἄμαχον MSS. : corr. Weil.
776. ἐσθλά MSS. : corr. Auratus.
778. προσέβα τοῦ MSS. : corr. Weil : πρὸς ἔσυτο cj. Ahrens.

Ἄγε δή, βαϲιλεῦ, Τροίαϲ πτολίπορθ',
Ἀτρέωϲ γένεθλον,
πῶϲ ϲε προϲείπω; πῶϲ ϲε ϲεβίζω 785
μήθ' ὑπεράραϲ μήθ' ὑποκάμψαϲ
καιρὸν χάριτοϲ;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουϲι δίκην παραβάντεϲ.
τῶι δυϲπραγοῦντι δ' ἐπιϲτενάχειν 790
πᾶϲ τιϲ ἕτοιμοϲ· δῆγμα δὲ λύπηϲ
 οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προϲικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουϲιν ὁμοιοπρεπεῖϲ
ἀγέλαϲτα πρόϲωπα βιαζόμενοι.
ὅϲτιϲ δ' ἀγαθὸϲ προβατογνώμων, 795
οὐκ ἔϲτι λαθεῖν ὄμματα φωτόϲ,
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονοϲ ἐκ διανοίαϲ
 ὑδαρεῖ ϲαίνειν φιλότητι.
ϲὺ δέ μοι τότε μὲν ϲτέλλων ϲτρατιὰν
Ἑλένηϲ ἕνεκ', οὐ γάρ ϲ' ἐπικεύϲω, 800
κάρτ' ἀπομούϲωϲ ἦϲθα γεγραμμένοϲ
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θάρϲοϲ ἑκούϲιον
 ἀνδράϲι θνήιϲκουϲι κομίζων.
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκραϲ φρενὸϲ οὐδ' ἀφίλωϲ 805
 εὔφρων πόνοϲ εὖ τελέϲαϲιν.
γνώϲει δὲ χρόνωι διαπευθόμενοϲ
τόν τε δικαίωϲ καὶ τὸν ἀκαίρωϲ
 πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πρῶτον μὲν Ἄργοϲ καὶ θεοὺϲ ἐγχωρίουϲ 810
δίκη προϲειπεῖν, τοὺϲ ἐμοὶ μεταιτίουϲ
νόϲτου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκαϲ γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώϲϲηϲ θεοὶ
κλύοντεϲ ἀνδροθνῆταϲ Ἰλίου φθορὰϲ
εἰϲ αἱματηρὸν τεῦχοϲ οὐ διχορρόπωϲ 815
ψήφουϲ ἔθεντο· τῶι δ' ἐναντίωι κύτει
ἐλπὶϲ προϲήιει, χειρὸϲ οὐ πληρουμένωι.
καπνῶι δ' ἁλοῦϲα νῦν ἔτ' εὔϲημοϲ πόλιϲ.
ἄτηϲ θύελλαι ζῶϲι· ϲυνθνήιϲκουϲα δὲ
ϲποδὸϲ προπέμπει πίοναϲ πλούτου πνοάϲ. 820
τούτων θεοῖϲι χρὴ πολύμνηϲτον χάριν

791. δῆγμα Stobaeus: δεῖγμα MSS.
803. θράϲοϲ f: θράϲοϲ ἐκ θυϲιῶν cj. Ahrens.

τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγαϲ ὑπερκόπουϲ
ἐφραξάμεϲθα καὶ γυναικὸϲ εἵνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκοϲ,
ἵππου νεοϲϲόϲ, ἀϲπιδηϲτρόφοϲ λεώϲ, 825
πήδημ' ὀρούϲαϲ ἀμφὶ Πλειάδων δύϲιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηϲτὴϲ λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματοϲ τυραννικοῦ.
θεοῖϲ μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐϲ τὸ ϲὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων 830
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ ϲυνήγορόν μ' ἔχειϲ.
παύροιϲ γὰρ ἀνδρῶν ἐϲτι ϲυγγενὲϲ τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου ϲέβειν.
δύϲφρων γὰρ ἰὸϲ καρδίαι προϲήμενοϲ
ἄχθοϲ διπλοΐζει τῶι πεπαμένωι νόϲον· 835
τοῖϲ τ' αὐτὸϲ αὑτοῦ πήμαϲιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰϲορῶν ϲτένει.
εἰδὼϲ λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίϲταμαι
ὁμιλίαϲ κάτοπτρον, εἴδωλον ϲκιᾶϲ
δοκοῦνταϲ εἶναι κάρτα πρευμενεῖϲ ἐμοί. 840
μόνοϲ δ' Ὀδυϲϲεύϲ, ὅϲπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶϲ ἕτοιμοϲ ἦν ἐμοὶ ϲειραφόροϲ·
εἴτ' οὖν θανόντοϲ εἴτε καὶ ζῶντοϲ πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸϲ πόλιν τε καὶ θεοὺϲ
κοινοὺϲ ἀγῶναϲ θέντεϲ ἐν πανηγύρει 845
βουλευϲόμεϲθα. καὶ τὸ μὲν καλῶϲ ἔχον
ὅπωϲ χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτωι δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντεϲ ἢ τεμόντεϲ εὐφρόνωϲ
πειραϲόμεϲθα πῆμ' ἀποϲτρέψαι νόϲου. 850
νῦν δ' ἐϲ μέλαθρα καὶ δόμουϲ ἐφεϲτίουϲ
ἐλθὼν θεοῖϲι πρῶτα δεξιώϲομαι,
οἵπερ πρόϲω πέμψαντεϲ ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕϲπετ', ἐμπέδωϲ μένοι.
ΚΛ. Ἄνδρεϲ πολῖται, πρέϲβοϲ Ἀργείων τόδε, 855
οὐκ αἰϲχυνοῦμαι τοὺϲ φιλάνοραϲ τρόπουϲ
λέξαι πρὸϲ ὑμᾶϲ· ἐν χρόνωι δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβοϲ ἀνθρώποιϲιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦϲ' ἐμαυτῆϲ δύϲφορον λέξω βίον
τοϲόνδ' ὅϲονπερ οὗτοϲ ἦν ὑπ' Ἰλίωι. 860
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρϲενοϲ δίχα

---

822. ὑπερκότουϲ MSS. : corr. Heath. Cf. supr. 467. 823. ἐπραξάμεϲθα MSS. : corr. Francken, Paley, Hermann. 825. ἀϲπιδηφόροϲ cj. Blomfield. 834. καρδίαν MSS. : corr. Grotius. 850. πήματοϲ τρέψαι νόϲον MSS. : corr. Porson.

ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις. 865
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρηται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος 870
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
ἅπαξ ἑκάστωι κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης 875
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσηις τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος 880
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίωι σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών·
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
τὰς ἀμφί σοι κλάουσα λαμπτηρουχίας 890
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτωι φρενὶ 895
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος, 900

863. ἡδονάς MSS.: corr. Auratus. 868. τέτρωται MSS.: corr. Ahrens. 869. ἐπλήθυον cj. Porson. 875. πολλὰς τεράμνων cj. Wecklein. 876. εἰλημμένης cj. Blomfield: λελιμμένης cj. Ahrens: ἐνημμένης cj. Emper. 878. πιστευμάτων MSS.: corr. Spanheim. 889. κλάβας f (et sic ed. Verrall): λήμας vel γλάμας cj. Headlam.

ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδέ τοίνυν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα, 905
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, 910
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ· 915
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί, 920
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. 925
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, οὐ θαρσῶ μέγα. 930

ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓ. εἴπερ τις· εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τάχος.

ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; 935

ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.

ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. 940

ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

---

903. τοί νιν cj. Schütz. 905. δ' ἐμοί MSS.: corr. Bothe. 913. θεοῖσιν ἄρμενα cj. Meineke. 930. εὐθαρσὴς ἐγώ MSS.: corr. L. C. 934. τέλος MSS.: corr. L. C.

ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός, 945
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς 950
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίωι χρῆται ζυγῶι.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο. 955
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς. 960
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένηι. 965
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχηι Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς 970
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλληις τελεῖν.

στρ. α'

ΧΟ. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως 975
δεῖγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,

---

948. εἱματοφθορεῖν Franz: στρωματοφθορεῖν Auratus: δωματοφθορεῖν Schütz. 949. στείβοντα cj. Hermann: φαρέων τε cj. Wecklein. 959. εἰς ἄργυρον MSS.: corr. Salmasius. 961. οἶκος MSS.: corr. Porson. 963. δειμάτων MSS.: corr. Canter. 965. μηχανωμένης MSS.: corr. Abresch. 969. μολών MSS.: corr. Voss. 976. δεῖμα h.

μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν — 980
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπειθὲς ἵζει
φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
ψαμμίας ἀκτᾶς παρή- — 985
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο, ναυβάτας στρατός·

ἀντ. α'

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ — 990
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτοι ματάιζει, — 995
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ⟨οὖν⟩ ἐξ ἐμᾶς
ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. — 1000

στρ. β'

μάλα γέ τοι ⟨τὸ⟩ τᾶς πολλᾶς ὑγιείας
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ ⟨ἀεὶ⟩
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
. . .
καὶ πότμος εὐθυπορῶν — 1005
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, — 1010
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα-
φής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν — 1016
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

---

984. ξυνεμβόλοις MSS. : corr. Schneider. 985. ἀκάτα f : ἀκάτας h : corr. Hartung. 990. ὅπως MSS. : corr. Auratus. 998. οὖν ins. L. C. 1001. γάρ τοι f g : γέ τοι δή h. τό ins. L. C. 1002. ἀεί ins. Blomfield.

ἀντ. β´

τὸ δ᾽ ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον
προπάροιθ᾽ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν 1020
πάλιν ἀγκαλέσαιτ᾽ ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ᾽ ἀβλαβείαι.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα 1025
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ᾽ ἐξέχει.
νῦν δ᾽ ὑπὸ σκότωι βρέμει 1030
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛ. Εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω, 1035
ἐπεί σ᾽ ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν᾽ ἀπήνης τῆσδε, μηδ᾽ ὑπερφρόνει·
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ 1040
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης θιγεῖν.
εἰ δ᾽ οὖν ἀνάγκη τῆσδ᾽ ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ᾽ οὔποτ᾽ ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην. 1045
ἔχεις παρ᾽ ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ᾽ ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι᾽ ἄν, εἰ πείθοι᾽· ἀπειθοίης δ᾽ ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ᾽ εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην 1050
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγωι.

ΧΟ. ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ᾽ ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τήνδ᾽ ἐμοὶ σχολὴ πάρα 1055
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,

1019. πεσόνθ᾽ ἅπαξ MSS.: corr. Auratus, Weil.
1020. πρόπαρ ἀνδρός f.
1024. αὐτ᾽ ἔπαυσ᾽ MSS.: corr. Hartung. ἐπ᾽ εὐλαβείαι g.
1041. μάζης βία f: θιγεῖν ex h invectum. 1048. δ᾽ ἁλοῦσα cj. Haupt. 1057. πάρος cj. Musgrave.

ὡϲ οὔποτ' ἐλπίϲαϲι τήνδ' ἕξειν χάριν.
ϲὺ δ' εἴ τι δράϲειϲ τῶνδε, μὴ ϲχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖϲα μὴ δέχηι λόγον, 1060
ϲὺ δ' ἀντὶ φωνῆϲ φράζε καρβάνωι χερί.

ΧΟ. ἑρμηνέωϲ ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖϲθαι· τρόποϲ δὲ θηρὸϲ ὡϲ νεαιρέτου.

ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτιϲ λιποῦϲα μὲν πόλιν νεαίρετον 1065
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίϲταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεϲθαι μένοϲ.
οὐ μὴν πλέω ῥίψαϲ' ἀτιμαϲθήϲομαι.

ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώϲομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώϲαϲ' ὄχον, 1070
εἴκουϲ' ἀνάγκηι τῆιδε καίνιϲον ζυγόν.

ΚΑϹΑΝΔΡΑ

ϲτρ. α'

ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
'Απόλλων, 'Απόλλων.

ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξαϲ ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτοϲ ὥϲτε θρηνητοῦ τυχεῖν. 1075

ἀντ. α'

ΚΑ. ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
'Απόλλων, 'Απόλλων.

ΧΟ. ἡ δ' αὖτε δυϲφημοῦϲα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προϲήκοντ' ἐν γόοιϲ παραϲτατεῖν.

ϲτρ. β'

ΚΑ. 'Απόλλων, 'Απόλλων 1080
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμόϲ·
ἀπώλεϲαϲ γὰρ οὐ μόλιϲ τὸ δεύτερον.

ΧΟ. χρήϲειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆϲ κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίαι περ ἐν φρενί.

ἀντ. β'

ΚΑ. 'Απόλλων, 'Απόλλων 1085
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμόϲ·
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγέϲ με; πρὸϲ ποίαν ϲτέγην;

1067–1159. habet rursus M.
1071. ἑκοῦϲ' M: corr. Robortello.
1073 et 1077. ὤπολλον bis M: corr. Hermann.
1084. παρ' ἓν M: corr. Schütz: παρὸν h.

ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

στρ. γ'

ΚΑ. [ἆ ἆ] μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα 1090
αὐτοφόνα κακὰ κρεατόμα,
ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ἀντ. γ'

ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι 1095
κλαόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι·
⟨τούτων⟩ προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

στρ. δ'

ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; 1100
τί τόδε νέον ἄχος μέγα
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
ἑκὰς ἀποστατεῖ.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. 1105
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾶι.

ἀντ. δ'

ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς;
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ 1110
χερὸς ὀρέγματα.
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

στρ. ε'

ΚΑ. ἐή, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου; 1115
ἀλλ' ἄρκυς ἁ ξύνευνος, ἁ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει

1091. κακὰ κἀρτάναι M: κακὰ κἀρτάνας h: corr. Weil. 1098. ἴσμεν cj. Wecklein. 1099. ἦμεν προφήτας M: corr. Weil. 1111. ὀρεγομένα M: corr. Hermann.

κατολολυξάτω θύματοϲ λευϲίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμαϲιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγοϲ. 1120
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴϲ
ϲταγών, ἅτε καὶ δορὶ πτωϲίμοιϲ
ξυνανύτει βίου δύντοϲ αὐγαῖϲ.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ἀντ. ε´

ΚΑ. ἆ ἆ, ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τᾶϲ βοὸϲ 1125
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοιϲιν
μελαγκέρωι λαβοῦϲα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ⟨ἐν⟩ ἐνύδρωι κύτει.
δολοφόνου λέβητοϲ τέχναν ϲοι λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάϲαιμ' ἂν θεϲφάτων γνώμων ἄκροϲ 1130
εἶναι, κακῶι δέ τωι προϲεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεϲφάτων τίϲ ἀγαθὰ φάτιϲ
βροτοῖϲ τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖϲ τέχναι θεϲπιωιδὸν
φόβον φέρουϲιν μαθεῖν. 1135

ϲτρ. ϛ´

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίναϲ κακόποτμοι τύχαι·
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθοϲ ἐπεγχέαι.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγεϲ;
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
ΧΟ. φρενομανήϲ τιϲ εἶ θεοφόρητοϲ, ἀμ- 1140
φὶ δ' αὑτᾶϲ θροεῖϲ
νόμον ἄνομον, οἷά τιϲ ξουθὰ
ἀκόρετοϲ βοᾶϲ, φεῦ, ταλαίναιϲ φρεϲὶν
Ἴτυν Ἴτυν ϲτένουϲ' ἀμφιθαλῆ κακοῖϲ
ἀηδὼν βίον. 1145

ἀντ. ϛ´

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείαϲ μόρον ἀηδόνοϲ·
περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμαϲ
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·

1122. καὶ δορία πτώϲιμοϲ M: corr. Casaubon.
1128. ἐν ins. Schütz. τεύχει M: corr. Blomfield.
1129. τύχαν M: corr. Weil.
1133. ϲτέλλεται M: corr. Emper. διά M: corr. Hermann.
1137. ἐπεγχέαϲα M: corr. L. C.
1147. περεβάλοντο M: corr. Hermann (περίβαλον).
1148. ἀγῶνα γρ. αἰῶν̄· M: γλυκύν γ' ἀγῶνα cj. Verrall: κλαυμάτων διαί cj. Weil.

ἐμοὶ δὲ μίμνει cχιcμὸc ἀμφήκει δορί.
ΧΟ. πόθεν ἐπιccύτουc θεοφόρουc τ' ἔχειc 1150
ματαίουc δύαc,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυcφάτωι κλαγγᾶι
μελοτυπεῖc ὁμοῦ τ' ὀρθίοιc ἐν νόμοιc;
πόθεν ὅρουc ἔχειc θεcπεcίαc ὁδοῦ
κακορρήμοναc; 1155

στρ. ζ'

ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδοc ὀλέθριοι φίλων.
ἰὼ Cκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ cὰc ἀϊόναc τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖc·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουcίουc 1160
ὄχθουc ἔοικα θεcπιωιδήcειν τάχα.
ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔποc ἐφημίcω;
νεογνὸc ἂν βροτῶν μάθοι.
πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίωι,
δυcαλγεῖ τύχαι μινυρὰ θρεομέναc, 1165
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ἀντ. ζ'

ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεοc ὀλομέναc τὸ πᾶν.
ἰὼ πρόπυργοι θυcίαι πατρὸc
πολυκανεῖc βοτῶν ποιονόμων· ἄκοc δ'
οὐδὲν ἐπήρκεcαν 1170
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥcπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
ἐγὼ δὲ θερμόνουc τάχ' ἐν πέδωι βαλῶ.
ΧΟ. ἑπόμενα προτέροιc τάδ' ⟨ἐπ⟩εφημίcω.
καί τίc cε κακοφρονῶν τίθη-
cι δαίμων ὑπερβαρὴc ἐμπίτνων 1175
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρηcμὸc οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔcται δεδορκὼc νεογάμου νύμφηc δίκην·
λαμπρὸc δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸc ἀντολὰc 1180
πνέων ἐcάιξειν, ὥcτε κύματοc δίκην
κλύζειν πρὸc αὐγὰc τοῦδε πήματοc πολὺ

1159. Post h. v. λείπει ἄχρι τέλουc scripsit m. saec. xvi. 1163. νεογνὸc ἀνθρώπων MSS.: corr. Martin. 1164. ὑπό f g: ὑπαί h. 1165. δυcαργεῖ MSS.: corr. Canter. 1171. ἔχειν f g: ἔχει h. 1172. ἐμπέδωι MSS.: corr. Casaubon. 1173. ἐφημίcω MSS.: corr. Paley. 1181. ἐc ἥξειν MSS.: corr. Bothe. 1182. κλύειν MSS.: corr. Auratus.

μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων. 1185
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων. 1190
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῶι πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων; 1195
ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
λόγωι παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγὲν
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου
πόντου πέραν τραφεῖσαν, ἀλλόθρουν πόλιν 1200
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῶιδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρωι πεπληγμένος;

ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. 1205

ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμωι;

ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡιρημένη;

ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη. 1210

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότωι;

ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑ. ἰοὺ ἰού. ὢ ὢ κακά.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος 1215
στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις ⏑ — ⏑ —
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες, οἰκείας βορᾶς, 1220
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,

1194. τηρῶ MSS.: corr. H. Ahrens: θηρῶ cj. Auratus.
1196. τὸ μὴ εἰδέναι cj. Herm.
1198. ὅρκος MSS.: corr. Auratus.
1203, 1204. inverso ordine habent MSS.: corr. Hermann.
1211. ἄνακτος MSS.: corr. Canter.
1216. φροιμίοις ἐφημένους (vel οις) MSS.: damnavit Butler.

πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρόν, οἴμοι, τῶι μολόντι δεσπότηι 1225
ἐμῶι· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῆι τύχηι. 1230
τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν Ἅιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη 1235
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῆι.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμωι σωτηρίαι.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν 1240
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ θάμβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς, οὐδὲν ἐξηκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. 1245

ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑ. ἀλλ' οὔτι παιὼν τῶιδ' ἐπιστατεῖ λόγωι.

ΧΟ. οὔκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. 1250

ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑ. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως. 1255

ΚΑ. παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον, οἳ ἐγὼ ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη

1227. ἄπαρχος MSS.: corr. Canter. 1229. καὶ κτείνασα MSS.: corr. Canter. 1231. τοιαῦτα h. τολμᾶι MSS.: corr. Ahrens. 1235. λήτορ' cj. O. Müller. 1236. ὡς MSS.: cum acc. scripsit L. C. 1240. σὺ μήν MSS.: corr. Auratus. 1241. ἄγαν γ' MSS.: corr. Bothe. 1252. κάρτα τἄρα παρεκόπης cj. Hartung: κάρτ' ἄρ' αὖ παρεσκόπεις cj. Klausen. 1255. δυσπαθῆ MSS.: corr. Stephanus. 1258. δίπλους MSS.: corr. Victorius.

λύκωι, λέοντοϲ εὐγενοῦϲ ἀπουϲίαι,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡϲ δὲ φάρμακον 1260
τεύχουϲα κἀμοῦ μιϲθὸν ἐνθήϲει κότωι·
ἐπεύχεται, θήγουϲα φωτὶ φάϲγανον,
ἐμῆϲ ἀγωγῆϲ ἀντιτείϲαϲθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆϲ καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ ϲκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρηι ϲτέφη; 1265
ϲὲ μὲν πρὸ μοίραϲ τῆϲ ἐμῆϲ διαφθερῶ.
ἴτ' ἐϲ φθόρον πεϲόντα γ'· ὧδ' ἀμείβομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸϲ ἐκδύων ἐμὲ
χρηϲτηρίαν ἐϲθῆτ', ἐπώπτευϲαϲ δέ με 1270
κἀν τοῖϲδε κόϲμοιϲ καταγελωμένην μετὰ
φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπωϲ, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτάϲ, ὡϲ ἀγύρτρια,
πτωχὸϲ τάλαινα λιμοθνὴϲ ἠνεϲχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντιϲ μάντιν ἐκπράξαϲ ἐμὲ 1275
ἀπήγαγ' ἐϲ τοιάϲδε θαναϲίμουϲ τύχαϲ.
βωμοῦ πατρώιου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῶι κοπείϲηϲ φοινίωι προϲϲφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλοϲ αὖ τιμάοροϲ, 1280
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρόϲ·
φυγὰϲ δ' ἀλήτηϲ τῆϲδε γῆϲ ἀπόξενοϲ
κάτειϲιν, ἄταϲ τάϲδε θριγκώϲων φίλοιϲ· 1283
ὀμώμοται γὰρ ὅρκοϲ ἐκ θεῶν μέγαϲ, 1289
ἄξειν νιν ὑπτίαϲμα κειμένου πατρόϲ. 1284
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικοϲ ὧδ' ἀναϲτένω, 1285
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξαϲαν ὡϲ ἔπραξεν, οἳ δ' εἶχον πόλιν
οὕτωϲ ἀπαλλάϲϲουϲιν ἐν θεῶν κρίϲει; 1288
ἰοῦϲα πράξω· τλήϲομαι τὸ κατθανεῖν. 1290
Ἅιδου πύλαϲ δὲ τάϲδ' ἐγὼ προϲεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίαϲ πληγῆϲ τυχεῖν,
ὡϲ ἀϲφάδαϲτοϲ, αἱμάτων εὐθνηϲίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα ϲυμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ ϲοφὴ 1295
γύναι, μακρὰν ἔτειναϲ. εἰ δ' ἐτητύμωϲ

1267. πεϲόντ' ἀγαθῶ δ' MSS.: corr. Jacob. ἀμείβομαι f pr.: ἀμείψομαι cett. 1278. προϲφάγματι MSS. et edd. 1289. Hunc v. inter 1283 et 1284 primus posuit Hermann. 1285. κάτοικτοϲ cj. Scaliger: μέτοικοϲ cj. Ahrens. 1287. εἶλον cj. Musgrave: ἔϲχον cj. Bamberger. 1291. τὰϲ λέγω MSS.: corr. Canter. 1295. δέ f g: δ' αὖ h.

μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνωι πλέων.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆι.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶι.
ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων. 1305
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. φόβον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων. 1310
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν· ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι. 1315
οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβωι
ἄλλως· θανούσηι μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνηι,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσηι.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. 1320
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοὺς ⟨φίλων⟩ τιμαόρους
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ 1325
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ΧΟ. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆι,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ. 1330

Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'

1299. πλέω vel πλέωι MSS.: corr. Auratus.
1303, 1305. Transponere hos vv. jubet Wecklein. 1305. τῶν τε MSS.: corr. Auratus. 1309. φόνον corr. h. 1317. ἀλλ' ὡς MSS.: corr. Hermann. 1322. ἢ θρῆνον MSS.: corr. Hermann. 1324. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις MSS.: corr. Butler, Kennedy. 1325. excidit fortasse aliquid: φόνευσιν cj. Bothe. 1327-1330. Cassandrae continuant MSS.: corr. Dindorf. 1328. ἀντρέψειεν MSS.: corr. Porson.

οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐσέλθηις, τάδε φωνῶν.
καὶ τῶιδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν 1335
μάκαρες Πριάμου·
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσει
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει, 1340
τίς ⟨ποτ'⟩ ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. Ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΧΟ. σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος. 1345
ΧΟ. α'. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν·
ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἄν πῶς ἀσφαλῆ βουλεύματα;
β'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
γ'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ 1350
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτωι ξίφει.
δ'. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ε'. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. 1355
ς'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς Μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ζ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω·
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
η'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ 1360
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
θ'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ι'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1365
ια'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

1334. μηκέτι δ' ἐσέλθηις MSS.: corr. Hermann.
1341. τίς ἂν MSS.: corr. I. Ahrens: τίς τίν' ἂν cj. Verrall.
1343. πληγήν· ἔσω· interp. H. A. J. Munro.
1347. κοινωσώμεθ' ἄν πως MSS.: corr. Blomfield: κοινωσώμεθ' ἔμπας cj. Enger.
1356. μελλούσης MSS.: corr. Hermann, Headlam.
1362. κτείνοντες MSS.: corr. Canter.

ιβʹ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
αʹ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι, 1370
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛ. Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν 1375
φάρξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνωι γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι, 1380
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι 1385
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῆι ψακάδι φοινίας δρόσου, 1390
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότωι
γανᾶι σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῶι, 1395
τῶιδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1400
ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστωι καρδίαι πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις

1368. θυμοῦσθαι cj. I. Ahrens, Hermann. 1375. πημονὴν MSS.: corr. Auratus. ἀρκύστατον MSS.: corr. Elmsley. 1378. νίκης MSS.: corr. Heath. 1381. ἀμύνασθαι MSS.: corr. Victorius. 1387. Διὸς νεκρῶν cj. Enger. 1392. γᾶν εἰ MSS.: corr. (olim) Hermann: διοσδότωι | γάνει cj. Porson. 1396. τάδ' MSS.: corr. Tyrwhitt.

ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δέ· τῆσδε δεξιᾶς χερὸς 1405
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

στρ.

ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι,
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
τόδ' ἐπέθου θύος δαμοθρόους τ' ἀράς;
ἀπέδικες, ἀπέταμες — ἀπόπολις δ' ἔσει — 1410
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον, 1415
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν 1420
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. 1425

ἀντ.

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ,
περίφρονα δ' ἔλακες· ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχαι φρὴν ἐπιμαίνεται
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπειν,
ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τεῖσαι. 1430

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς 1435

1410. ἄπολις MSS.: corr. Seidler. 1414. τόδ' MSS.: corr. Voss. 1424. ἄρχειν σ' cj. Weil. 1428. πρέπει MSS.: corr. I. Ahrens. 1429. ἀντίετον f g: ἀτίετον h. 1430. τύμμα τύμμα MSS.: corr. Voss. 1435. ἐμάς MSS.: corr. Porson.

Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί·
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ᾽ Ἰλίωι·
ἥ τ᾽ αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος 1440
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος· ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ᾽ οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον 1445
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

στρ. α´

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει,
μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρους᾽ ἐν ἡμῖν 1450
Μοῖρ᾽ ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου
πολέα τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ᾽ ἀπέφθισεν βίον.

ἀναπ.

ἰὼ ⟨ἰὼ⟩ παράνους Ἑλένα 1455
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσας᾽ ὑπὸ Τροίαι.
νῦν δὲ τελείαν . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

ἐφυμν.

. . . πολύμναστον
ἐπηνθίσω αἷμ᾽ ἄνιπτον,
ἥτις ἦν τότ᾽ ἐν δόμοις 1460
ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

1443. ἱστοτριβής MSS. (et ed. Verrall) : corr. Pauw.
1453. καὶ | πολλά MSS. : corr. Haupt.
1455. ἰὼ παρανόμους (παρανομοῦς᾽?) MSS. : corr. Hermann.

ἀναπ.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν 1465
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ἀντ. α'

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις
δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,
κράτος ⟨τ'⟩ ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν 1470
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἀπεύχετ' εὔχεται.

ἀναπ.

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάχυιον 1476
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείραι τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ. 1480

στρ. β'

ΧΟ. ἦ μέγαν, ⟨ἦ μέγαν⟩ οἴκοις
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰὴ ἰή, διαὶ Διὸς 1485
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

1464. ἐκτρέχῃς f. 1466. ὀλέσαν f g.
1468. ἐμπίπτεις MSS. : corr. Canter.
1469. διφυεῖσι MSS. : corr. Hermann.
1470. τ' add. Hermann. 1473. ἐννόμως f g : ἐκνόμως h.
1474. εὔχεται MSS. : corr. L.C. : ἐπεύχετ' εὔχεται cj. Verrall.
1476. τριπάχυντον cj. Bamberger, Hermann.
1479. νείρει MSS. : corr. Casaubon, Wellauer.
1481. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε MSS. : corr. Weil.
1486. πανεργέταν f g.

ἀναπ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω; 1490
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτωι βίον ἐκπνέων, —

ἐφυμν.

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
δολίωι μόρωι δαμεὶς 1495
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι.

ἀναπ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν·
μηδ' ἐπιλεχθῇς
'Αγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ 1500
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
'Ατρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτεισεν,
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ἀντ. β΄.

ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ⟨σὺ⟩ 1505
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων 1510
μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
πάχναι κουροβόρωι παρέξει.

ἀναπ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; 1515
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτωι βίον ἐκπνέων, —

1505. σύ add. Weil.
1511. δὲ καί MSS. : corr. Butler. προσβαίνων MSS. : corr. Canter.

ἐφυμν.

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
δολίωι μόρωι δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι. 1520

ἀναπ.

ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῶιδε γενέσθαι.]
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν, 1525
τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφιγένειαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτωι
θανάτωι τείσας ἅπερ ἦρξεν.

στρ. γ'

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς 1530
εὐπαλάμων μεριμνᾶν
ὅπαι τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκαν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβας 1535
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ἀναπ.

ἰὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χαμεύνην. 1540
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι,
ψυχῆι τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων 1545
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

1521, 1522. ejecit Seidler. οὐκ ἀνελεύθερον cj. Schütz.
1527. ἀνάξια MSS. : corr. Hermann.
1531. εὐπάλαμνον μέριμναν MSS. : corr. Enger.
1535. δίκα MSS. : corr. Auratus. θήγει MSS. : corr. Hermann ex Hesychio.
1536. θηγάναις MSS. : θηγάναις μάχαιραν cj. Musgrave : θηγάναισιν ἄορ cj. Housman.
1545. ψυχὴν ἄχαριν MSS. : corr. I. Ahrens.

ἐφυμν.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείωι
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀλαθείαι φρενῶν πονήσει; 1550

ἀναπ.

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως 1555
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσει.

ἀντ. γ'

ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. 1560
δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνωι Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων; 1565
κεκόλληται γένος πρὸς ἄται.

ἀναπ.

ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης σὺν ἀληθείαι
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῶι Πλεισθενιδῶν
ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν, 1570
δύστλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι·
κτεάνων δὲ μέρος
βαιὸν ἐχούσηι πᾶν ἀπόχρη μοι 1575
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσηι.

1547. αἶνος MSS.: corr. Weil, Voss. 1551. τὸ μέλημα λέγειν MSS.: corr. Karsten. 1554. Post hunc v. lacunam 2 vv. indicavit Hermann. 1559. χεῖρε cj. Porson. 1566. προσάψαι MSS.: corr. Blomfield. 1567. ἐνέβη MSS.: corr. Canter. 1574. τε MSS.: corr. Auratus. 1575. μοι δ' MSS.: corr. Canter.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

Ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων 1580
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει, 1585
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὕρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον.
αὐτοῦ ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ 1590
Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔκρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος. 1595
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίαι λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾶις, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται, 1600
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶι,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίωι πατρὶ 1605
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί, 1610
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,

1585. αὑτοῦ τ' MSS. : corr. Elmsley.
1589, 1590. πέδον ¦ αὐτοῦ· multi edd. : corr. Verrall.
1590. αὐτός cj. Blomfield.
1595. ἔθρυπτ' MSS. : corr. Tyrwhitt.
1599. σφαγῆς MSS. : corr. Auratus.

μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκηι τὸ σὸν κάρα 1615
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέραι προσήμενος
κώπηι, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶι δορός;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῶι τηλικούτωι, σωφρονεῖν εἰρημένον. 1620
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾶις ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆις.

ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον 1625
οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνους' ἅμα,
ἀνδρὶ στρατηγῶι τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶι, 1630
σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῶιδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως. 1635

ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις, οὔτι μὴ σειραφόρον 1640
κριθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότωι
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ σὺν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων 1645
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχηι
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα.
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. 1650

ΧΟ. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

1621. τὸ ῥῖγος cj. Margoliouth.
1624. πήσας MSS. : παίσας schol. Pind. : corr. Butler.
1631. ἠπίοις MSS. : corr. Jacob.
1641. κότωι MSS. : corr. Scaliger.
1644. ἀλλά νιν cj. Spanheim.

ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος· 1655
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στεῖχε δὴ σὺ χοἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,
πρὶν παθεῖν ἔρξαντας· αἰνεῖν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν·
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις, δεχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χηλῆι βαρείαι δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ' α⟨ἰδουμένης⟩. 1664
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνηι μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. 1670
ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσηις ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

1653. ἐρούμεθα MSS. : corr. Auratus. Versus 1650 et 1653 uni ex Aegisthi stipatoribus tribuit Verrall : v. 1652 autem choro.

1655. ὁ ἔρως MSS. : corr. Schütz.

1656. ὕπαρχε MSS. : corr. Scaliger.

1657. στείχετε δ' οἱ MSS. : corr. Franz. Weil. νομούς cj. L. C. πεπρωμένους τούσδε MSS. : corr. Scaliger.

1658. ἔρξαντα vel ἔρξαντες MSS. : corr. Blomfield. καιρόν· MSS. : αἰνεῖν cj. Lobeck.

1659. ἅλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν MSS. : corr. Martin.

1663. δαίμονας MSS. : corr. Casaubon.

1664. ἁμαρτῆτον MSS. : corr. Casaubon. τὸν κρατοῦντα MSS. : supplevit Weil.

1671. ὥσπερ MSS. : corr. Scaliger.

1672, 1673. ἐγὼ et καλῶς om. MSS. : ex scholiis add. Canter et Auratus.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΟΡΕϹΤΗϹ
ΠΥΛΑΔΗϹ
ΧΟΡΟϹ
ΗΛΕΚΤΡΑ
ΤΡΟΦΟϹ
ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑ
ΑΙΓΙϹΘΟϹ
ΘΕΡΑΠΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῶι' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένωι·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
. . . .
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθωι τῶιδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. 5
. . . .
. . πλόκαμον Ἰνάχωι θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
. . . .
οὐ γὰρ παρὼν ὤιμωξα σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾶι νεκροῦ.
. . . .
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις 10
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίαι ξυμφορᾶι προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τὠμῶι τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα; 15
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶι
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τείσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς 20
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

Vv. 1-9. deficiunt in M: suppleverunt edd. 1-5. ex Aristoph. *Ran.*: 6, 7. ex Schol. Pind. *Pyth.* iv. 145: 8, 9. ex Schol. Eur. *Alc.* 768.

XOPOC

στρ. α′

Ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπωι.
πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμωι, 25
δι᾽ αἰῶνος δ᾽ ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ᾽ ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ᾽ ἄλγεσιν,
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις 30
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

ἀντ. α′

τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβωι, 35
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
κριταὶ δὲ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως 40
τοῖς κτανοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν.

στρ. β′

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλλει 45
δύσθεος γυνά. φοβοῦμαι δ᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδωι;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων. 50
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτῶν θανάτοισιν.

ἀντ. β′

σέβας δ᾽ ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν 55
δι᾽ ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον
νῦν ἀφίσταται· φοβεῖται δέ τις. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν,
τόδ᾽ ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. 60
ῥοπὴ δ᾽ ἐπισκοπεῖ δίκας

---

23. συγκύπτω M : corr. Jacob : σὺν κτύπωι cj. Arnaldus.
47. λυγρόν M : corr. Canter.

ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίωι σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει·
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. 65

στρ. γ'

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγὴς ἄτα διαφέρει
τὸν αἴτιον πανταρκέτας νόσου βρύειν.

ἀντ. γ'

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ 72
⟨προ⟩βαίνοντες τὸν χερομυσῆ
φόνον καθαίροντες ῥέοιεν ἂν μάταν.

ἐπ.

ἐμοὶ δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν 75
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δουλίαν ἐσᾶγον αἶσαν —
δίκαια καὶ μὴ δίκαια
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου βίαι φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσηι. 80
δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
ματαίοισι δεσποτᾶν τύχαις,
κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ

Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ 85
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβωι χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλωι φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα; 90
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,

---

64. χρονίζοντ' ἄχη βρύει M: corr. (olim) Hermann: fort. βάρη. 65. ἄκρατος cj. Schütz. 67. ἔκποθεν M: corr. Schütz. 68. παναρκέτας M: corr. L. C. 70. οἴγοντι M: corr. Steph. 74. καθαίροντες ῥέουσαν ἄταν: corr. L. C. (μάταν Scaliger). 77. δούλιον M: corr. Conington. 79. ἀρχάς M: ἀπ' ἀρχᾶς Schol.: corr. Sophianus.

χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβωι πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἴσ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν; 95
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι· 100
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβωι τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον. 105
ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; 110
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆιδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. 115
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω; 120
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, 165
⟨ἄρηξον,⟩ Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί, 124
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς 125
εὐχάς, πατρώιων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας φθιτοῖς

---

94. ἔστ' ἀντιδοῦναι M : corr. Bamberger.
109. κεδνά cj. Hartung.
124. κῆρυξ . . . κάτω in M post 164 collocatum hic reposuit Hermann. ἄρηξον om. M : add. Klausen.
129. βροτοῖς γρ. νεκροῖς M : corr. Hermann.

λέγω καλοῦσα πατέρ'· ἐποίκτιρόν τ' ἐμὲ 130
φίλον τ' Ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις·
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων 135
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχηι τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῆι τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ 140
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκηι.
ταῦτ' ἐν μέσωι τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς, 145
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῆι καὶ δίκηι νικηφόρωι.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς,
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος, 150
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένωι δεσπόται,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον 155
κεχυμένων χοᾶν.
κλύε δέ μοι σέβας,
κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἰώ·
τίς δορυσθενὴς ἀνήρ, ἀναλυτὴρ δόμων, 160
Σκυθικά τ' ἐν χεροῖν παλίν-
τον' ἔργωι βέλη 'πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη;

ΗΛ. Ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ· 165
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβωι.

ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφωι.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρός, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛ. εὔξυμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι. 170

---

144. δίκην M: corr. Pearson. ἀντικακτανεῖν M mg. 145. κακῆς M: corr. Schütz. 156, 157. κλύε δέ μοι κλύε | σέβας M: corr. Weil. 162. ἐν ἔργωι M: corr. Headlam. 164. βέλη M: corr. Pauw ex schol.

ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν;
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. 175
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦι τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός. 180
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίωι βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι 185
σταγόνες ἄφαρκτοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσηι τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον 190
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου — σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ·
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην, 195
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. 200
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐκ χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον, 205
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
ἐς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. 210

---

183. καρδίαι cj. Scaliger: καρδίαν cj. Heimsoeth.
197. σαφηνῆ M: corr. Wellauer: 'σαφήνει cj. Paley.
206. ποδῶν δ' M: corr. Turneb.

παρέϲτι δ' ὠδὶϲ καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡ. Εὔχου τὰ λοιπά, τοῖϲ θεοῖϲ τελεϲφόρουϲ
εὐχὰϲ ἐπαγγέλλουϲα, τυγχάνειν καλῶϲ.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰϲ ὄψιν ἥκειϲ ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. 215
ΗΛ. καὶ τίνα ϲύνοιϲθά μοι καλουμένηι βροτῶν;
ΟΡ. ϲύνοιδ' Ὀρέϲτην πολλά ϲ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸϲ τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκειϲ; 220
ΟΡ. αὐτὸϲ καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖϲι τοῖϲ ἐμοῖϲ γελᾶν θέλειϲ.
ΟΡ. κἀν τοῖϲ ἐμοῖϲ ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖϲι ϲοῖϲ.
ΗΛ. ὡϲ ὄντ' Ὀρέϲτην † τάδ' ἐγώ ϲε † προυννέπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶϲα δυϲμαθεῖϲ ἐμέ. 225
κουρὰν δ' ἰδοῦϲα τήνδε κηδείου τριχὸϲ 226
ἰχνοϲκοποῦϲά τ' ἐν ϲτίβοιϲι τοῖϲ ἐμοῖϲ 228
ἀνεπτερώθηϲ κἀδόκειϲ ὁρᾶν ἐμέ. 227
ϲκέψαι τομῆι προϲθεῖϲα βόϲτρυχον τριχὸϲ 230
ϲαυτῆϲ ἀδελφοῦ, ϲυμμέτρου τῶι ϲῶι κάραι. 229
ἰδοῦ δ' ὕφαϲμα τοῦτο, ϲῆϲ ἔργον χερόϲ, 231
ϲπάθηϲ τε πληγάϲ, εἰϲ δὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾶι δὲ μὴ 'κπλαγῆιϲ φρέναϲ·
τοὺϲ φιλτάτουϲ γὰρ οἶδα νῶιν ὄνταϲ πικρούϲ.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμαϲιν πατρόϲ, 235
δακρυτὸϲ ἐλπὶϲ ϲπέρματοϲ ϲωτηρίου,
ἀλκῆι πεποιθὼϲ δῶμ' ἀνακτήϲει πατρόϲ.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέϲϲαραϲ μοίραϲ ἔχον
ἐμοί· προϲαυδᾶν δ' ἔϲτ' ἀναγκαίωϲ ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸϲ ἐϲ ϲέ μοι ῥέπει 240
ϲτέργηθρον — ἡ δὲ πανδίκωϲ ἐχθαίρεται —
καὶ τῆϲ τυθείϲηϲ νηλεῶϲ ὁμοϲπόρου·
πιϲτὸϲ δ' ἀδελφὸϲ ἦϲθ', ἐμοὶ ϲέβαϲ φέρων.
μόνον Κράτοϲ τε καὶ Δίκη ϲὺν τῶι τρίτωι
πάντων μεγίϲτωι Ζηνὶ ϲυγγένοιτο νῶιν. 245
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸϲ τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρόϲ,
θανόντοϲ ἐν πλεκταῖϲι καὶ ϲπειράμαϲιν
δεινῆϲ ἐχίδνηϲ. τοὺϲ δ' ἀπωρφανιϲμένουϲ

---

224. Alii alia temptant. Fort. οὖν ϲ' ἐγὼ προϲεννέπω;
225–231. Transposuerunt Robortello, Bothe, Hermann.
229. Fort. ϲυγχρόου τῶι ϲῶι κάραι.
244. μόνοϲ M: corr. Turneb.
245. ϲυγγένοιτό μοι M: corr. Schneidewin: ϲοι cj. Stanley.

νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς 250
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα 255
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν 260
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα, 265
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείληι τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.

ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν, 270
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον. 275
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῆι φίληι ψυχῆι τάδε
τείσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα,
βροτοῖς πιφαύσκων, εἶπε· τὰς δὲ νῶιν νόσους
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις 280
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῆιδ' ἐπαντέλλειν νόσωι·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότωι νωμῶντ' ὀφρύν. 285
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεσθαι πόλεως
χαλκηλάτωι πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. 290

---

278. μηνίματα cj. Lobeck. 279. εἶπε βλαστάνειν cj. Conington. 285. Ante hunc v. hiatum statuit Dobree. Post 288 ponit Hermann.

καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνωι 295
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτωι μόρωι.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα, 300
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξωι φρενί,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται. 305

ἀναπ.

ΧΟ. Ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῆιδε τελευτᾶν
ἧι τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον 310
πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

στρ. α´

ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι 315
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,
σκότωι φάος ἀντίμοιρον;
χάριτες δ' ὁμοίως 320
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

στρ. β´

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς μαλερὰ γνάθος, 325
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,

---

319. ἰσοτίμοιρον M : corr. Erfurdt.

ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων,
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει 330
τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ἀντ. α'

ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει. 335
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ἀναπ.

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων 340
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

στρ. γ'

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίωι 345
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος κατηναρίσθης·
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις
ἐπιστρεπτὸν αἰῶ 350
κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον.

ἀντ. β'

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν 355
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη, 360
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισιβρότωι τε βάκτρωι.

---

344. κομίζει M : corr. Porson. 350. αἰῶνα M : corr. H. Ahrens. 360. ἔζης M : corr. Hermann.

ἀντ. γʹ

ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐας
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλωι δουρικμῆτι λαῶι 365
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι
⏑ – θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι 370
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ἀναπ.

ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ
μεγάλης τε τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης 375
δοῦπος ἱκνεῖται, — τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων,
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

στρ. δʹ

ΟΡ. τοῦτο διαμπερὲς οὖς 380
ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργωι
χειρί· τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.

στρ. εʹ

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πυκά- 385
εντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας· τί γὰρ κεύθω
φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώιρας 390
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμός, ἔγκοτον στύγος.

ἀντ. δʹ

ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι, 395

---

366. τέθαψαι M : corr. Tafel. 378. στυγερῶν τούτωι cj. Bamberger, et 379 γεγέννηται cj. Blomfield.

φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώραι.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ·
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

ἀναπ.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας 400
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾶι γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτηι.

στρ. ϛ'

ΟΡ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; 405
ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθινομένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶι τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ἀντ. ε'

ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ 410
τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται
πρὸς ἔπος κλυούσαι·
†ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς 415
θραρέαπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.†

ἀντ. ϛ'

ΗΛ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται· 420
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

στρ. α'

ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κισσίας
νόμοις ἰηλεμιστρίας
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν 425
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα

---

399. δὲ τᾶ M : corr. H. Ahrens. 406. φθιμένων M : corr. H. Ahrens. 415–417. Fort. ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκῆι σ' ἐσαθρῶ, | θάρσος ἀπέστασεν ἄχος | πρὸς τὸ βέλτερον βλέπειν.

ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπωι δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ΗΛ. ἰὼ ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς 430
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

στρ. β′

ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τείσει 435
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν;
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ἀντ. β′

ΧΟ. ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῆις,
ἔπρασσε δ' ἅιπέρ νιν, ὧδε θάπτει, 440
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῶι.
κλύεις πατρώιους δύας ἀτίμους.

ἀντ. α′

ΗΛ. ἔχεις πατρῶιον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία. 446
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ⟨αὐτὸς⟩ ἐν φρεσὶν γράφου. 450
ΧΟ. δι' ὤτων δὲ συν ◡ —
τέτραινε μῦθον ἡσύχωι φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾶι μαθεῖν·
πρέπει δ' ἀκάμπτωι μένει καθήκειν. 455

στρ. α′

ΟΡ. Σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ·
ἄκουσον ἐς φάος μολών,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. 460

---

439. δὲ τωστοστείδης M: corr. Klausen. 444. λέγεις M: corr. Hermann. 449. χαίρουσα M: corr. Dobree. 451. Fort. συνδίκως. 454. αὖθις ὥρα cj. Weil: cf. Soph. *El.* 1288.

ἀντ. α′

ΟΡ. Ἄρηϲ Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκαι Δίκα.
ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκωϲ ⟨δίκαϲ⟩.
ΧΟ. τρόμοϲ μ' ὑφέρπει κλύουϲαν εὐγμάτων.
τὸ μόρϲιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοιϲ δ' ἂν ἔλθοι. 465

ϲτρ. β′

ὦ πόνοϲ ἐγγενὴϲ
καὶ παράμουϲοϲ ἄταϲ
αἱματόεϲϲα πλαγά.
ἰὼ δύϲτον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυϲκατάπαυϲτον ἄλγοϲ. 470

ἀντ. β′

δώμαϲιν ἔμμοτον
τῶνδ' ἄκοϲ, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν ⟨τῶν⟩ κατὰ γᾶϲ ὅδ' ὕμνοϲ. 475

ἀλλὰ κλύοντεϲ, μάκαρεϲ χθόνιοι,
τῆϲδε κατευχῆϲ πέμπετ' ἀρωγὴν
παιϲὶν προφρόνωϲ ἐπὶ νίκῃ.

ΟΡ. Πάτερ, τρόποιϲιν οὐ τυραννικοῖϲ θανών,
αἰτουμένῳ μοι δὸϲ κράτοϲ τῶν ϲῶν δόμων. 480
ΗΛ. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε ϲου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν μέγαν προϲθεῖϲαν Αἰγίϲθῳ ⟨πόνον⟩.
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν ϲοι δαῖτεϲ ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοιϲ ἔϲει
ἄτιμοϲ ἐμπύροιϲι κνιϲωτοῖϲ χθονόϲ. 485
ΗΛ. κἀγὼ χοάϲ ϲοι τῆϲ ἐμῆϲ παγκληρίαϲ
οἴϲω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίουϲ·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεϲβεύϲω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνεϲ μοι πατέρ' ἐποπτεῦϲαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περϲέφαϲϲα, δὸϲ δέ τ' εὔμορφον κράτοϲ. 490
ΟΡ. μέμνηϲο λουτρῶν οἷϲ ἐνοϲφίϲθηϲ, πάτερ.
ΗΛ. μέμνηϲο δ' ἀμφίβληϲτρον ᾧ ϲ' ἐκαίνιϲαν,
ΟΡ. πέδαιϲ ἀχαλκεύτοιϲ ὅθ' ᾑρέθηϲ, πάτερ,
ΗΛ. αἰϲχρῶϲ τε βουλευτοῖϲιν ἐν καλύμμαϲιν.

---

492. ὡϲ ἐκαίνιϲαϲ cj. Conington.
493. πέδαιϲ δ' ἀχαλκεύτοιϲ ἐθηρεύθηϲ, πάτερ M : corr. Dindorf.

ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ; 495
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ· 500
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ,
οἴκτιρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.
ΟΡ. καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.
ΗΛ. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι 505
θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου.
ΟΡ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σῴζει τόνδε τιμήσας λόγον.
ΧΟ. Καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατην λόγον, 510
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου 515
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος 520
ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 525
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην
ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος; 530
ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη. 535
πολλοὶ δ' ἀνῆιθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,

---

498. βλάβας M : corr. Canter. 519 μέσω M : corr. Turneb. 535. κέκλαγεν M : corr. H. Ahrens. 536. ἀνῆλθον M : corr. Valcknaer.

λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῆι τῆιδε καὶ πατρὸς τάφωι 540
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὕφις τε, παῖς ὥς, σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον, 545
θρόμβωι τ' ἔμειξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῶιδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. 550
ΧΟ. τερασκόπον δὴ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι,
γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς μὲν τί ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς, 555
ὡς ἂν δόλοις κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλωι τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῶι βρόχωι
θανόντες, ἧι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένωι γὰρ εἰκώς, παντελῆ σαγὴν ἔχων, 560
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῶιδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδηι, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶι φρενὶ 565
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶι δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν·
"τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;" 570
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός,
ἢ κἂν μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἄπαξ ἐπιστῆι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς φανῆι,

544. οὐφεῖσε πᾶσα M: corr. Butler. σπαργανηπλείζετο M: corr. Turneb. 551. δέ M: corr. Kirchhoff.
553. τοὺς δ' ἔν τι M: corr. Stanley.
563. οἴσομεν M: corr. Turneb. 573. ἢ καί M.
574. ἐρεῖ σάφ' ἴσθι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν M: alii alia tentarunt: corr. L. C.

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν “ποδαπὸϲ ὁ ξένοϲ; νεκρὸν 575
θήϲω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. —
φόνου δ' Ἐρινὺϲ οὐχ ὑπεϲπανιϲμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόϲιν.
οὐκοῦν ϲὺ μὲν φύλαϲϲε τἀν οἴκωι καλῶϲ,
ὅπωϲ ἂν ἀρτίκολλα ϲυμβαίνηι τάδε· 580
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶϲϲαν εὔφημον φέρειν,
ϲιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτωι δεῦρ' ἐποπτεῦϲαι λέγω,
ξιφηφόρουϲ ἀγῶναϲ ὀρθώϲαντί μοι.

ϲτρ. α′

ΧΟ. Πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη 585
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βρύουϲι·
πλάθουϲι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδεϲ πεδάοροι· 590
πτανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ' ἂν
αἰγίδων φράϲαιϲ κότον.

ἀντ. α′

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸϲ φρόνημα τίϲ λέγοι 595
καὶ γυναικῶν φρεϲὶν τλαμόνων
παντόλμουϲ ἔρωταϲ
ἄταιϲι ϲυννόμουϲ βροτῶν;
ϲυζύγουϲ δ' ὁμαυλίαϲ
θηλυκρατὴϲ ἀπέρωτοϲ ἔρωϲ παρανικᾶι 600
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ϲτρ. β′

ἴϲτω δ' ὅϲτιϲ οὐχ ὑπόπτεροϲ
φροντίϲιν δαείϲ,
τὰν ἁ παιδολυ-
μὰϲ τάλαινα Θεϲτιὰϲ μήϲατο 605
πυρδαῆτιν πρόνοιαν,
καταίθουϲα παιδὸϲ δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδηϲε, 610
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐϲ ἆμαρ.

---

579. ϲὺν οὖν ϲύ M: corr. Kirchhoff.
587. βροτοῖϲι M: corr. Hermann.
588. πλάθουϲι βλαϲτοῦϲι M: corr. Franz.
591, 592. κἀνεμοέντων . . . φράϲαι M: corr. Blomfield.

ἀντ. β'

ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
φοινίαν Σκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι 615
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον Κρητικοῖς
χρυσοκμήτοισιν ὅρμοις
πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως 620
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ·
κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.

στρ. γ'

ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμαν ἀμειλίχων
πόνων, τεκμαίρουσα δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις 625
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν —
(ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρωι,
ἐπ' ἀνδρὶ δάιοισιν ἐπικότωι σέβας·
τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν) — 630

ἀντ. γ'

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγωι· βοᾶται δ' ἀεὶ τόθεν κατά-
πτυστον· ἤικασεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτωι δ' ἄγει 635
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος·
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

στρ. δ'

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾶι 640
διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
λὰξ πέδοι πατούμενον,
τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. 645

---

613. ἀλλα δή M : corr. Turneb. 617. χροσεοδμήτοισιν M : corr. Herm. 623. ἀκαίρως δὲ δυσφιλές M : corr. L. C. 629. τίων M : corr. Stanley. 632. δὲ δὴ ποθεῖ M : corr. Weil.

ἀντ. δ′

Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν·
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις . . .
αἱμάτων παλαιτέρων 650
τίνειν μύσος
χρόνωι κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. Παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ, 655
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαί.

ΟΙΚΕΤΗΣ

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους —
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται 660
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων —
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ τ' ἔπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους 665
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία 670
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείαι σαγῆι 675
εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,

---

649. διμασε M : corr. Schütz. 651. τείνει M : corr. Lachmann.
656. φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία cj. Elmsley.
665. λεχθεῖσιν M : corr. Emper.
670. θελκτήρια M : corr. Wakefield.

Ϲτρόφιοϲ ὁ Φωκεύϲ· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγωι·
"ἐπείπερ ἄλλωϲ, ὦ ξέν', εἰϲ Ἄργοϲ κίειϲ, 680
πρὸϲ τοὺϲ τεκόνταϲ πανδίκωϲ μεμνημένοϲ
τεθνεῶτ' Ὀρέϲτην εἰπέ· μηδαμῶϲ λάθηι.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήϲει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐϲ τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰϲ τάϲδε πόρθμευϲον πάλιν. 685
νῦν γὰρ λέβητοϲ χαλκέου πλευρώματα
ϲποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸϲ εὖ κεκλαυμένου."
τοϲαῦτ' ἀκούϲαϲ εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖϲ κυρίοιϲι καὶ προϲήκουϲιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸϲ εἰδέναι. 690

ΚΛ. οἲ 'γώ, κατ' ἄκραϲ εἶπαϲ ὡϲ πορθούμεθα.
ὦ δυϲπάλαιϲτε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
ὡϲ πόλλ' ἐπωπᾶιϲ κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοιϲ πρόϲωθεν εὐϲκόποιϲ χειρουμένη·
φίλων ἀποψιλοῖϲ με τὴν παναθλίαν. 695
καὶ νῦν Ὀρέϲτηϲ ἦν γὰρ εὐβούλωϲ ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα·
νῦν δ', ἥπερ ἐν δόμοιϲι βακχείαϲ καλῆϲ
ἰατρὸϲ ἐλπὶϲ ἦν, παροῦϲαν ἐκγράφει.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοιϲιν ὧδ' εὐδαίμοϲιν 700
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωϲτὸϲ γενέϲθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοιϲίν ἐϲτιν εὐμενέϲτερον;
πρὸϲ δυϲϲεβείαϲ ⟨δ'⟩ ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεϲίν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶϲαι φίλοιϲ, 705
καταινέϲαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὔτοι κυρήϲειϲ μεῖον ἀξίωϲ ϲέθεν,
οὐδ' ἧϲϲον ἂν γένοιο δώμαϲιν φίλοϲ·
ἄλλοϲ δ' ὁμοίωϲ ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔϲθ' ὁ καιρὸϲ ἡμερεύονταϲ ξένουϲ 710
μακρᾶϲ κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόϲφορα·
ἄγ' αὐτὸν εἰϲ ἀνδρῶναϲ εὐξένουϲ δόμων,
ὀπιϲθόπουϲ τε τούϲδε καὶ ξυνεμπόρουϲ·
κἀκεῖ κυρούντων δώμαϲιν τὰ πρόϲφορα.
αἰνῶ δὲ πράϲϲειν ὡϲ ὑπευθύνωι τάδε. 715
ἡμεῖϲ δὲ ταῦτα τοῖϲ κρατοῦϲι δωμάτων
κοινώϲομέν τε κοὐ ϲπανίζοντεϲ φίλων
βουλευϲόμεϲθα τῆϲδε ϲυμφορᾶϲ πέρι.

ΧΟ. Εἶεν, φιλίαι δμωΐδεϲ οἴκων,
πότε δὴ ϲτομάτων 720

---

696. εὐβόλωϲ cj. Porson.
699. ἐγγράφει M : corr. L. C.
707. ἀξίων cj. Pauw.
714. ϲώμαϲιν cj. Voss.

δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστηι;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχωι
σώματι κεῖσαι τῶι βασιλείωι,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον· 725
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν· 730
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον 735
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ', ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνηι, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει 740
φήμης ὕφ', ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις 745
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη 750
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσηι· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπωι φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις, 755
εἰ λιμός, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.

---

734. τοὺς ξένους M: corr. Pauw.
737. πύθηται. τήνδε cj. Weil.
738. θετοσκυθρωπόν cj. Erfurdt.

τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια —
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος. 760
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί·
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον. 765
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει· 770
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύηι,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσηι φρενί.
ἐν ἀγγέλωι γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. 775
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέληι πέρι. 780
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

στρ. α'

ΧΟ. Νῦν παραιτουμέναι μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τοῖς δόμου κυρίοις 785
τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος
ἔλακον, Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ, 790
θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμ-
ποινα θέλων ἀμείψει.

---

765. τῶνδε . . . λόγων M : corr. Blomfield.
773. κρυπτὸς ὀρθούσηι φρενί M : corr. ex schol. *Il.* xv. 207.
774. τοῖσιν ἐντεταλμένοις cj. Wecklein.
785. δ. τ. τυχεῖν δέ μου κυρίως M.
786. τὰ σώφροσυνευ M : corr. Herm.

ἀντ. α΄

ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι 795
πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
μέτρον. τίς ἂν σῳζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
⟨ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ πάλιμ-
ποινα θέλων ἀμείψει.⟩

στρ. β΄

οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων 800
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
. . . . γέρων φόνος
μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. 805
τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίας
λαμπρὸν ἰδεῖν ⟨φῶς⟩ φιλίοις 810
ὄμμασιν ⟨ἐκ⟩ δνοφερᾶς καλύπτρας.

ἀντ. β΄

ξυλλάβοι ⟨το⟩ δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων. 814
πολέα δ' ἀμφανεῖ χρῄζων. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων φέρει, καθ' ἡμέραν δ'
οὐδὲν ἐμφανέστερος.
⟨τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίας
λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.⟩

---

798. ἰδεῖν δάπεδον M : corr. Blomfield.
803. πεπραγμένων post πάλαι del. L. C.
806. κτάμενον M : corr. Bamberger.
810. φῶς add. Ahrens. 811. ἐκ add. Hermann.
813. ἐπι (superscr. εἰ) φ. M. 816. κρυπτά post χρῄζων del. Herm.
817. σκότον post ὀμμάτων del. L. C.

ϲτρ. γʹ

καὶ τότ' ἤδη † πλοῦτον
δωμάτων λυτήριον, 820
θῆλυν οὐριοϲτάταν
ὀξύκρεκτον γοα-
τὰν νόμον μεθήϲομεν· πόλει τάδ' εὖ·
ἐμὸν ἐμὸν ⟨δὴ⟩ κέρδοϲ αὔξεται τόδ'· ἄ- 825
τα δ' ἀποϲτατεῖ φίλων.
ϲὺ δὲ θαρϲῶν, ὅταν ἥκηι
μέροϲ ἔργων, ἐπαΰϲαϲ πατρὸϲ ἔργωι
θροούϲαι πρὸϲ ϲὲ "τέκνον"
πατρὸϲ αὐδάν,
πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν. 830

ἀντ. γʹ

Περϲέωϲ τ' ἐν φρεϲὶν
καρδίαν καταϲχεθών,
τοῖϲ θ' ὑπὸ χθονὸϲ φίλοιϲ
τοῖϲ τ' ἄνωθεν προπράϲ-
ϲων χάριν, ὀργᾶϲ λυγρᾶϲ ⟨ϲύ γ'⟩ ἔνδοθεν 835
φοινίαν ἄταν τίθει, τὸν αἴτιον δ'
ἐξαπολλύναι μόρου.
⟨ϲὺ δὲ θαρϲῶν, ὅταν ἥκηι
μέροϲ ἔργων, ἐπαΰϲαϲ πατρὸϲ ἔργωι
θροούϲαι πρὸϲ ϲε "τέκνον"
πατρὸϲ αὐδάν,
πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν.⟩

ΑΙΓΙϹΘΟϹ

Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητοϲ, ἀλλ' ὑπάγγελοϲ·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰϲ
ξένουϲ μολόνταϲ οὐδαμῶϲ ἐφίμερον, 840
μόρον γ' Ὀρέϲτου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοιϲ
γένοιτ' ἂν ἄχθοϲ αἱματοϲταγὲϲ φόνωι

---

822. ὁμοῦ κρεκτόν M : corr. Kirchhoff, Headlam. γοήτων M : corr. Hermann. 825. δή add. L. C.
830. καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν M : corr. Auratus, Schütz.
833. τοῖϲδ' M : corr. Robertello.
834. χάριτοϲ M. 835. ϲύ γ' add. L. C.
836. τιθείϲ M : corr. Heath.
837. ἐξαπολλύϲ M : corr. L. C.

τῶι πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένωι.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι 845
πεδάρσιοι θρώισκουσι, θνήισκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἴσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα. 850

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήισκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι 855
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων 860
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίαι
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων θ' ἕξει μέγαν ὄλβον. 865
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἅψειν· εἴη δ' ἐπὶ νίκηι.

ΑΙ. ἐή, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα ἔα μάλα· 870
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. Οἴμοι, πανοίμοι δεσπότου τελουμένου, 875
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένωι· τί γάρ; 880
ἰοὺ ἰού.
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμήστρα; τί δρᾶι;

---

850. αὐτὸς αὐτόν M: corr. Canter, Turnebus.
865. ἕξει πατέρων M: corr. Weil.
867. θείοις M: corr. Turnebus: θηρσίν cj. Wecklein.

ἔοικε νῦν αὐτῆϲ ἐπὶ ξυροῦ πέλαϲ
αὐχὴν πεϲεῖϲθαι πρὸϲ δίκην πεπληγμένοϲ.
ΚΛ. Τί δ' ἐϲτὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵϲτηϲ δόμοιϲ; 885
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺϲ τεθνηκόταϲ λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ· ξυνῆκα τοὔποϲ ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοιϲ ὀλούμεθ', ὥϲπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τιϲ ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡϲ τάχοϲ·
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα. 890
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. Ϲὲ καὶ ματεύω· τῶιδε δ' ἀρκούντωϲ ἔχει.
ΚΛ. οἲ 'γώ· τέθνηκαϲ, φίλτατ' Αἰγίϲθου βία.
ΟΡ. φιλεῖϲ τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῶι τάφωι
κείϲει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶιϲ ποτέ. 895
ΚΛ. ἐπίϲχεϲ, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἴδεϲαι, τέκνον,
μαϲτόν, πρὸϲ ὧι ϲὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοιϲιν ἐξήμελξαϲ εὐτραφὲϲ γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράϲω; μητέρ' αἰδεϲθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα 900
τὰ πυθόχρηϲτα, πιϲτὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπανταϲ ἐχθροὺϲ τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω ϲὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖϲ μοι καλῶϲ.
ἕπου, πρὸϲ αὐτὸν τόνδε ϲὲ ϲφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείϲϲον' ἡγήϲω πατρόϲ· 905
τούτωι θανοῦϲα ϲυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖϲ
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν ϲτυγεῖϲ.
ΚΛ. ἐγώ ϲ' ἔθρεψα, ϲὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦϲα γὰρ ξυνοικήϲειϲ ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία. 910
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρϲυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν ϲεβίζει γενεθλίουϲ ἀράϲ, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦϲα γάρ μ' ἔρριψαϲ ἐϲ τὸ δυϲτυχέϲ.
ΚΛ. οὔτοι ϲ' ἀπέρριψ' ἐϲ δόμουϲ δορυξένουϲ.
ΟΡ. διχῶϲ ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρόϲ. 915
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμοϲ, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰϲχύνομαί ϲοι τοῦτ' ὀνειδίϲαι ϲαφῶϲ.
ΚΛ. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίωϲ καὶ πατρὸϲ τοῦ ϲοῦ μάταϲ.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔϲω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγοϲ γυναιξὶν ἀνδρὸϲ εἴργεϲθαι, τέκνον. 920
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸϲ μόχθοϲ ἡμέναϲ ἔϲω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικαϲ, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. ϲύ τοι ϲεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖϲ.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸϲ ἐγκότουϲ κύναϲ.
ΟΡ. τὰϲ τοῦ πατρὸϲ δὲ πῶϲ φύγω, παρεὶϲ τάδε; 925

---

883. αὖ τῆϲδ' cj. Martin : ἐπιξήνου πέλαϲ cj. Abresch.

ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδ' ἐπουρίζει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γώ, τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
ΚΛ. . . . .
ΟΡ. ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε. 930
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

στρ. α'

Ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνωι, 935
βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν
ὁ πυθοχρήστας φυγὰς 940
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν
δυσοίμου τύχας. 945

ἀντ. α'

ἔμολε δ' ὧι μέλει κρυπταδίου μάχας
δολιόφρων ποινά·
ἔθιγε δ' ἐν μάχαι χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα — Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν 950
βροτοὶ τυχόντες καλῶς —
ὀλέθριον πνέους' ἐν ἐχθροῖς κότον.
⟨ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν
δυσοίμου τύχας.⟩

στρ. β'

τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῶι
νῦν ἀδόλως δόλοις βλαπτόμεν' ἐν χρόνωι 955
κηρσὶν ἐποίχεται.
κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ

---

954. ἐπ' ὄχθει M : corr. Schütz.
955. ἄξεν ἀδόλως δολίαν βλαπτομέναν ἐν χρόνοις θεῖσαν ἐποίχεται M : corr. L. C. 958. παρὰ τὸ μή M : corr. Davies.

ὑπουργεῖν κακοῖς,
ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. 960
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα δ' ἀφηρέθη ψάλιον οἰκίων·
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.

ἀντ. β'

τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται 965
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
πᾶν ἐλαθῆι μύσος καθαρμοῖσιν ἀ-
τᾶν ἐλατηρίοις,
τύχα δ' εὐπρόσωπ' ἄηται τὸ πᾶν
ἰδεῖν θρεομένους 970
"μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν."
⟨μέγα δ' ἀφηρέθη ψάλιον οἰκίων·
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.⟩

ΟΡ. Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι, 975
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίωι πατρὶ
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν, 980
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίωι πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλωι παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδηι πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε 985
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
ὡς ἂν παρῆι μοι μάρτυς ἐν δίκηι ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην· 990
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν.

962. μέγαν τ' M : corr. Porson. οἴκων M : corr. H. Ahrens.
969. εὐπροσώπωι κοῖται M : corr. Wecklein.
970. ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις M : corr. Wecklein.

τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον, 995
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος; 996
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ 1005
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟ. αἰαῖ ⟨αἰαῖ⟩ μελέων ἔργων·
στυγερῶι θανάτωι διεπράχθης.
αἰαῖ ⟨αἰαῖ,⟩
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1010
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνωι ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. 1013
τί νιν προσείπω κἂν τύχω μαλ' εὐστομῶν; 997
ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν.
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέδας. 1000
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῶιδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα. 1004
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών· 1014
πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε, 1015
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν . .
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινὴς βίοτον
διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείψει·
αἰαῖ αἰ⟨αῖ⟩,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. 1020

ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ' — οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίαι φόβος
ἄιδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότωι — 1025
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις·
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,

995. θιγοῦσ' ὅμαυλον cj. Weil. 996. κἀνδίκου M : corr. H. Ahrens. 997–1004. Transposuit Weil. 1000. πέπλους M : corr. Weil. 1018. ἀσινῆ M : corr. Heath.
1019. διὰ πάντ' ἄτιμος M : corr. Heath, Weil. ἀμείψεται M : corr. Erfurdt.
1021. ἄλλος ἂν εἰ δὴ τοῦτ' ἄρ' M : corr. Blomfield, Martin, Erfurdt. 1022. ἡνιοστροφοῦ M : corr. Weil.
1025. κότωι M : corr. Abresch.

πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ 1030
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξωι γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῶιδε θαλλῶι καὶ στέφει προσίξομαι 1035
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνωι μοι πάντας Ἀργείους λέγω 1040
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενελε . . .
. . . ὡς ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.

ΧΟ. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μηδ' ἐπιζευχθῆις στόμα
φήμηι πονηρᾶι, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά· 1045
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. Ἀᾶ·
δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. 1050

ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ.

ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι· 1055
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

ΧΟ. εἴσω καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγών,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει. 1060

ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1033. προσίξεται M : corr. Schütz.
1041. Fort. μενέλεων παρόντα που μέλλειν, δικαίως ὡς ἐπορσύνθη κακά.
1048. ποῖαι γυναῖκες αἵδε, cj. Hermann.
1059. εἴσ' οἱ καθαρμοί cj. Wecklein.

Ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις 1065
τρίτος αὖ χειμὼν
  πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη, 1070
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει 1075
  μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΠΥΘΙΑϹ ΠΡΟΦΗΤΙϹ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΡΕϹΤΗϹ
ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑϹ ΕΙΔΩΛΟΝ
ΧΟΡΟϹ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ
ΑΘΗΝΑ
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

ΠΡΟΦΗΤΙΣ

Πρῶτον μὲν εὐχῆι τῆιδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῶι τρίτωι
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός, 5
Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο,
Φοίβη· δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβωι· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς 15
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. 20
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός, 25

---

8. τὸ τήθης cj. Weil.
18. τοῖσδε cj. Voss. χρόνοις M : corr. Turneb.
23. ἀναστροφά M : corr. ex schol. : ἀναστροφαί f g h.

λαχὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶι 30
ἄριστα δοῖεν· κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινές,
ἴτων πάλωι λαχόντες, ὡς νομίζεται·
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.

Ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου, 35
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείαι σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶι μὲν ἄνδρα θεομυσῆ 40
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστωι σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῶι· τῆιδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. 45
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας 50
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα 55
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφους' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότηι δόμων 60
αὐτῶι μελέσθω Λοξίαι μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

---

27. Πλείστους M : corr. Stanley.
36. στάσιν γρ. βάσιν M.
53. πλατοῖσι cj. Elmsley.
54. δυσφιλῆ δία M : corr. Burges.
59. πόνον cj. Arnaldus.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν 65
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
γραῖαι παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε· 70
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς, 75
βιβῶντ' ἀν' ἀεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα
ὑπέρ τε πόντου καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. 80
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν· 85
ἐπεὶ δ' ἐπίσται, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος 90
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

Εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη 95
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,

---

69. νυκτὸς παλαιαί cj. Valkenaer.
76. βεβῶντ' ἄν M : corr. Herm. : περῶντα δ' cj. Weckleiu.
77. πόντον cj. Turneb.

αἰϲχρῶϲ δ' ἀλῶμαι· προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίϲτην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦϲα δ' οὕτω δεινὰ πρὸϲ τῶν φιλτάτων, 100
οὐδεὶϲ ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
καταϲφαγείϲηϲ πρὸϲ χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰϲ τάϲδε καρδίαι ϲέθεν·
εὕδουϲα γὰρ φρὴν ὄμμαϲιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέραι δὲ μοῖρ' ἀπρόϲκοποϲ βροτῶν. 105
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάϲ τ' ἀοίνουϲ, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίϲεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐϲχάραι πυρὸϲ
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸϲ κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα. 110
ὁ δ' ἐξαλύξαϲ οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφωϲ ἐκ μέϲων ἀρκυϲτάτων
ὤρουϲεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψαϲ μέγα.
ἀκούϲαθ' ὡϲ ἔλεξα τῆϲ ἐμῆϲ περὶ
ψυχῆϲ, φρονήϲατ', ὦ κατὰ χθονὸϲ θεαί· 115
ὄναρ γὰρ ὑμᾶϲ νῦν Κλυταιμήϲτρα καλῶ.

ΧΟΡΟϹ

(μυγμόϲ.)
ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἁνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόϲω·
φίλοι γάρ εἰϲιν οὐκ ἐμοῖϲ προϲεικότεϲ.
ΧΟ. (μυγμόϲ.) 120
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώϲϲειϲ κοὐ κατοικτίζειϲ πάθοϲ·
φονεὺϲ δ' Ὀρέϲτηϲ τῆϲδε μητρὸϲ οἴχεται.
ΧΟ. (ὠγμόϲ.)
ΚΛ. ὤζειϲ, ὑπνώϲϲειϲ· οὐκ ἀναϲτήϲει τάχοϲ;
τί ϲοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; 125
ΧΟ. (ὠγμόϲ.)
ΚΛ. ὕπνοϲ πόνοϲ τε κύριοι ϲυνωμόται
δεινῆϲ δρακαίνηϲ ἐξεκήραναν μένοϲ.
ΧΟ. (μυγμὸϲ διπλοῦϲ ὀξύϲ.)
λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβέ, φράζου. 130
ΚΛ. ὄναρ διώκειϲ θῆρα, κλαγγαίνειϲ δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
τί δρᾶιϲ; ἀνίϲτω, μή ϲε νικάτω πόνοϲ,
μηδ' ἀγνοήϲηιϲ πῆμα μαλθαχθεῖϲ' ὕπνωι.
ἄλγηϲον ἧπαρ ἐνδίκοιϲ ὀνείδεϲιν· 135

---

112. ἀρκυϲμάτων M : corr. Turneb. 113. ἐκκατιλλώψαϲ M : corr. Turneb. 119. φίλοιϲ et προϲίκτορεϲ M : corr. Weil. 121–123. in mg. supplevit M[2]. 132. ἐκλιπών M : corr. Blomfield.

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶι,
ἀτμῶι κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟ. Ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ. 140
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
εἰδῶμεν εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾶι.

στρ. α'

ἰοὺ ἰοὺ πόπαξ· ἐπάθομεν, φίλαι, —
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ —
ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι, 145
ἄφερτον κακόν·
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ' ὁ θήρ. —
ὕπνωι κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

ἀντ. α'

ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλει, —
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω — 150
τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν,
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός. —
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

στρ. β'

ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν 155
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρωι. —
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου 160
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

ἀντ. β'

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον
φονολιβεῖ θάκωι. —
περὶ πόδα, περὶ κάρα 165
πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

---

137. οὐδ' M : corr. Pearson : σοῦ (=τρέχε) cj. Musgrave.
142. εἰδώμεθ' M : corr. L. C. : ἰδώμεθ' cj. Turneb.
147. δ' M : corr. Abresch.
164. φονολειβῆ θρόνον M : corr. anon., interpunxit Weil.

στρ. γ΄

ἐφεστίῳ δὲ μάντις ὢν μιάσματι
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος, 170
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

ἀντ. γ΄

κἀμοί γε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔ ποτ᾽ ἐλευθεροῦται, 175
ποτιτρόπαιος ὢν δ᾽ ἕτερον ἐν κάραι
μιάστορ᾽ ἐκ νέου πάσεται.

ΑΠ. Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ᾽, ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ᾽ ἄλγους μέλαν᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει· 185
ἀλλ᾽ οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι σφαγαί τε, σπέρματός τ᾽ ἀποφθορᾶι
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ᾽ ἀκρωνία
λευσμός τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ᾽ ἀκούετε 190
οἵας ἑορτῆς ἔστ᾽ ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ᾽ ἔχουσαι; πᾶς δ᾽ ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. 195
χωρεῖτ᾽ ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
ποίμνης τοιαύτης δ᾽ οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ᾽ εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος. 200

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟ. κἄπειθ᾽ ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ᾽ ἐπέστελλον δόμους. 205

---

169. μάντι, σῶι M : corr. Schütz.
177. ἐκείνου M : corr. H. Ahrens.
189. λευσμόν M : corr. Casaubon.
195. πλησίοις M : λητῴοισι cj. Wecklein.
200. εἰς M : corr. Canter. ὡς M : corr. Wakefield.

ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσηι;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠιδέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῶιδ' ἀπέρριπται λόγωι, 215
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
ὅρκου 'στὶ μείζων τῆι δίκηι φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶις
τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότωι, 220
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ. 225
ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγωι.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας 230
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἑκών.

ΟΡ. Ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν 235
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν, 240
σώιζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.
ΧΟ. Εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ·

---

207. πρόσφορον M : corr. Prien. 211. γυναῖκας cj. Paley.
213. ἠρκέσω M : corr. Wellauer : qui et ἤρκεσεν coniecit.
220. μέλεσθαι cj. Auratus.

ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς. 245
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾶι
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν 250
ἦλθον διώκους', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών·
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾶι.

ὅρα ὅρα μάλ' αὖ λεῦσσέ τε πάντα, μὴ 255
λάθηι φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.
ὁ δ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. 260
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῶιον χαμαὶ
δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ 265
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντιποίν' ὡς τίνηις ματροφόνου δύας.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον 270
τιν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφωι δὲ πάντ' ἐπωπᾶι φρενί. 275

ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῶιδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός, 280
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίαι θεοῦ

---

246. νεκρὸν M : corr. Victorius.
247. ἐκμαστεύομεν M : corr. Dindorf.
263. πέδωι κεχυμένον M : corr. Porson.
268. ἀντιποίνους τίνηις M : corr. Schütz. ματροφόνας M : corr. Casaubon.
269. ὄψει δ' ἐκεῖ τίς M : corr. Schütz.
277. πολλοῖσι καιρούς cj. Herwerden.

Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίαι. 285
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν 290
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα 295
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 300
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶι σφαγείς· 305
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

Ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
  ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
  ὡς ἐπινωμᾶι στάσις ἁμά.
εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι·
τοὺς μὲν καθαρὰς
  ⟨καθαρῶς⟩ χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
  ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ· 315
ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
  χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
  αὐτῶι τελέως ἐφάνημεν. 320

---

286. καθαίρει cj. Stanley. 292. Λιβυστικῆς cj. Auratus. 302. σκιά M : corr. Heath. 312. εὐθυδίκαι θ' οἰδοίμεθ' M (οἰδ' οἱμέθ' M²) : corr. Hermann : οἰόμεθ' εἶναι cj. H. Ahrens. 313. καθαρῶς add. Hermann. 314. οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν cj. Porson. 316. ἀλιτρῶν M : corr. Auratus.

ϲτρ. α´

μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτεϲ, ὦ μᾶτερ
Νύξ, ἀλαοῖϲι καὶ δεδορκόϲιν ποινάν,
κλῦθ'· ὁ Λατοῦϲ γὰρ ἶνίϲ μ' ἄτιμον τίθηϲιν — 325
τόνδ' ἀφαιρούμενοϲ
πτῶκα, ματρῷον ἅγνιϲμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῶι τεθυμένωι
τόδε μέλοϲ, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλήϲ, — 330
ὕμνοϲ ἐξ Ἐρινύων,
δέϲμιοϲ φρενῶν, ἀφόρμικτοϲ, αὑονὰ βροτοῖϲ.

ἀντ. α´

τοῦτο γὰρ λάχοϲ διανταία
Μοῖρ' ἐπέκλωϲεν ἐμπέδωϲ ἔχειν, θνατῶν — 335
τοῖϲιν αὐτουργίαι ξυμπέϲωϲιν μάταιοι,
τοῖϲ ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθηι· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθεροϲ. — 340
ἐπὶ δὲ τῶι τεθυμένωι
τόδε μέλοϲ, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλήϲ,
ὕμνοϲ ἐξ Ἐρινύων,
δέϲμιοϲ φρενῶν, ἀφόρμικτοϲ, αὑονὰ βροτοῖϲ. — 345

ϲτρ. β´

γιγνομέναιϲι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη,
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέραϲ, οὐδέ τιϲ ἐϲτὶν — 350
ϲυνδαίτωρ μετάκοινοϲ,
παλλεύκων δὲ πέπλων ἀνέορτοϲ [ἄκληροϲ] ἐτύχθην.
— ◡ — ◡ — ◡ ⏒
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάϲ, ὅταν Ἄρηϲ — 355
τιθαϲὸϲ ὢν φίλον ἕληι.
ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὅμωϲ μαυ-
ροῦμεν ὑφ' αἵματοϲ νέου.

ἀντ. β´

ϲπευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάϲδε μερίμναϲ, — 360
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖϲι δίκαιϲ ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰϲ ἄγκριϲιν ἐλθεῖν —

---

336. αὐτουργίαιϲ ξύμπαϲ ωϲιν M: corr. Turneb.: τοί νιν αὐτουργίαιϲ ξυμπατῶϲιν cj. Weil.
350. γέραϲ cj. Evers.
353. ἄμοιροϲ M: corr. Fritzsche. Interpretamentum cancellis inclusit L. C.
358. ὁμοίωϲ M: corr. Arnaldus.

Ζεὺς γὰρ [αἱματοσταγὲς] ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἇς ἀπηξιώσατο — 365
⟨δωμάτων ἀνειλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὅμως μαυ-
ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.⟩

στρ. γ'

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἁμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, 370
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
σφαλερὰ ⟨καὶ⟩ τανυδρόμοις 375
κῶλα, δύσφορον ἄταν.

ἀντ. γ'

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμαι·
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται·
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις. 380
⟨μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
σφαλερὰ καὶ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν.⟩

στρ. δ'

μένει γάρ. εὐμήχανοι τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμα τίομεν ἀτίεται 385

---

365. αἱματοσταγές utpote glossema cancellis inclusit L. C. 366 ff. ephymnion repetivit Schneider: δωμάτων ἀνειλόμαν cj. L. C. 371. ἐπιφόνοις M: corr. Heath. 373. ἄγκαθεν M: corr. Pearson. 375. καὶ add. Drake. 378. τοῖον γάρ M: corr. Heath. 380 ff. iteravit Schneider. 385. ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι M: corr. Weil.

λάχη θεῶν διχοστατοῦντ' ἀναλίῳ λάμπαι,
δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισιν
καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

ἀντ. δ'

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικεν βροτῶν, 390
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον, ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι
⟨μένει⟩ γέρας παλαιόν, οὐδ' ἀτιμίας κύρω,
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα 395
καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα, 400
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκους' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. 405
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, 410
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ Θέμις.

ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη. 415
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα·
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. 420

393, 394. ἔπι δέ μοι | γέρας M: corr. Hermann.
398. τὴν καταφθατουμένην M: corr. Stanley.
406. καὶ νῦν δ' M: corr. Canter.
411. ὁρωμένας cj. Stanley.
413. ἄμορφον M: corr. Robortello.

ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῶι κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῶιδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;
ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. 425
ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. 430
ΧΟ. πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίων. 435
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼς τῆι δίκηι βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας 440
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος 445
πρὸς χειρὶ τἠμῆι τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. 450
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς, 455
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
ξὺν ὧι σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν

---

422. τοῦτο M : corr. Arnaldus. σφαγῆς M : corr. Scaliger.
424. ἐπιρροιζεῖν M : corr. Scaliger. 428. λόγος f g.
430. δικαί(ου)ς M : corr. Dindorf.
435. ἀξίαν τ' M : corr. Porson.
440. ἐμῆς f g. 445. ἔχει M : corr. Wieseler.
446. ἐφεζομένη M : corr. Wieseler.
449. προσαρδμοῖς cj. Weil.

ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
εἰς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν 460
κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῆι Λοξίας ἐπαίτιος, 465
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίαι,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε 470
βροτὸς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ἐμοῖς
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις,
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει· 475
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώραι μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν 480
πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἰδουμένους
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια 485
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως
ὅρκων περῶντας μηδὲν ἐκδίκοις φρεσίν.

στρ. α'

ΧΟ. Νῦν καταστροφαὶ νέων 490
θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα ⟨τε⟩ καὶ βλάβα
τοῦδε ματροκτόνου.

---

465. μεταίτιος cj. Weil. 468. σύ τ' M : corr. Pearson.
471. βροτοῖς M pr. : βροτός m et Schol.
472. φόνους . . . ὀξυμηνίτου M : corr. Robortello, Pearson.
475. αἰδοῦμαι cj. Hermann.
483. αἱρουμένους M : corr. Prien.
489. ἔκδικον M : corr. Franz.
490. μεταστροφαί cj. Meineke. 491. τε add. Heath.

πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
αι συναρμόσει βροτούς, 495
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προσνεμεῖ τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνωι.

ἀντ. α'

οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τιν' ἐργμάτων— 500
πάντ' ἐφήσω μόρον—
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων· 505
ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων μάταν παρηγορεῖ.

στρ. β'

μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾶι τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος, 510
ὦ Δίκα,
ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. 515

ἀντ. β'

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ,
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον,
δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. 520
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν † ἀνατρέφων
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

---

497. προσμένει M : corr. Weil.
501. κότος τίς M : corr. Weil.
506. ἄκετ' M : corr. Schütz. τλάμων δέ τις M : corr. Pauw, Schwenk.
518. δειμαίνες καθήμενον M : corr. anon.
521–522. Fort. τίς δὲ μηδὲν ἐν βάθει καρδίας ἄγος τρέφων.

στρ. γ´

μήτ' ἀνάρχετον βίον 525
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ'
ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. 530
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιείας 535
φρενῶν ὁ πάμφιλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

ἀντ. γ´

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν 540
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς·
ποινὰ γὰρ ἐπέσται.
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 545
καὶ ξενοτίμους
δόμων ἐπιστροφὰς
αἰδόμενός τις ἔστω.

στρ. δ´

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν 550
οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος ⟨δ'⟩ οὔποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάταν
⟨ἄγοντα⟩ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν 555
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.

ἀντ. δ´

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ⟨ἐν⟩ μέσᾳ
δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ, 560
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις

---

525. ἄναρκτον M : corr. Wieseler. 537. πᾶσι φίλος M : corr. Hermann. 547. δωμάτων M : corr. Hartung. 550. ἑκὼν δ' cj. Wieseler. 552. δ' add. Pauw. 553. περαιβάδαν M : παρβάδαν f : corr. (olim) Hermann : βαρίβαν cj. Meineke. 554. τὰ πολλὰ M : corr. Pauw, Lushington. 558. ἐν add. Abresch.

θύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας
ὤλετ' ἄκλαυτος, ἄιστος. 565

ΑΘ. Κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ,
εἰς οὐρανὸν δὲ διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῶι.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 570
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῆι δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει·
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος; λέγε. 575
ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον — ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος —
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε 580
ὅπως ⟨τ'⟩ ἐπίσται τήνδε κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΧΟ. α'. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως. 585
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
β'. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
ΧΟ. γ'. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένωι πω τόνδε κομπάζεις λόγον. 590
ΧΟ. δ'. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῶι χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΧΟ. ε'. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ς'. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 595
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ζ'. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
ΧΟ. η'. νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.

---

562. λεπαδνόν M : corr. Musgrave.
567. εἰ τ' οὖν διάτορος τυρσηνική M : Wecklein.
576. νόμωι cj. Herm.
580. τοῦδε φόνου M : corr Turneb. 581. τ' add. Hermann.
598. πέμπει M : corr. Scaliger ex scholio.

ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προϲβολὰϲ μιαϲμάτοιν. 600
ΧΟ. θ΄. πῶϲ δή; δίδαξον τοὺϲ δικάζονταϲ τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦϲα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΧΟ. ι΄. τί γάρ; ϲὺ μὲν ζῆιϲ, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνωι.
ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶϲαν ἤλαυνεϲ φυγῆι;
ΧΟ. ια΄. οὐκ ἦν ὅμαιμοϲ φωτὸϲ ὃν κατέκτανεν. 605
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸϲ τῆϲ ἐμῆϲ ἐν αἵματι;
ΧΟ. ιβ΄. πῶϲ γάρ ϲ' ἔθρεψεν ἐντόϲ, ὦ μιαιφόνε,
ζώνηϲ; ἀπεύχει μητρὸϲ αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη ϲὺ μαρτύρηϲον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ ϲφε ϲὺν δίκηι κατέκτανον. 610
δρᾶϲαι γὰρ ὥϲπερ ἐϲτὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίωϲ εἴτε μὴ τῆι ϲῆι φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡϲ τούτοιϲ φράϲω.
ΑΠ. λέξω πρὸϲ ὑμᾶϲ τόνδ' Ἀθηναίαϲ μέγαν
θεϲμὸν δικαίωϲ· μάντιϲ ὢν δ' οὐ ψεύϲομαι. 615
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖϲιν ἐν θρόνοιϲ,
οὐκ ἀνδρόϲ, οὐ γυναικόϲ, οὐ πόλεωϲ πέρι,
ὃ μὴ κελεύϲαι Ζεὺϲ Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅϲον ϲθένει μαθεῖν,
βουλῆι πιφαύϲκω δ' ὔμμ' ἐπιϲπέϲθαι πατρόϲ· 620
ὅρκοϲ γὰρ οὔτι Ζηνὸϲ ἰϲχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεύϲ, ὡϲ λέγειϲ ϲύ, τόνδε χρηϲμὸν ὤπαϲεν
φράζειν Ὀρέϲτηι τῶιδε, τὸν πατρὸϲ φόνον
πράξαντα μητρὸϲ μηδαμοῦ τιμὰϲ νέμειν;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625
διοϲδότοιϲ ϲκήπτροιϲι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸϲ γυναικόϲ, οὔ τι θουρίοιϲ
τόξοιϲ ἑκηβόλοιϲιν, ὥϲτ' Ἀμαζόνοϲ,
ἀλλ' ὡϲ ἀκούϲει, Παλλὰϲ οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφωι διαιρεῖν τοῦδε πράγματοϲ πέρι. 630
ἀπὸ ϲτρατείαϲ γάρ νιν, ἠμποληκότα
τὰ πλεῖϲτ' ἀμείνον', εὔφροϲιν δεδεγμένη,
δροίτηι περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶροϲ παρεϲκήνωϲεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήϲαϲ' ἄνδρα δαιδάλωι πέπλωι. 635
ἀνδρὸϲ μὲν ὑμῖν οὗτοϲ εἴρηται μόροϲ
τοῦ παντοϲέμνου, τοῦ ϲτρατηλάτου νεῶν·
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡϲ δηχθῆι λεώϲ,
ὅϲπερ τέτακται τήνδε κυρῶϲαι δίκην.

---

600. μιαϲμάτων M : corr. Elmsley.
603. τὸι γὰρ ϲὺ M : corr. Hermann.
618. κελεύϲει M : corr. Hermann : 'κέλευϲε cj. Porson.
631. μιν M : corr. Porson.
638. τὴν δ' αὖ τοιαύτην cj. Weil.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾶι Ζεὺς μόρον τῶι σῶι λόγωι· 640
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος 645
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσηι κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπωιδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 650
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; 655
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώισκων, ἡ δ' ἅπερ ξένωι ξένη 660
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψηι θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,

. . . .

οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη, 665
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου 670
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων. 675
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίαι
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. 680

---

664. Post hunc v. lacunam indicavit Butler.
680. αἰδεῖσθαι (ε supra αι) M.

ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶι
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν 685
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῶι σέβας 690
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τόδ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους·
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρωι θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. 695
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν·
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας 700
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ 705
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος. 710

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις, 715
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠ. ἦ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

---

683. Αἰγέωι M : Αἰγέως f g h. 684. αἰεὶ δ' ἑκάστων M : corr. Canter. 692. τό τ' cj. Grotius : πέδ' cj. Wecklein. 693. 'πικαινόντων M : corr. Stephanus. 697. σέθεν M : σέβειν M^2. 710. αἰδουμένοις M : corr. Canter. 713. κάγώ τε M : corr. Porson. 716. μένων M : corr. Hermann.

ΧΟ. λέγειϲ· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦϲα τῆϲ δίκηϲ
βαρεῖα χώραι τῆιδ' ὁμιλήϲω πάλιν. 720
ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖϲ νέοιϲι καὶ παλαιτέροιϲ
θεοῖϲ ἄτιμοϲ εἶ ϲύ· νικήϲω δ' ἐγώ.
ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδραϲαϲ καὶ Φέρητοϲ ἐν δόμοιϲ·
Μοίραϲ ἔπειϲαϲ ἀφθίτουϲ θεῖναι βροτούϲ.
ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν ϲέβοντ' εὐεργετεῖν, 725
ἄλλωϲ τε πάντωϲ χὤτε δεόμενοϲ τύχοι;
ΧΟ. ϲύ τοι παλαιὰϲ διανομὰϲ καταφθίϲαϲ
οἴνωι παρηπάτηϲαϲ ἀρχαίαϲ θεάϲ.
ΑΠ. ϲύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουϲα τῆϲ δίκηϲ τέλοϲ
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖϲιν βαρύν. 730
ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεϲβῦτιν νέοϲ,
δίκηϲ γενέϲθαι τῆϲδ' ἐπήκοοϲ μένω,
ὡϲ ἀμφίβουλοϲ οὖϲα θυμοῦϲθαι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοιϲθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ' Ὀρέϲτηι τήνδ' ἐγὼ προϲθήϲομαι· 735
μήτηρ γὰρ οὔτιϲ ἐϲτὶν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρϲεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῶι, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρόϲ.
οὕτω γυναικὸϲ οὐ προτιμήϲω μόρον
ἄνδρα κτανούϲηϲ δωμάτων ἐπίϲκοπον. 740
νικᾶι δ' Ὀρέϲτηϲ, κἂν ἰϲόψηφοϲ κριθῆι.
ἐκβάλλεθ' ὡϲ τάχιϲτα τευχέων πάλουϲ
ὅϲοιϲ δικαϲτῶν τοῦτ' ἐπέϲταλται τέλοϲ.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶϲ ἀγὼν κριθήϲεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾶιϲ τάδε; 745
ΟΡ. νῦν ἀγχόνηϲ μοι τέρματ', ἢ φάοϲ βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόϲω τιμὰϲ νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶϲ ἐκβολὰϲ ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν ϲέβοντεϲ ἐν διαιρέϲει.
γνώμηϲ δ' ἀπούϲηϲ πῆμα γίγνεται μέγα, 750
παροῦϲά τ' οἶκον ψῆφοϲ ὤρθωϲεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματοϲ δίκην·
ἴϲον γάρ ἐϲτι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλάϲ, ὦ ϲώϲαϲα τοὺϲ ἐμοὺϲ δόμουϲ,
γαίαϲ πατρώιαϲ ἐϲτερημένον ϲύ τοι 755
κατώικιϲάϲ με· καί τιϲ Ἑλλήνων ἐρεῖ,
"Ἀργεῖοϲ ἀνὴρ αὖθιϲ ἔν τε χρήμαϲιν
οἰκεῖ πατρώιοιϲ, Παλλάδοϲ καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντοϲ τρίτου

---

727. δαίμοναϲ M : corr. Dindorf ex scholio ad Eur. *Alc.* 12.
751. βαλοῦϲα M : corr. Voss.
755. καὶ γῆϲ M : corr. Dindorf.

σωτῆρος," ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον 760
σῴζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώραι τῆιδε καὶ τῶι σῶι στρατῶι
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 765
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους 770
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέληι πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχωι δορὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεώς 775
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

στρ. α΄

ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος 780
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα, 785
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις. 790
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαι σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,

768, 769. τὸν . . . παρβαίνοντα . . . ἀμηχάνοισι θράξομεν δυσπραξίαις cj. Wecklein.
769. ἀμηχάνοις πράξομεν δυσπραξίαις M: corr. Kirchhoff.
784, 814. χθονὶ φθοράν cj. Heimsoeth.
785, 815. ἰώ M: corr. Hermann.

αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ ⟨μὴ⟩ τε τῆιδε γῆι βαρὺν κότον — 800
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς — 805
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ἀντ. α'

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος — 810
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα, — 815
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις. — 820
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα. — 825
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῆιδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ὧι κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάληις ἐπὶ χθόνα — 830
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους — 835
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

---

800. μή add. Wieseler.
802. πλευμόνων cj. Wakefield. γρ. στενάγματα M^2.
803. ἄχνας cj. Musgrave.
825. κτίσητε cj. Linwood.
827. δωμάτων M : corr. Casaubon.

στρ. β′

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον. 840
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν 845
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σύ, τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως, 855
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
ὅσ' ἂν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάληις
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν, 860
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσηις Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ὧι τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως· 865
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ἀντ. β′

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, 870
ἐμὲ παλαιόφρονα κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

---

838. τε hic om. M. γᾶν M: corr. Hermann.
840. θ' add. Weil. 849 καί τοι μέν M: corr. Weil.
857. ὅσην M: corr. H. Ahrens.
860. ἀοίνους M: corr. Robertello.
861. μηδὲ πτεροῦσ' cj. Wakefield: fort. μηδὲ πτοοῦσ'.
862. ἱδρύσηι κάρη M: corr. Stephanus.

πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; 875
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. 880

ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας, 885
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς 890
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔξειν ἕδραν;

ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. 895

ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;

ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.

ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου. 900

ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.

ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;

ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα 905
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. 915

873. θ' add. Weil. 879 et 845. δαμίαν M : corr. L. Dindorf.
890. τῆδεγ' ἀμοίρου M : corr. Dobree.
895. εὐσθενεῖν M : corr. Scaliger.
907. βροτῶν M : corr. Stanley.

ϲτρ. α´

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδοϲ ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάϲω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺϲ ὁ παγκρατὴϲ Ἄρηϲ τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυϲίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων· 920
ἅιτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεϲπίϲαϲα πρευμενῶϲ
ἐπιϲϲύτουϲ βίου τύχαϲ ὀνηϲίμουϲ
γαίαϲ ἐξαμβρῦϲαι 925
φαιδρὸν ἁλίου ϲέλαϲ.

ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνωϲ τοῖϲδε πολίταιϲ
πράϲϲω, μεγάλαϲ καὶ δυϲαρέϲτουϲ
δαίμοναϲ αὐτοῦ καταναϲϲαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπουϲ 930
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρϲαϲ βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸϲ τάϲδ' ἀπάγει· ϲιγῶν ὄλεθροϲ 935
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖϲ ὀργαῖϲ ἀμαθύνει.

ἀντ. α´

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω, 940
φλογμόϲ τ' ὀμματοϲτερὴϲ φυτῶν τὸ
μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρποϲ αἰανὴϲ ἐφερπέτω νόϲοϲ·
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖϲιν ἐμβρύοιϲ 945
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνοϲ ⏑ —
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόϲιν τίοι.

ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεωϲ φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 950

---

925. ἐξαμβρόϲαι M: corr. Pauw.
932. βαρεῶν cj. I. Ahrens: χαροπῶν cj. Wecklein.
933. οὐκ οἶδεν ὅθεν | πληγαὶ βιότου προϲέπαιϲαν cj. Hermann.
935. ϲιγῶν δ' cj. Musgrave. 941. ὕφοιτο cj. Weil.
944. εὐθενοῦντ' ἄγαν M: corr. Dobree: εὐθενοῦντα Πᾶν cj. Meineke.
946. δὲ γᾶϲ supplebat olim Hermann.

πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 955

στρ. β'

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες, 960
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς 965
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάντᾳ τιμιώταται θεῶν.
ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ τἠμῇ προφρόνως
ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, 970
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. 975

ἀντ. β'

ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν 980
δι' ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ, 985
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

---

954. δ' αὖ κρύων M : corr. ed. Ald.
961. θεαὶ τῶν M : corr. Hermann.
964. μέγα κοινοι (sic) M : corr. Turneb.

ΑΘ. ἆρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκους';
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων 990
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντως διάγοντες. 995

στρ. γ'

ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου·
χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διὸς
παρθένου φίλας φίλοι,
σωφρονοῦντες ἐν χρόνωι. 1000
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χὐμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. 1005
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκηι.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι 1010
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ἀντ. γ'

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπη διπλοίζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, 1015
δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν

988, 989. φρονοῦσιν . . . εὑρίσκει M : corr. Musgrave.
999. παρθένους M : corr. Robertello.
1000. ἔμφρονος cj. Weil.
1005. πρόπομπον M : corr. Bentley.
1007. ἀτήριον M : corr. Bentley.
1008. χώραι cj. Paley. 1010. ἡμεῖς M : corr. Turneb.
1011. μέτοικοι M : corr. Turneb.
1014. ἐπιδιπλοίζω M : corr. Weil.

εὖ σέβοντες οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου. 1020

. . . .

ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω δὲ φέγγει λαμπάδων σελασφόρων·
ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμόν, δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς 1030
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

στρ. α′

βᾶτε δόμωι, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὔφρονι πομπᾶι, —
εὐφαμεῖτε δέ, χωρῖται. 1035

ἀντ. α′

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὑπαὶ πυρισέπται.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.

στρ. β′

Ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶι 1040
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ ⟨θεαί,⟩ πυριδάπτωι
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ἀντ. β′

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ⟨ὁ⟩ πανόπτας 1045
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1019. εὐσεβοῦντες M : corr. Turneb. Post v. 1027 interp. Weil. 1032. βᾶτ' ἐν δόμωι M : corr. Wellauer. 1034. εὐθύφρονι M : corr. Burney. 1035. δὲ χωρεῖτε M : corr. Hermann. 1037. θυσίαις περισέπται τύχαι τε M : corr. Paley. 1041. θεαί add. Hartung. 1042. καθ' ὁδὸν δ' M : corr. Boissonade. 1045. ὁ add. Musgrave.

AICXYΛOY

ΠΡΟΜΗΘΕΥC ΔΕCΜΩΤΗC

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ
ΗΦΑΙΣΤΟΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ
ΩΚΕΑΝΟΣ
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ
ΕΡΜΗΣ

ΚΡΑΤΟϹ

Χθονὸϲ μὲν εἰϲ τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Ϲκύθην ἐϲ οἶμον, ἄβροτον εἰϲ ἐρημίαν.
Ἥφαιϲτε, ϲοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιϲτολὰϲ
ἅϲ ϲοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸϲ πέτραιϲ
ὑψηλοκρήμνοιϲ τὸν λεωργὸν ὀχμάϲαι 5
ἀδαμαντίνων δεϲμῶν ἐν ἀρρήκτοιϲ πέδαιϲ.
τὸ ϲὸν γὰρ ἄνθοϲ, παντέχνου πυρὸϲ ϲέλαϲ,
θνητοῖϲι κλέψαϲ ὤπαϲεν· τοιᾶϲδέ τοι
ἁμαρτίαϲ ϲφὲ δεῖ θεοῖϲ δοῦναι δίκην,
ὡϲ ἂν διδαχθῆι τὴν Διὸϲ τυραννίδα 10
ϲτέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεϲθαι τρόπου.

ΗΦΑΙϹΤΟϹ

Κράτοϲ Βία τε, ϲφῶιν μὲν ἐντολὴ Διὸϲ
ἔχει τέλοϲ δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμόϲ εἰμι ϲυγγενῆ θεὸν
δῆϲαι βίαι φάραγγι πρὸϲ δυϲχειμέρωι. 15
πάντωϲ δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν ϲχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸϲ λόγουϲ βαρύ.
τῆϲ ὀρθοβούλου Θέμιδοϲ αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά ϲ' ἄκων δυϲλύτοιϲ χαλκεύμαϲιν
προϲπαϲϲαλεύϲω τῶιδ' ἀπανθρώπωι πάγωι, 20
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, ϲταθευτὸϲ δ' ἡλίου φοίβηι φλογὶ

---

2. ἄβατόν τ' M : corr. ex scholl. Hom. *Il.* Ξ. 78, et Ar. *Ran.* 814.
6. ἀδαμαντίναιϲ πέδηιϲιν ἐν ἀρρήκτοιϲ πέτραιϲ M : corr. ex schol. Ar. *Ran.* 814.
17. ἐξωριάζειν M : corr. Porson.
20. τόπωι M : πάγωι recc.

χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένωι δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑώιαν ἥλιος σκεδᾶι πάλιν· 25
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. 30
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
ὀρθοστάδην ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῆι. 35

ΚΡ. εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προύδωκεν γέρας;

ΗΦ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.

ΚΡ. σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦ. ἀεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. 45

ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῶι λόγωι
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡ. ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. 50

ΗΦ. ἔγνωκα τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡ. οὔκουν ἐπείξει τῶιδε δεσμὰ περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδέρχθηι πατήρ;

ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡ. βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει 55
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

ΗΦ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾶι τοὔργον τόδε.

ΚΡ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

ΗΦ. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60

ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθηι σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

---

41. οἷόν τε; πῶς M : ποῖόν τι; πῶς cj. Hartung : corr. Weil.
42. τι rec. : γε cj. Herm. 49. ἐπράχθη M : corr. Stanley.
54. ψέλια recc. 55. λαβὼν M : corr. Stanley.
59. πόρον M : corr. ex schol. Ar. *Eq.* 759.

ΗΦ. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶϲ ἐνδίκωϲ μέμψαιτό μοι.
ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν ϲφηνὸϲ αὐθάδη γνάθον
ϲτέρνων διαμπὰξ παϲϲάλευ' ἐρρωμένωϲ. 65
ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, ϲῶν ὕπερ ϲτένω πόνων.
ΚΡ. ϲὺ δ' αὖ κατοκνεῖϲ τῶν Διόϲ τ' ἐχθρῶν ὕπερ
ϲτένειϲ; ὅπωϲ μὴ ϲαυτὸν οἰκτιεῖϲ ποτέ.
ΗΦ. ὁρᾶιϲ θέαμα δυϲθέατον ὄμμαϲιν.
ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. 70
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖϲ μαϲχαλιϲτῆραϲ βάλε.
ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
ΚΡ. ἦ μὴν κελεύϲω κἀπιθωΰξω γε πρόϲ.
χώρει κάτω, ϲκέλη δὲ κίρκωϲον βίαι.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῶι πόνωι. 75
ΚΡ. ἐρρωμένωϲ νῦν θεῖνε διατόρουϲ πέδαϲ·
ὡϲ οὑπιτιμητήϲ γε τῶν ἔργων βαρύϲ.
ΗΦ. ὅμοια μορφῆι γλῶϲϲά ϲου γηρύεται.
ΚΡ. ϲὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆϲ τε τραχύτητα μὴ 'πίπληϲϲέ μοι. 80
ΗΦ. ϲτείχωμεν· ὡϲ κώλοιϲιν ἀμφίβληϲτρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
ϲυλῶν ἐφημέροιϲι προϲτίθει. τί ϲοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆϲαι πόνων;
ψευδωνύμωϲ ϲε δαίμονεϲ Προμηθέα 85
καλοῦϲιν· αὐτὸν γάρ ϲε δεῖ προμηθέωϲ,
ὅτωι τρόπωι τῆϲδ' ἐκκυλιϲθήϲει τέχνηϲ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥϹ

Ὦ δῖοϲ αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλαϲμα, παμμῆτόρ τε γῆ, 90
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεϲθέ μ' οἷα πρὸϲ θεῶν πάϲχω θεόϲ.
δέρχθηθ' οἵαιϲ αἰκίαιϲιν
διακναιόμενοϲ τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύϲω. τοιόνδ' ὁ νέοϲ 95
ταγὸϲ μακάρων ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεϲμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα ϲτενάχω· πῆι ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; 100
καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίϲταμαι

---

66. ὕπερ ϲτένω M (ὑποϲτ. pr.).
99. ποί M (ποῖ pr.): corr. Turneb.

σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶιστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. 105
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης 110
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
'ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι προυσελούμενος.
Ἆ ἆ, ἔα, ἔα.
τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ' ἀφεγγής, 115
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς 125
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ

στρ. α'

Μηδὲν φοβηθῆις· φιλία γὰρ ἅδε τάξις
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρώιας 130
μόγις παρειποῦσα φρένας·
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος
διῆιξεν ἄντρων
μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου
τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχωι πτερωτῶι. 135

---

112. τοιάσδε M : τοιῶνδε recc.
113. ὑπαίθριος M : corr. Blomfield. πασσαλευμένος M : corr. M. Schmidt, Wecklein.

ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
τῆϲ πολυτέκνου Τηθύοϲ ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶϲάν θ' εἱλιϲϲομένου
χθόν' ἀκοιμήτωι ῥεύματι παῖδεϲ
πατρὸϲ Ὠκεανοῦ, 140
δέρχθητ', ἐϲίδεϲθ' οἵωι δεϲμῶι
προϲπορπατὸϲ
τῆϲδε φάραγγοϲ ϲκοπέλοιϲ ἐν ἄκροιϲ
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήϲω.

ἀντ. α'

ΧΟ. λεύϲϲω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖϲιν ὄϲϲοιϲ
ὀμίχλα προϲῇξε πλήρηϲ 144
δακρύων ϲὸν δέμαϲ εἰϲιδοῦϲαν
πέτραι προϲαυαινόμενον
ταῖϲδ' ἀδαμαντοδέτοιϲι λύμαιϲ.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦϲ' Ὀλύμπου·
νεοχμοῖϲ δὲ δὴ νόμοιϲ
Ζεὺϲ ἀθέτωϲ κρατύνει, 150
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊϲτοῖ.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονοϲ εἰϲ ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν,
δεϲμοῖϲ ἀλύτοιϲ ἀγρίωϲ πελάϲαϲ, 155
ὡϲ μήτε θεὸϲ μήτε τιϲ ἄλλοϲ
τοῖϲδ' ἐπεγήθει·
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλαϲ
ἐχθροῖϲ ἐπίχαρτα πέπονθα.

ϲτρ. β'

ΧΟ. τίϲ ὧδε τληϲικάρδιοϲ
θεῶν, ὅτωι τάδ' ἐπιχαρῆ; 160
τίϲ οὐ ξυναϲχαλᾶι κακοῖϲ
τεοῖϲι, δίχα γε Διόϲ; ὁ δ' ἐπικότωϲ ἀεὶ
θέμενοϲ ἄγναμπτον νόον
δάμναται οὐρανίαν
γένναν, οὐδὲ λήξει,
πρὶν ἂν ἢ κορέϲηι κέαρ,

---

142. πρὸϲ πατρόϲ M : προϲπορπατόϲ M mg.
150. ἀθέϲμωϲ M : corr. Bentley ex Hesychio.
155. ἀγρίοιϲ M : ἀγρίωϲ recc.
156. ὡϲ μήποτε M : corr. Turneb.
157. ἐπέγαθεν cj. Wecklein.

ἢ παλάμαι τινὶ 165
τὰν δυϲάλωτον ἕληι τιϲ ἀρχάν.
ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖϲ
ἐν γυιοπέδαιϲ αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανιϲ,
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ἀφ' ὅτου 170
ϲκῆπτρον τιμάϲ τ' ἀποϲυλᾶται.
καί μ' οὔτε μελιγλώϲϲοιϲ πειθοῦϲ
ἐπαοιδαῖϲιν θέλξει, ϲτερεάϲ τ'
οὔποτ' ἀπειλὰϲ πτήξαϲ τόδ' ἐγὼ
καταμηνύϲω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων 175
δεϲμῶν χαλάϲηι ποινάϲ τε τίνειν
τῆϲδ' αἰκίαϲ ἐθελήϲηι.

ἀντ. β'

ΧΟ. ϲὺ μὲν θραϲύϲ τε καὶ πικραῖϲ
δύαιϲιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶιϲ,
ἄγαν δ' ἐλευθεροϲτομεῖϲ. 180
ἐμὰϲ δὲ φρέναϲ ἐρέθιϲε διάτοροϲ φόβοϲ·
δέδια δ' ἀμφὶ ϲαῖϲ τύχαιϲ,
πᾶι ποτε τῶνδε πόνων
χρή ϲε τέρμα κέλϲαντ'
ἐϲιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ
ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖϲ. 185
ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺϲ καὶ παρ' ἑαυτῶι
τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεύϲ]· [ἀλλ'] ἔμπαϲ, ὀΐω,
μαλακογνώμων ἔϲται ποθ', ὅταν
ταύτηι ῥαιϲθῆι·
τὴν δ' ἀτέραμνον ϲτορέϲαϲ ὀργὴν 190
εἰϲ ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
ϲπεύδων ϲπεύδοντί ποθ' ἥξει.
ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίωι λαβών ϲε Ζεὺϲ ἐπ' αἰτιάματι
οὕτωϲ ἀτίμωϲ καὶ πικρῶϲ αἰκίζεται· 195
δίδαξον ἡμᾶϲ, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγωι.
ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐϲτὶν τάδε,
ἄλγοϲ δὲ ϲιγᾶν, πανταχῆι δὲ δύϲποτμα.
ἐπεὶ τάχιϲτ' ἤρξαντο δαίμονεϲ χόλου
ϲτάϲιϲ τ' ἐν ἀλλήλοιϲιν ὠροθύνετο, 200
οἱ μὲν θέλοντεϲ ἐκβαλεῖν ἕδραϲ Κρόνον,

---

170. ὑφ' M[2]. 172. οὔτοι M : οὔτι recc. : corr. Porson.
176. τέ μοι M : corr. Turneb. 183. ὅπαι M : corr. Turneb.
187. Ζεύϲ et ἀλλ' eiecit Bothe.

ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ᾽ ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ᾽ ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα, 205
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤιοντ᾽ ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον, Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία, 210
τὸ μέλλον ἧι κραίνοιτο προυτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ᾽ ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλωι δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ᾽ ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ᾽ εἶναι προσλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ᾽ ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον 220
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ᾽ ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ᾽ ἀντημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῆι τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. 225
ὃ δ᾽ οὖν ἐρωτᾶτ᾽, αἰτίαν καθ᾽ ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ᾽, εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο 230
ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν᾽, ἀλλ᾽ ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρηιζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ᾽ ἐτόλμησ᾽· ἐξελυσάμην βροτοὺς 235
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῶι τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ᾽ ἰδεῖν·
θνητοὺς δ᾽ ἐν οἴκτωι προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς 240
ὧδ᾽ ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
ΧΟ. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾶι
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ᾽ ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηιζον, εἰσιδοῦσά τ᾽ ἠλγύνθην κέαρ. 245

---

213. ὑπερέχοντας M : corr. Porson.

ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ⟨γ'⟩ ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. 250
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν 255
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῆι χαλᾶι κακῶν·
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνωι δοκῆι.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾶις ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν 260
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην. 265
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ὠιόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. 270
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
τῶι νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη 275
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῶι ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνὸν 280
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσηι
χθονὶ τῆιδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρήιζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

---

246. γ' add. Wecklein.
248. θνητούς τ' M : corr. Weil.
253. φλογωπὸν σπέρμ' cj. Weil.
256, 257. ΠΡ. . . . ΧΟ. praefixit Weil.
264, 265. τοὺς κακῶς . πράσσοντας M : corr. Stanley.
268. τοιαῖσδέ με cj. Wecklein.

ΩΚΕΑΝΟΣ

Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ, 285
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμηι στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους 290
οὐκ ἔστιν ὅτωι μείζονα μοῖραν
νείμαιμ' ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν· 295
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ 300
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα, 305
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῶιστα, καίπερ ὄντι ποικίλωι.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. 310
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες, 315
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς, 320
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλωι
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.

---

294. σὲ τὸ χαριτογλωσσεῖν M : corr. ex Athenaeo.

καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι 325
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων ὅτι
γλώσσηι ματαίαι ζημία προστρίβεται;
ΠΡ. ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς, 330
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆις ὁδῶι.
ΩΚ. πολλῶι γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς 335
ἢ σαυτόν· ἔργωι κοὐ λόγωι τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσηις·
αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῆι λήξω ποτέ· 340
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα 345
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρους' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοιν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. 350
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ὤικτιρα, δάϊον τέρας,
ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον· πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόβον· 355
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίαι.
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῶι Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων 360
κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου

---

331. πόνων μετασχεῖν cj. Weil. 333. πείσεις recc. : πείθεις M. 348. ὃς πρὸς recc. : ὃς ἐς M. 353. ἑκατοντοκάρ(α)ηνον M : corr. Blomfield. 354. πᾶσιν ὃς M : corr. Herm. 355. φόνον recc. 363. παράωρον M : corr. Bergk.

ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο, 365
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον 370
θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῶι Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῶιζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην, 375
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσηι χόλου.
ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῶι γε μαλθάσσηι κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνηι βίαι. 380
ΩΚ. ἐν τῶι προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾶις ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐήθειαν.
ΩΚ. ἔα με τῆιδε τῆι νόσωι νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν. 385
ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάληι.
ΩΚ. ἦ τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῆι κέαρ. 390
ΩΚ. ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶιζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένωι μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τἂν 395
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

στρ. α′

ΧΟ. Στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ,
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων
ῥαδινῶν λειβομένα ῥέος παρειὰν 400
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
ἰδίοις νόμοις κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. 405

---

371. ἀπλήστου M: corr. Schütz.
399. δακρυσίστακτα cj. Minckwitz.
400. ῥαδινόν cj. Weil.

ἀντ. α'

πρόπαϲα δ' ἤδη ϲτονόεν λέλακε χώρα,
μεγαλοϲχήμονά τ' ἀρχαι-
οπρεπῆ — ⏑ ⏑ — ϲτένουϲι τὰν ϲὰν
ϲυνομαιμόνων τε τιμάν,
ὁπόϲοι τ' ἔποικον ἁγνᾶϲ 410
Ἀϲίαϲ ἕδοϲ νέμονται,
μεγαλοϲτόνοιϲι ϲοῖϲ πή-
μαϲι ϲυγκάμνουϲι θνατοί.

ϲτρ. β'

Κολχίδοϲ τε γᾶϲ ἔνοικοι 415
παρθένοι, μάχαϲ ἄτρεϲτοι,
καὶ Ϲκύθηϲ ὅμιλοϲ, οἳ γᾶϲ
ἔϲχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουϲι λίμναν,

ἀντ. β'

Ἀραβίαϲ τ' ἄρειον ἄνθοϲ, 420
ὑψίκρημνον οἳ πόλιϲμα
Καυκάϲου πέλαϲ νέμουϲιν,
δάϊοϲ ϲτρατόϲ, ὀξυπρώι-
ροιϲι βρέμων ἐν αἰχμαῖϲ.

ϲτρ. γ'

μόνον δὴ πρόϲθεν ἄλλον ἐν πόνοιϲ 425
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοιϲ
Τιτᾶνα λύμαιϲ ἐϲιδόμαν θεόν,
Ἄτλαντοϲ ὑπέροχον ϲθένοϲ κραταιόν,
ὃϲ γᾶν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοιϲ ὑποϲτενάζει. 430

ἀντ. γ'

βοᾷ δὲ πόντιοϲ κλύδων
ξυμπίτνων, ϲτένει βυθόϲ,
κελαινὸϲ Ἄϊδοϲ ὑποβρέμει μυχὸϲ γᾶϲ,
παγαί θ' ἁγνορύτων ποταμῶν
ϲτένουϲιν ἄλγοϲ οἰκτρόν. 435

---

421. ὑψίκρημνονθ' οἳ M : corr. Elmsley.
422. νέμονται edd. ex scholio.
426. ἀδαμαντοδέτοιϲ recc. : ἀκαμαντοδέτοιϲ M.
428. Ἄτλανθ' ὡϲ αἰὲν ὑπέροχον ϲθένοϲ | κραταιόν· οὐράνιόν τε πόλον M : corr. Hermann.
433. κελαινὸϲ δ' M : corr. Lachmann.

ΠΡ. Μή τοι χλιδῆι δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίαι
σιγᾶν με· συννοίαι δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν; 440
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δέ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων, 445
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκῆι πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς 450
δόμους προσείλους ἦισαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου 455
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, 460
μνήμην ἁπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασίν θ' ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους 465
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτωι 470
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
ΧΟ. πέπονθας αἰκὲς πῆμ'· ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλανᾶι, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. 475
ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,

---

438. προσηλούμενον (ε written above η) M : corr. Askew.
461. μνήμην θ' . . . ἐργάτιν M corr.
463. σάγμασίν θ' cj. Pauw. 465. ἅρμα τ' rec.

οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων   480
χρείαι κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγώ σφισιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ   485
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους.
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα   490
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν·
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,   495
κνίσηι τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
ὥδωσα θνητούς, καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς   500
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθωι πάντα συλλήβδην μάθε,   505
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.   510

ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτηι Μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθείς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶι.

ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;   515

ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;

ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

---

505. πάντα recc.: ταῦτα M.   513. καμφθείς M.

ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο· μηδὲ λιπάρει. 520
ΧΟ. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώιζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω. 525

στρ. α'

ΧΟ. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων
θεῖτ' ἐμᾶι γνώμαι κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα 530
βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι
καὶ μήποτ' ἐκτακείη· 535

ἀντ. α'

ἁδύ τι θαρσαλέαις
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένα 540
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον — — ⏑ —.
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
† ἰδίαι γνώμαι σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

στρ. β'

φέρ' ὅπως ἄχαρις 545
χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τίς ἀλκά,
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ἆι τὸ φωτῶν
ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον — ⏑ ⏑; 550
οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἀντ. β'

ἔμαθον τάδε σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα 555

---

519. πλὴν recc.: πρὶν M. 534. τοῦτ' cj. Herm.
543. αὐτόβουλος ὢν σέβει cj. Meineke.
550. ἀλαὸν ⟨δέδεται⟩ γένος ἐμπεποδισμένον cj. Meineke.

τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
ἕδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον. 560

ΙΩ

Τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον;
τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκει;
σήμηνον ὅποι
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. 565

ἆ ἆ ἒ ἕ,
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος.
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς
ἄλευ' ἆ δᾶ· φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων, 570
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν κἀξ ἐνέρων περῶν
κυναγετεῖ, πλανᾶι τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμαν.

στρ.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· 575
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν ◡ —
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν
πημοσύναισιν, ἐή,
οἰστρηλάτωι δὲ δείματι δειλαίαν 580
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί ⟨με⟩ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν,
μηδέ μοι φθονήσηις
εὐγμάτων, ἄναξ.
ἄδην με πολύπλανοι πλάναι 585

568. φοβοῦμαι om. Triclinius. 573. κυναγεῖ cj. Hermann. 574. κηρόπακτος cj. Meineke. 576. Fort. ἄγουσιν πρόσω. 577. τηλέπλαγκτοι M : corr. Seidler. 579. πημοναῖσιν M : corr. Herm. (πημοσύναις). 582. με add. Elmsley.

γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπαι
πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ 590
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥραι στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ἀντ.

ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;
εἰπέ μοι τᾶι μογερᾶι τίς ὤν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ' 595
ἔτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας ἃ
μαραίνει με χρίουσα κέντροις ⏑ —
φοιταλέοισιν, ἔή.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις 600
λαβρόσυτος ἦλθον, ⟨Ἥρας⟩
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες οἵ, ἔή,
οἵ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς 605
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾶι δυσπλάνωι παρθένωι.
ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήιζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῶι λόγωι, 610
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα·
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾶις Προμηθέα.
ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. 615
ΙΩ. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
ΙΩ. ποίων δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνεις; 620
ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
ΙΩ. καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον, τίς ἔσται τῆι ταλαιπώρωι χρόνος.

---

603. οἳ M : οἵ edd. : corr. Madvig. 607. τί μὴ χρή M : corr. Elmsley, Martin. 609. ὅ τι χρ. M : corr. ex Etym. Magn. Porson. 621. σαφηνίσας cj. Linwood.

ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. 625
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.
ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή. 630
ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν, 635
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ' ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή, 640
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγους' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι 645
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· "ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύει δαρόν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν 650
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου."
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν 655
συνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα. 660
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ

---

626. τοῦδε τοῦ M: corr. Turneb.
629. μασσόνως ἢ 'μοί cj. Elmsley.
642. ὀδύρομαι γρ. αἰσχύνομαι M.
657. νυκτίφοιτ' recc.: νυκτίφαντ' M.

σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ, 665
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλῃσε δωμάτων, 670
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι 675
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἐξαίφνης μόρος 680
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ 685
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
οὔποτ' οὔποτ' ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα 690
πήματα, λύματα, δείματα κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἀμφάκει.
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς. 695

ΠΡ. πρῴ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς·

ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα 700
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·

---

668. ἐξαιστώσει M : corr. Blomfield.
677. λέρνης ἄκρην τε M : corr. Canter.
680. αἰφνίδιος M : corr. Gaisford : ἀφνίδιος cj. Elmsley.
683. ἔτι M : corr. Turneb.
688. ηὔχουν schol. : ηὐχόμην M. 690. καί recc. : om. M.
691, 692. δείματ' ἀμφάκει | κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν M : corr. Weil.

τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
θυμῶι βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθηις ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις, 710
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυῖ' ἁλιστόνοις
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή· 715
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσηις, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόληις, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾶι μένος 720
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα 725
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ 730
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ 735
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῆιδε γὰρ θνητῆι θεὸς
χρήιζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους, 740
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

---

706. βάλ' recc.: μάθ' M.
711. ἐξηρτυμένοι recc.: ἐξηρτημένοι M.
712. ἀλλ' ἁλιστόνοις γύποδας M: corr. Hermann.
Post 713 lacunam statuit B. Voss.
716. πρόσπληστοι M: corr. Elmsley.

ΙΩ. ἰώ μοί μοι, ἓ ἕ.
ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνηι κακά;
ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆιδε πημάτων ἐρεῖς; 745
ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδωι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν 750
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτωι θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον 755
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσηι τυραννίδος.
ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. 760
ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ. ποίωι τρόπωι; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὧι ποτ' ἀσχαλᾶι.
ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον. 765
ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
ΠΡ. ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῶι τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς. 770
ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμωιδία. 775
ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.
ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρωι δωρήσομαι.
ΙΩ. ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι 780
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

---

749. πέδω M : πέδοι cj. Dindorf.
758. ἥδοιο ἄν rec. : ἥδοιμ' ἄν M.
766. θεμιτὸν αὐδᾶσθαι cj. Brunck.
770. πρὶν . . . λυθῶ recc.

ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγου·
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ. 785

ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον, 790
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς . . .
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι, 795
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς. 800
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω·
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον 805
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλούτωνος πόρον·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ 810
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. 815
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης, 820
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν

---

783. λόγους M : corr. Elmsley : λόγων cj. Wecklein.
791. ἡλίου στίβει cj. Hartung : lacunam post hunc v. statuit Heath. 792. παρεῖσα cj. Heimsoeth.
806. πόρου recc. 817. ἐπαναδίπλαζε M : corr. Dindorf.

δὸς ἥνπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν·
ὅπως δ' ἂν εἰδῆι μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω, 825
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα 830
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλους' ἔσεσθαι· — τῶνδε προσσαίνει σέ τι; — 835
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦιξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται, 840
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆιδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. 845
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῶι στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων 850
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον 855
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνωι 860
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτωι θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·

---

822. ἥντιν' M : corr. Herm.
829. δάπεδα M : corr. Porson.

τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ 865
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. 870
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπηι, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου 875
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπους', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος· 880
κραδία δὲ φόβωι φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργωι, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίους' εἰκῆι 885
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

στρ.

ΧΟ. Ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν ὃς
πρῶτος ἐν γνώμαι τόδ' ἐβάστασε
καὶ γλώσσαι διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶι, 890
καὶ μήτε τῶν πλούτωι διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γένναι μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

ἀντ.

μήποτε μήποτέ μ', ὦ
⟨πότνιαι⟩ Μοῖραι, λεχέων Διὸς 895
εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέται τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. 900

---

885. παίους' recc. : πταίους' M.
895. πότνιαι supplevit Paley.
898. γάμω δαπτομέναν M : corr. Weil.

ἐπ.

ἐμοὶ δ', ὅτωι μὲν ὁμαλὸϲ ὁ γάμοϲ, ἄφοβοϲ,
μὴ δὲ κρειϲϲόνων θεῶν
ἔρωϲ ἄφυκτον ὄμμα προϲδράκοι με.
ἀπόλεμοϲ ὅδε γ' ὁ πόλεμοϲ, ἄπορα
πόριμοϲ· οὐδ' ἔχω τίϲ ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸϲ γὰρ οὐχ ὁρῶ 905
μῆτιν ὅπαι φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. Ἦ μὴν ἔτι Ζεύϲ, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔϲται ταπεινόϲ, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃϲ αὐτὸν ἐκ τυραννίδοϲ
θρόνων τ' ἄϊϲτον ἐκβαλεῖ· πατρὸϲ δ' ἀρὰ 910
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶϲ κρανθήϲεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶϲ θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῶι πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι ϲαφῶϲ.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χὧι τρόπωι. πρὸϲ ταῦτά νυν 915
θαρϲῶν καθήϲθω τοῖϲ πεδαρϲίοιϲ κτύποιϲ
πιϲτόϲ, τινάϲϲων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλοϲ.
οὐδὲν γὰρ αὐτῶι ταῦτ' ἐπαρκέϲει τὸ μὴ οὐ
πεϲεῖν ἀτίμωϲ πτώματ' οὐκ ἀναϲχετά·
τοῖον παλαιϲτὴν νῦν παραϲκευάζεται 920
ἐπ' αὐτὸϲ αὑτῶι, δυϲμαχώτατον τέραϲ·
ὃϲ δὴ κεραυνοῦ κρείϲϲον' εὑρήϲει φλόγα,
βροντῆϲ θ' ὑπερφέροντα καρτερὸν κτύπον·
θαλαϲϲίαν τε γῆϲ τινάκτειραν νόϲον,
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποϲειδῶνοϲ, ϲκεδᾶι. 925
πταίϲαϲ δὲ τῶιδε πρὸϲ κακῶι μαθήϲεται
ὅϲον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. ϲύ θην ἃ χρήιζειϲ, ταῦτ' ἐπιγλωϲϲᾶι Διόϲ.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸϲ δ' ἃ βούλομαι λέγω.
ΧΟ. καὶ προϲδοκᾶν χρὴ δεϲπόϲειν Ζηνόϲ τινα; 930
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυϲλοφωτέρουϲ πόνουϲ.
ΧΟ. πῶϲ δ' οὐχὶ ταρβεῖϲ τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ὧι θανεῖν οὐ μόρϲιμον;
ΧΟ. ἀλλ' ἆθλον ἄν ϲοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προϲδόκητά μοι. 935
ΧΟ. οἱ προϲκυνοῦντεϲ τὴν Ἀδράϲτειαν ϲοφοί.
ΠΡ. ϲέβου, προϲεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.

---

901. ὅτι M: corr. Weil. οὐ δέδια post ἄφοβοϲ del. Bothe.
907. αὐθάδη φρονῶν M² recc.: αὐθάδηϲ φρενῶν M.
924. νόϲων M¹: βάθρων cj. Herwerden.
934. τοῦδέ γ' M: corr. Elmsley.

ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. 940

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ

Σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις 945
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς 950
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάληις· ὁρᾶις δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ 955
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠισθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς; 960
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. 965
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆιδε λατρεύειν πέτραι
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. 970
ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶι;

---

948. τ' delet Elmsley. 950. ἕκαστ' ἔκφραζε recc. ἕκαστα φράζε M. 968. ΕΡ. κρεῖσσον cj. Erfurdt. 970. ΠΡ. οὕτως cj. Erfurdt. (Hiatum unius versus ante 970 statuit Reisig.) 974. συμφορᾶς rec.

ΠΡ. ἁπλῶι λόγωι τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς, 975
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
ΠΡ. ὤμοι.
ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται. 980
ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήιζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῶι χάριν. 985
ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾶις ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτωι
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, 990
πρὶν ἂν χαλασθῆι δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρωι δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι 995
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000
ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν 1005
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει. 1010
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῶι φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.

---

986. ὡς παῖδ' ὄντα με recc. : ὡς παῖδά με M : ὥστε παῖδά με cj. Hermann.

995. γνάψει M[1]. 998. ὦπται recc. et schol. : ὦ παῖ M.

1008. 1009. λιταῖς | ἐμαῖς M : corr. Porson.

1013. μεῖζον M : corr. Stanley.

σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία 1015
ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετός, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται. 1025
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος 1030
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἄμεινον ἡγήσῃ ποτέ. 1035

ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡ. Εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας 1040
ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ' 1045
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
συγχώσειεν
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους, 1050
ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων

1031. εἰρ:ιμένος M¹ : ὀρθούμενος cj. Wecklein.
1050. τῶν οὐρανίων cj. Weil.

βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι. 1055
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ ⟨οὐ⟩ παραπαίειν
ἡ τοῦδ' εὐχή; τί χαλᾶι μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς, 1060
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσηι
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. 1065
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. 1070

ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἁγὼ προλέγω
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ' 1075
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡ. καὶ μὴν ἔργωι κοὐκέτι μύθωι 1080
χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι· σκιρτᾶι δ' ἀνέμων 1085
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντωι.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς. 1090
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾶις μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

1057. ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ M : corr. Winckelmann.
1060. ποι rec. : που M. 1071. ἅτ' ἐγὼ M : corr. Porson.
1085. ἑλίσσουσι M : corr. Turneb.
1092. ἑλίσσων M : corr. Turneb.